

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 4432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 107, ΧΡΟΝΟΣ 20ος, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Χριστούγεννα 2010

Ας σιγήσουμε και ας περιμένουμε.....

..... ίσως ακουστεί το φτερούγισμα του Αγγέλου.....

Αλλος ένας εργαζόμενος κι αυτός στη γαλλική τηλεφωνική εταιρεία. Σύζυγος και πατέρας ενός μικρού κοριτσιού. Κρεμάστηκε στην αυλή του σπιτιού του, στη Νιμ. Δεν άντεξε την απόφαση της διεύθυνσης να μεταταγεί αλλού και να κάνει μια δουλειά που δεν ήταν η δική του. Μέσα σε δυο εβδομάδες τον Σεπτέμβριο, πέντε εργαζόμενοι στη Φρανς Τηλεκόμ ακολούθησαν αυτόν τον δρόμο. Είκοσι τέσσερις συνολικά από την αρχή της χρονιάς. Και τριάντα πέντε την προηγούμενη. Δεν είναι παρά μερικοί από τους 300-400 εργαζόμενους που αυτοκτονούν κάθε χρόνο στη Γαλλία.

Στη Γερμανία εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι το έχουν ρίξει στα χάπια εξαιτίας της εργασιακής ανασφάλειας. Έρευνα της γερμανικής ασφαλιστικής εταιρείας DAK έδειξε πως 2 εκατομμύρια εργαζόμενοι παίρνουν αντικαταθλιπτικά φάρμακα για να αυξήσουν την απόδοσή τους στη δουλειά. Επειδή ο ανταγωνισμός στην εργασιακή ζούγκλα είναι σκληρός. Και οι απολύσεις πολλές. Η επιδημία των αυτοκτονιών δεν πλήττει μόνο τη Γαλλία. Μαζί με την Ουκρανία και τις ΗΠΑ (όπου τα στοιχεία του αμερικανικού Γραφείου Στατιστικής της Εργασίας δείχνουν ότι οι αυτοκτονίες στους χώρους δουλειάς αυξήθηκαν κατά

28% το 2008), είναι οι τρεις χώρες με τα περισσότερα κρούσματα κατάθλιψης

στους χώρους εργασίας. Για να φτιάξει το ντοκιμαντέρ του «Δουλειά μέχρι θανάτου», που προβλήθηκε στη Γαλλία, ο δημοσιογράφος Πολ Μορέιρα ταξίδεψε μέχρι τις πιο απόκρυφες γωνιές του κόσμου της εργασίας. Εκεί όπου η απόδοση και η παραγωγικότητα λατρεύονται σαν θεοί. Θεοί μοχθηροί, που σπρώχνουν τους εργαζόμενους στην απελπισία, ακόμη και στην αυτοκτονία. Κι έδειξε τους μηχανισμούς που σπέρνουν την καταστροφή,

τις μεθόδους των μάντζερ που ανατρέπουν μέσα σε μια στιγμή ολόκληρες ζωές, που καταστρατηγούν συλλογικές συμβάσεις και συμφωνίες προσωρινής εργασίας, προκαλώντας πολλές αδικίες και ανθρώπινα δράματα.

Η διάρκεια ζωής των εργαζομένων αυξάνεται αντιστρόφως ανάλογα από τα κέρδη των επιχειρηματιών. Όπως έγραφε ο διευθυντής του περιοδικού «Νουβέλ Ομπζερβατέρ» Ζαν-Μαρσέλ Μπουγκερό, «το 1980, το 2-3% εθεωρείτο ένα φυσιολογικό ποσοστό κέρδους. Το 1990 έφτασε στο 10%. Το 2000 στο 15%. Και σήμερα πια τείνει να ξεπεράσει το 20%. Τα διευθυντικά στελέχη των επιχειρήσεων ζουν περισσότερο από τους εργαζόμενους τους, διαπιστώνει έρευνα του γαλλικού δημογραφικού ινστιτούτου INED. Ένας εργαζόμενος 35 ετών προσδοκά πως θα ζήσει άλλα 41 χρόνια (στα 17 από τα οποία θα μπαينوβγαίνει στα νοσοκομεία), ενώ ένα διευθυντικό στέλεχος άλλα 47 (χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα υγείας). Για τους μελλοθάνατους του κόσμου της εργασίας έγραφε η Μπάρμπαρα Ερενραϊχ: «Παραμελούν τα παιδιά τους, για να είναι φροντισμένα τα παιδιά των άλλων. Ζουν σε υποτυπώδη σπίτια, για να είναι τα σπίτια των άλλων τέλεια και αστραφτερά. Υπομένουν στερήσεις, για να πέφτει ο πληθωρισμός και να ανεβαίνουν οι μετοχές. Είναι οι ανώνυμοι δωρητές, οι άγνωστοι ευεργέτες όλων των άλλων».

Ο κόσμος της σύγχρονης εργασίας είναι τόσο απάνθρωπος και επισφαλής, που συχνά σπρώχνει τον άνθρωπο να διατηρήσει την αξιοπρέπεια του έστω και πηδώντας από το παράθυρο.

(Αναδημοσίευση από την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» και από τη στήλη του Ρούσσου Βρανά [ΔΡΟΜΟΙ])
Γιά την αντιγραφή **Μανώλης Κοτσώνης**

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 432
ISSN: 1108-7315

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ - ΑΡ. ΦΥΛ. 107, ΧΡΟΝΟΣ 20ος, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

2011

- Το μέλλον που πρέπει να αντιπαλέψουμε
- Μήπως πρέπει να πάμε σ' ένα ενιαίο ομοσπονδιακό Ευρωπαϊκό πρότζεκτ,
 - Ν. 3869/2010, Παρουσίαση
 - Πορίσματα 7ου Διεθνούς Ναυτικού Συνεδρίου
 - Εκλογές CCBE
 - Ψηφιακές υπηρεσίες ΔΣΠ
 - Διαμεσολάβηση
 - Πολιτιστικές εκδηλώσεις ΔΣΠ

σημείωμα έκδοσης

Συνάδελφοι,

Στην τελική ευθεία βρίσκεται η αποκαλούμενη «απελευθέρωση» των επαγγελματιών δικηγόρων, μηχανικών, συμβολαιογράφων κ.α. Η Κυβέρνηση έχει συγκροτήσει ειδική επιτροπή με επικεφαλής τον Α/Πρόεδρο του ΣτΕ, Μ. Βροντάκη, η οποία αναμένεται να ολοκληρώσει το έργο της μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου τρέχοντος έτους. Το προσχέδιο θα δοθεί αρχικά στα συναρμόδια Υπουργεία Δικαιοσύνης και Οικονομικών και στη συνέχεια στο Προεδρείο της Ολομέλειας των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων για διαβούλευση.

Η Συντονιστική Επιτροπή της Ολομέλειας συνήλθε στις 06/12/2010 στην Αθήνα, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και μετά την ενημερωτική συζήτηση με τον Υπουργό, αποφασίστηκε η σύγκληση εκ νέου της Σ.Ε. μόλις δοθεί το προσχέδιο του νομοσχεδίου προκειμένου στη συνέχεια να ενημερωθεί η Ολομέλεια και να ληφθούν αποφάσεις.

Είναι γεγονός ότι μέχρι σήμερα στα θέματα που θίγει το «μνημόνιο» και αφορούν στον κλάδο μας η διαπραγματευτική θέση που τηρεί το Υπουργείο Δικαιοσύνης είναι απόλυτα εναρμονισμένη με τις αποφάσεις που ελήφθησαν από την Ολομέλεια στη συνέλευση της Καβάλας, πράγμα που επιβεβαιώθηκε και από την ενημέρωση που είχε ο Πρόεδρος της Ολομέλειας από τον Γ.Γ του Υπουργείου Οικονομικών στις αρχές Σεπτεμβρίου.

Όσον αφορά στα συνδικαλιστικά τεκταινόμενα του κλάδου μας, είναι επιτακτική πλέον η ανάγκη να μην αναλωνόμαστε σε ανούσια αναζήτηση και επιμερισμό ευθυνών για το παρελθόν – τουλάχιστον όχι τώρα- αλλά να ενωθούμε μαζικά δημιουργώντας ένα αρραγές μέτωπο απέναντι σε όσους αντιμετωπίζουν τους δικηγόρους ως ψηφία πάνω σε καρτέλες ισολογισμών και όχι ως ένα δυναμικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, έχουμε δε υποχρέωση και καθήκον να αντιταχθούμε στα όσα ενδεχομένως προετοιμάζονται σε βάρος του κλάδου μας.

Ας μην σπεύσουν δε κάποιοι να ερμηνεύσουν τις διάφορες τοποθετήσεις των κατά τόπους Δικηγορικών Συλλόγων ως πολυδιάσπαση στους κόλπους της Ολομέλειας. Αντίθετα κάθε μία από τις ξεχωριστές κινητοποιήσεις, όπως και αν εκφράστηκαν επιμέρους, εμφορείται από την ίδια αγωνία και το φόβο της επόμενης μέρας στην άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος, ιδίως για το νέο δικηγόρο, στην Ελλάδα του μνημονίου, της τρoίκας, της οικονομικής υποτέλειας και της εκχώρησης εθνικής κυριαρχίας. Η αγωνία αυτή μας εκφράζει όλους.

Γνωρίζουμε και συναισθανόμαστε απολύτως το πρόβλημα της χώρας μας και ξέρουμε ότι δεν είμαστε οι μόνοι θιγόμενοι από τα επώδυνα μέτρα του Μνημονίου και της οικονομικής κρίσης. Όμως, ως κλάδος είμαστε έτοιμοι να αντιδράσουμε ενάντια στα μέτρα που θα μειώσουν την αξιοπρέπεια του επαγγέλματός μας, όχι μόνο σε νομικό – επιστημονικό επίπεδο με θέσεις και απόψεις που δόθηκαν στην ανωτέρω επιτροπή και στα αρμόδια Υπουργεία Δικαιοσύνης και Οικονομικών – άλλωστε με αυτές τις θέσεις προσέφυγε η Ελλάδα ενώπιον του ΔΕΚ – αλλά εξίσου μαχητικά με αγώνες και μορφές διεκδίκησης που θα «πονέσουν» τον κρατικό μηχανισμό. Μέχρι σήμερα συνήθως οι κινητοποιήσεις μας είχαν χαρακτήρα που περισσότερο πλήγωνε εμάς τους ίδιους παρά το κράτος, από δω και πέρα –αν χρειαστεί- θα ανατάξουμε τις δυνάμεις σε διαφορετικό επίπεδο δράσης.

Σας εύχομαι ολόψυχα Υγεία, Καλά Χριστούγεννα και Ευτυχισμένο το 2011 για όλους εσάς και τις οικογένειές σας.

Στέλιος Μανουσάκης
Πρόεδρος ΔΣΠ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΙΡΑΙΑ
ISSN: 1108-7315
ΗΡΩΩΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ.: 210-4176.251
<http://www.dspeir.gr>

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:
ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Π.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΚΟΥΤΣΗΣ

Διευθύνεται
από Συντακτική Επιτροπή:
Πρόεδρος: Στέλιος Μανουσάκης
Αναπληρωτής: Δημήτρης Σταθακόπουλος

Μέλη:
Πεταλάς Κώστας
Αλεξανδροπούλου Άννα
Αβδούλος Ανδρέας
Βαθειά Χριστίνα
Βαραμογιάννη Κατερίνα
Βλάμος Μιχάλης
Γουδής Σταύρος
Δηλανά Μαρία
Κεφάλας Μόσχος
Καρκούλια Δανάη
Λακούτσης Πέτρος
Λυκούρης Ιωάννης
Μούλιος Θεοφάνης
Οικονομάκης-Αρναούτης Δημήτρης
Πατεστής Γιώργος
Πατρικοπούλου Ελένη
Πιστικός Δημήτριος
Πουλέτσος Θεόδωρος
Προκοπίδης Θεόφιλος
Σαββίδου Όλγα
Τσαγκαράκη Κυριακή
Τσίχλης Βασίλειος
Τσουρούλης Ευάγγελος
Φλωροπούλου Μαίρη
Χλούπης Γιώργος

Εκλογή του κ. Ευάγγ. Τσουρούλη,
στη θέση του Β' Αντιπροέδρου CCBE **3**

Ψηφιακές υπηρεσίες μέσω της ιστοσελίδας του ΔΣΠ **5**

7^ο Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου **12**
Δικηγόρου Συλλόγου Πειραιά

«Ν. 3869/2010: Για τη ρύθμιση των οφειλών
των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων» **16**

Ο ΔΣΠ τίμησε τον Κώστα Πεταλά απονέμοντάς του **22**
τον τίτλο του επιτίμου Προέδρου

Ευρωπαϊκά & Διεθνή Νομικά Θέματα **24**

Το μέλλον που πρέπει να αντιπαλέψουμε **26**

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ **28**

ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ **30**

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΦΟΥΣΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥΛΙΠΑΣ **32**

Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΔΣΑ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ **33**

«Μήπως πρέπει να πάμε σ' ένα ενιαίο
ομοσπονδιακό ευρωπαϊκό κράτος;» **34**

Η εκπαίδευση στη μυκηναϊκή εποχή **36**

Αφιέρωμα Γιάννης Τσαρούχης **40**

«Πολιτιστικό Φθινόπωρο 2010» **43**

ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ **47**

Στίξεις **50**

ΒΙΒΛΙΟπαρουσιάσεις **53**

Περί μεταρρυθμίσεων και μνημών **58**

Μήπως ήρθε η στιγμή; **59**

Νέα αποκτήματα του Αρχαιολογικού Μουσείου Πειραιώς **62**

Γραφικές Τέχνες Μπουμπουλίνας 19 - Πειραιάς 185 35, Τ: 210 41.70.479 - f: 210 41.70.478
Μαρία Καραγιάννη Νοτάρ 92 - Πειραιάς 185 35, Τ: 210 41.36.322, e: mkaray@otenet.gr

* Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

* Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν προσωπικές απόψεις

* Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου υπό τον όρο να αναγραφεί η πηγή

Εκλογή του κ. Ευάγγελου Τσουρούλη, μέλους του Δ.Σ. του Δ.Σ.Π. στη θέση του Β' Αντιπροέδρου CCBE

Μεγάλη τιμή αποτελεί για το Ελληνικό Δικηγορικό Σώμα και ιδιαίτερα για το Δ.Σ.Π. η εκλογή στη θέση του Β' Αντιπροέδρου (σημ.: οι εκλογές γίνονται για τη θέση του Β' Αντιπροέδρου ο οποίος τον επόμενο χρόνο προωθείται στη θέση του Α' Αντιπροέδρου και τον μεθεπόμενο στη θέση του Προέδρου) της Ευρωπαϊκής Ένωσης Δικηγορικών Συλλόγων (CCBE) του μέλους του Δ.Σ. Ευάγγελου Τσουρούλη κατά τις αρχαιρεσίες που έλαβαν χώρα το Σάββατο 27 Νοεμβρίου 2010 στις Βρυξέλλες.

Η εκλογή αυτή, έρχεται ως επιστέγασμα των άοκνων και μακροχρόνιων προσπαθειών του, αλλά και ως αναγνώριση της παρουσίας και ουσιαστικής συμμετοχής του στην κατεύθυνση της θεμελίωσης του κράτους δικαίου της προάσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και στην αναβάθμιση του θεσμικού ρόλου του δικηγόρου.

Ο Πρόεδρος, το Δ.Σ. και σύσσωμος ο Δ.Σ.Π. εύχονται καλή θητεία και αποδοτικό έργο για την επόμενη τριετία στο μέλος μας Ευάγγελο Τσουρούλη ο οποίος το 2011 θα είναι Β' Αντιπρόεδρος, το 2012 Α' Αντιπρόεδρος και το 2013 Πρόεδρος της CCBE.

Βρυξέλλες 27/11/2010 αμέσως μετά την εκλογή του κ. Ευάγγ. Τσουρούλη στη θέση του Β' Αντιπροέδρου του CCBE.

Διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά (πρώτη σειρά):

Μ. Κοτσώνης, Αργ. Δήμοβιτς, Δ. Χατζμιχάλης (ΔΣΑ), Άννα Αλεξανδροπούλου, Ευαγγ. Τσουρούλης, Σόνια Δροσοπούλου (ΔΣΑ), Ηλ. Κλάππας, Χρ. Περιβολάρης.

(δεύτερη σειρά) από αριστερά προς τα δεξιά:

Ρωξ. Κωνσταντζίκη (ΔΣΘ), Μ. Φλωροπούλου, Στ. Μανουσάκης, Δημ. Σταθακόπουλος και Γ. Σταματογιάννης.

Ο εκλεγμένος πλέον Β' αντιπρόεδρος του CCBE και μελλοντικός πρόεδρος του (2013), αγαπητός συνάδελφος, δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω **Ευάγγελος Τσουρούλης**, εκλέγεται συνεχώς και αδιαλείπτως επί 15 έτη στο Δ.Σ. του Δ.Σ.Π., ενώ είναι βασικό στέλεχος της επιτροπής σύνταξης της ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑΣ με αποδοτικότερο έργο.

Είναι επί 12ετία μέλος και την τελευταία 3ετία Αρχηγός της Ελληνικής αντιπροσωπείας του CCBE, ενώ διετέλεσε Πρόεδρος Επιτροπών του Συμβουλίου Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης για

τη «Διακίνηση & Εγκατάσταση Κοινοτικών Δικηγόρων», για θέματα «Πειθαρχίας», καθώς και για την «Οδηγία για τις υπηρεσίες στην Εσωτερική Αγορά».

Συμμετείχε στις Επιτροπές του CCBE για τη Διαμεσολάβηση (ADR), τη Διαιτησία, Πρόσβαση στη Δικαιοσύνη, Νομικής Αρωγής (Legal Aid), τα δικαιώματα του ανθρώπου, Ανταγωνισμού, Ποινικού δικαίου και Δεοντολογίας, ενώ συμμετείχε επίσης στην ομάδα που συνέταξε τον Χάρτη του CCBE για τις θεμελιώδεις Αρχές του Δικηγορικού λειτουργήματος.

Εκπροσώπησε το CCBE στο Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο και σε συσκέψεις με εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής καθώς και σε σεμινάρια ως κύριος ομιλητής σε Κίεβο Ουκρανίας και Σόφια Βουλγαρίας, τέλος έχει συγγράψει τα έργα: «Αποζημιώσεις για τραυματισμούς στην Ε.Ε», «Δικαιώματα του καταναλωτή στην Ε.Ε» και «Πολιτική Δικονομία στην Ε.Ε» (Τμήματα Ελληνικού Δικαίου).

Δημ. Σταθακόπουλος
Μέλος της επιτροπής PECO CCBE

UIA - 54th annual congress in Istanbul, October 30- November 3, 2010

Διεθνής Ένωση Δικηγόρων (UIA), 54^ο ετήσιο Συνέδριο στην Κωνσταντινούπολη 30 Οκτ. - 03 Νοεμβρ., 2010

Στο διάστημα 30 Οκτ. - 03 Νοεμ. 2010, πραγματοποιήθηκε στην Κωνσταντινούπολη η ετήσια σύνοδος της Διεθνούς Ένωσης Δικηγόρων (UIA), με πλήθος ομιλητών και πανηγυρική εισήγηση του προέδρου κ. **Corrado De Martini**, (βλ. φώτο). Εκ των βασικών ομι-

λητών ήταν ο κ. Σωτ. Φέλιος (ΔΣΑ) ενώ το ΔΣΠ εκπροσώπησαν οι σύμβουλοι Ευάγγ. Αναγνώστου και Δημ. Σταθακόπουλος.

Ο κ. Corrado De Martini,
Πρόεδρος της UIA

Επίσκεψη Κινέζων Δικαστών στο ΔΣΠ

Ο Πρόεδρος και το ΔΣ σε συνεργασία με την προισταμένη του Εφετείου Πειραιά κ. Ευαγγελία Μπουφούνου και Πρόεδρο Εφέτη κ. **Χαρ. Μακαίρα** και τον Εφέτη Κυρ. Οικονόμου δέχτηκαν αντιπροσωπεία ανώτατων Κινέζων Δικαστών και αντάλλαξαν απόψεις για το δίκαιο των δύο χωρών.

Επίσκεψη Δικαστών από Μεσογειακές χώρες στο ΔΣΠ

Ο Πρόεδρος και το ΔΣ του ΔΣΠ δέχτηκαν αντιπροσωπεία μεσογειακών ανωτάτων και ανωτέρων δικαστών από τα κράτη της μεσογείου (Συρία - Ισραήλ - Λιβύη - Μαρόκο - Αλγερία - Τυνησία) και αντάλλαξαν απόψεις.

Πειραιάς, 24 Νοεμβρίου 2010

Αγαπητές/οί συνάδελφοι,

Με την παρούσα θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε για την αναβάθμιση και τον εμπλουτισμό των παρεχομένων μέσω της ιστοσελίδας του Δ.Σ.Π. (www.dspeir.gr), ψηφιακών υπηρεσιών.

Με σταθερή επιλογή την ισονομία και τον εκσυγχρονισμό των μελών μας, προχωρήσαμε στην υλοποίηση μιας σειράς νέων, ιδιαίτερα καινοτομικών υπηρεσιών για όλα τα μέλη του Δ.Σ.Π.

Αναλυτικά, οι νέες υπηρεσίες που πλέον είναι διαθέσιμες μέσα από την ιστοσελίδα του Δ.Σ.Π. είναι οι εξής:

Υπηρεσία Δημοσίευσης Αποφάσεων – Βιβλία Δημοσιεύσεων

Στα πλαίσια λειτουργίας της συγκεκριμένης υπηρεσίας περιλαμβάνονται αναλυτικά τα εξής:

α/ “Στοιχεία Χρήστη”: Τα στοιχεία του προσωπικού σας «λογαριασμού», πως δημοσιεύονται εντός της ανωτέρω (dspeir.gr) ήτοι: Ονομ/μο – Διεύθυνση – Τηλέφωνο – fax – e-mail – αριθμός κινητού τηλεφώνου – κλπ. Η οποιαδήποτε αλλαγή των ανωτέρω στοιχείων στο εξής θα πραγματοποιείται από το ίδιο το μέλος.

β/ “Αποφάσεις”: Δημοσίευση των προσωπικών σας δικαστηρίων / υποθέσεων

Στο εξής στην υπηρεσία Δημοσίευσης Αποφάσεων θα ενημερώνετε για την «κατάσταση» των προσωπικών σας υποθέσεων – δικαστηρίων. Αναλυτικά για τη λειτουργία της συγκεκριμένης υπηρεσίας μπορείτε να ενημερωθείτε μέσω της ιστοσελίδας dspeir.gr όπου και έχει αναρτηθεί λεπτομερής Οδηγός – Βοήθεια.

Για την άμεση ενημέρωσή σας σχετικά με την πορεία των υποθέσεων που χειρίζεστε έχετε τη δυνατότητα να αξιοποιήσετε: **α/** τη χρήση των σύντομων γραπτών μηνυμάτων **sms**, τα οποία και θα συνδεθούν με τον αριθμό του κινητού σας τηλεφώνου και **β/** τη χρήση του προσωπικού σας **e-mail**.

Στα πλαίσια έναρξης λειτουργίας της συγκεκριμένης υπηρεσίας ο ΔΣΠ, έχει εξασφαλίσει συνολικά 30 sms ανά μέλος, γεγονός που σας επιτρέπει να την αξιοποιήσετε αμέσως και χωρίς καμία διαδικαστική καθυστέρηση.

Στη συνέχεια και εφόσον το επιθυμείτε μπορείτε

ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ ΤΟΥ ΔΣΠ www.dspeir.gr

να προβείτε στην ανανέωση των σχετικών μηνυμάτων (sms) με απευθείας επικοινωνία με την εταιρία “LawNet S.A.” με την οποία ο Δ.Σ.Π. συνεργάζεται για τη λειτουργία της ιστοσελίδας του.

Πηγές: Η υπηρεσία ενημερώνεται συστηματικά με δεδομένα των δικαστηρίων: Πρωτοδικείο Πειραιά, Πρωτοδικείο Αθηνών, Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά και Εφετείο Πειραιά.

Προσωπική Ιστοσελίδα Μελών Δ.Σ.Π.

Στο εξής όλα τα μέλη του Δ.Σ.Π. θα έχουν την προσωπική τους ιστοσελίδα εντός της ιστοσελίδας του Συλλόγου (dspeir.gr) και με «λειτουργική» διεύθυνση (Url) μέσω της οποίας θα μπορούν να παρουσιάσουν το επισημονικό και το επαγγελματικό τους προφίλ (profile).

Ενδεικτικά η διεύθυνση δημοσίευσης της προσωπικής ιστοσελίδας προτείνεται όπως είναι η εξής:

www.dspeir.gr/manousakislawoffice ή

www.dspeir.gr/manousakislawfirm

Το περιεχόμενο της προσωπικής σας ιστοσελίδας, το κείμενο δηλ. που θα δημοσιευθεί θα αποτελεί αποκλειστικά επιλογή του μέλους και είναι δυνατόν να δημοσιευθεί σε δύο (2) γλώσσες, **Ελληνική και Αγγλική**.

Τα πεδία τα οποία έχουν προβλεφθεί για την προσωπική ιστοσελίδα των μελών του Δ.Σ.Π. παρουσιάζονται αναλυτικά **στη συνημμένη φόρμα με τίτλο:**

1. ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ (Υπόδειγμα 1 & 1.α) ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΜΕΛΟΥΣ – ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΕΛΟΥΣ

(ελληνική ιστοσελίδα)

2. PIRAEUS BAR ASSOCIATION (Υπόδειγμα 2 & 2.α) MEMBER'S PERSONAL WEBPAGE – MEMBER'S PERSONAL DETAIL

(αγγλική ιστοσελίδα)

Οι ανωτέρω θα πρέπει να παραδοθούν εντός 10 ημερών, συμπληρωμένες σε ψηφιακή μορφή (αρχείο word) στη Γραμματεία του Δ.Σ.Π..

3. Λοιπές Ψηφιακές Υπηρεσίες

Επιπλέον των ανωτέρω, θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε και για τις υπόλοιπες ψηφιακές υπηρεσίες της ιστοσελίδας του Δ.Σ.Π. και ειδικότερα:

1. E - MAIL (ηλεκτρονικές θυρίδες μελών): Η συνολική αναβάθμιση των ηλεκτρονικών θυρίδων (e-

mails) όλων των μελών του Δ.Σ.Π. έχει ολοκληρωθεί και με ιδιαίτερη έμφαση στην ασφάλεια πλέον λειτουργεί σε νέο περιβάλλον (web mail) και με νέες δυνατότητες.

Τελευταία αναβάθμιση: Αύγουστος 2010

2. Ημερολόγιο Ανακοινώσεων – Δραστηριοτήτων/

Εκδηλώσεων:

Νέα Υπηρεσία

Ανακοινώσεις Δ.Σ.Π. μέσω sms

Νέα Υπηρεσία

Αιτήσεις και Δικαιολογητικά Πρωτοδικείου Πειραιά και Αθηνών

Νέα Υπηρεσία

Υπηρεσίες LawNet: Δωρεάν πρόσβαση για όλα τα μέλη του Δ.Σ.Π. με τους προσωπικούς κωδικούς πρόσβασης που χρησιμοποιείτε και για την ιστοσελίδα dspeir.gr

Νέα Υπηρεσία

Για το σύνολο των ανωτέρω υπηρεσιών, έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Δ.Σ.Π. (dspeir.gr) αναλυτικές πληροφορίες (επιλογή: Υπηρεσίες), καθώς και αναλυτικές Οδηγίες (επιλογή: Βοήθεια) για την αξιο-

ποίησή τους.

Αναλυτική παρουσίαση όλων των νέων Ψηφιακών Υπηρεσιών θα γίνει σε δύο αυτοτελή σεμινάρια που θα πραγματοποιηθούν στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δ.Σ.Π. (Ηρώων Πολυτεχνείου, αριθ. 47), την Τετάρτη, 8 Δεκεμβρίου 2010 και ώρα 19:00 & την Δευτέρα, 13 Δεκεμβρίου 2010 και ώρα 19:00.

Για τυχόν περαιτέρω διευκρινίσεις ή πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνείτε καθημερινά (9.00 – 18.00) με την εταιρεία “LawNet S.A.”: τηλ: 210 33.92.572, fax: 210 33.92.575 e-mail: dspeir@lawnet.gr.

Με εκτίμηση,

Ο Πρόεδρος
Στέλιος Μανουσάκης

Η Επιτροπή Πληροφορικής
Υπεύθυνος: Γιώργος Αθανασόπουλος
και τα μέλη:
Μαρία Φλωροπούλου - Μακρή
Γιώργος Καραμυζάκης

Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά
Piraeus Bar Association

Υπόδειγμα 1

Προσωπική Ιστοσελίδα Μέλους
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΜΕΛΟΥΣ

Επωνυμία:

Διεύθυνση:

Πόλη: Τ.Κ.:

Χώρα:

Δικηγορικός Σύλλογος:

Τηλέφωνο: Fax:

Email: URL:

Επίπεδο σπουδών:

Έτος εγγραφής Δ.Σ.: Αρ.δικηγόρων:

Γλώσσες: ☒ Αγγλικά ☐ Ισπανικά
☒ Γαλλικά ☐ Ιταλικά
☐ Γερμανικά ☐ Ρωσικά
☒ Ελληνικά ☐ Άλλη:

(σημειώστε με ένα X τα αντίστοιχα πεδία)

Ειδικότητες (σημειώστε με ένα X τα αντίστοιχα πεδία):

☒ Αεροπορικό Δίκαιο	☐ Ναυτικό Δίκαιο
☒ Αθλητικό Δίκαιο	☐ Οικογενειακό Δίκαιο
☐ Ακίνητα	☐ Οικονομικό Δίκαιο
☐ Αλλοδαποί	☐ Πνευματική Ιδιοκτησία
☐ Ανταγωνισμός	☐ Ποινικό Δίκαιο
☒ Ασφαλιστικό Δίκαιο	☐ Πολυεθνικό Δίκαιο
☐ Ατομικά δικαιώματα	☐ Πτωχευτικό Δίκαιο
☐ Δημοσ/ηλικό Δίκαιο	☐ Στρατιωτικό Δίκαιο
☒ Διατησία	☒ Συμβάσεις
☐ Διεθνές Δίκαιο	☐ Συνταγματικό Δίκαιο
☒ Διεθνές Ποινικό Δίκαιο	☐ Τηλεπικοινωνίες
☐ Δίκαιο Η/Υ Πληροφορικής	☐ Τραπεζικό Δίκαιο
☒ Δίκαιο Περιβάλλοντος	☐ Υγεία
☐ Δίκτυα (Ενέργεια-Μεταφορές)	☐ Φορολογικό Δίκαιο
☐ Επενδύσεις	☐ Χρηματοπιστωτικό Δίκαιο
☐ Εργατικό Δίκαιο	☐ Αστικό
☐ Εταιρείες	☐ Συγχωνεύσεις
☐ Ευρωπαϊκό Δίκαιο	☐ Κοινοπραξίες
☐ Ιατρικό Δίκαιο	☐ Εμπορικό Δίκαιο
☐ Κληρονομικό Δίκαιο	☐ Δίκαιο διανομής
☐ Κοινωνική Ασφάλιση	☐ Δίκαιο Τροφίμων&Ποτών
☐ ΜΜΕ/Διαφήμιση	☐ Δίκαιο Ανθρώπινων Δικαιωμάτων
	Άλλο:

Προφίλ:

(έως 150 λέξεις)

Περίληψη δικτικών και Ποινικών υποθέσεων, σύσταση εμπορικών εταιρειών, δικαστήρια μεταναστών - αλλοδαπών στην Ελλάδα Ομιλούμε την Ελληνική, Ρώσικη, Ουκρανική και Αγγλική γλώσσα. προσφέρουμε:

Παροχή συμβουλών για τους υπηκόους από τις χώρες πρώην ΕΣΣΔ.

Θέματα σπουδών, αναγνωρίσεις πτυχίων, μεταπτυχιακών τίτλων

Θέματα Ελληνικής Ιθαγένειας (αλλογενείς, ομογενείς)

Άρση δικαστικής και διοικητικής απάσης

Εκπαίδευση και υποστήριξη ενδιαφερόντων φυσικών ή Νομικών προσώπων από Ρωσική Ομοσπονδία και Ουκρανία στην Ελλάδα

Έλεγχος νομιμότητας τίτλων ιδιοκτησίας ακινήτων, παράσταση στα συμβόλαιο αγοραπωλησίας, άρση απαγόρευσης αγοράς ακινήτων στις παραμεθόριες περιοχές από το Γενικό Επιτελείο Εθνικής Ασφαλείας

Σφραγίδα - επιστημονική της Χάγης στα έγγραφα

Member's Personal Webpage

MEMBER'S PERSONAL DETAILS

Law Firm Name:

Address:

City: P.C.:

Country:

Bar Association (GR):

Phone: Fax:

Email: URL:

Education level:

First Bar admission: No of Attorneys:

Languages: ☒ English ☐ Spanish
☒ French ☐ Italian
☐ German ☐ Russian
☒ Greek ☐ Other:

(mark the respective fields with an X)

Areas of Practice (mark the respective fields with an X):

☐ Advertising and Marketing/Media	☐ Investments
☐ Antitrust and Trade Regulation	☐ Labor and Employment
☐ Aviation	☐ Military Law
☒ Bankruptcy	☐ Real Estate
☐ Banks and Banking	☐ State Employee Benefits
☐ Company Law	☒ Property Law
☐ Computers and Software	☐ Antitrust Law and Unfair Competition
☐ Constitutional Law	☐ Trademarks
☐ Contracts	☐ Corporate Law
☐ Criminal Law	☐ Arbitration
☐ Energy Law/Transportations	☐ Taxation
☐ Environmental Law	☐ Stock Exchange
☒ European Union Law	☐ Civil Law
☐ Family Law	☐ Mergers and Acquisitions
☐ Financial Fraud and Deceit	☒ Joint Ventures
☐ Health Care	☐ Commercial Law
☐ Human and Civil Rights	☐ Public Law
☐ Immigration	☐ Food and Beverage Law
☐ Insurance Law	☐ Distribution Law
☐ Intellectual Property	Other:
☐ International Law	
☐ International Criminal Law	

Profile:

(up to 150 words)

The Law Office of Andreas Lamprou has a broad and diverse practice, involving complex, significant, and often "high profile" civil and criminal litigation, as well as sophisticated transactional advice. Our main areas of expertise are:

General Civil and Criminal Practice
 Real Estate
 Employment and Health Care Law
 Professional Disciplinary Proceedings

http://www.dspeir.gr/enlamproulawoffice/ Windows Internet Explorer

http://www.dspeir.gr/enlamproulawoffice/ Google

File Edit View Favorites Tools Help

Links Administrator's Navigation Customize Links EFG Eurobank Ergasias - Home Google Suggested Sites Web Slice Gallery Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά - Σελίδα Διαχείρισης

http://www.dspeir.gr/enlamproulawoffice/ Page Tools

Αθήνα | Υπηρεσίες | E-Mail | Είσοδος | Αναζήτηση

ΕΡΓΑΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΝΤ. Ν. ΖΑΚΟΥΛΑ ΒΟΗΘΕΙΑ

Αρχική Σελίδα
 Ο Σύλλογος
 Διοικητικό Συμβούλιο
 Επιτροπές
 Μέλη Δ.Σ.Π.
 Προσποθέσεις εγγραφής
 Κατάλογοι
 Βιβλιοθήκη
 Συνέδρια / Εκδηλώσεις
 Νέο / Ανακοινώσεις
 Αποφάσεις
 Πινάκιο
 Δικηγορική Επικαιρότητα
 ΔΣΠ - Πειραιάς
 Υ.Π. Ναυτικού Δικαίου
 Χοροδίο - Εκδηλώσεις
 Επικοινωνία

Lamprou Andreas

Υπόδειγμα 2.α

Pontou 13
 Piraeas 16752,
 Ελλάδα - Hellas

Telephone: +302104115703
 Fax: +302104115703
 Email: a.lamprou@dspeir.gr

Areas of Practice: Bankruptcy,
 European Union Law, Property Law,
 Joint Ventures

Languages: Greek, English, French

Size (Number of Attorneys): 4

Profile:
 The Law Office of Andreas Lamprou has a broad and diverse practice, involving complex, significant, and often "high profile" civil and criminal litigation, as well as sophisticated transactional advice. Our main areas of expertise are: General Civil and Criminal Practice Real Estate Employment and Health Care Law Professional Disciplinary Proceedings

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Με αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης πραγματοποιήθηκαν οι μεταθέσεις και τοποθετήσεις νεοπροαχθέντων δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών, ως εξής:

Μετατίθενται οι παρακάτω πρόεδροι Εφετών: στην Αθήνα οι: **Ευριδίκη Μανωλοπούλου, Πηνελόπη Ζωντανού, Κ. Παπασταματίου, Δ. Νίττας, Αγγελική Ζέρβα, Χαρ. Μαχαίρας, Σοφία Ντάντου, Χρ. Βρυνιώτης, στον Πειραιά ο Σπ. Γρηγοράτου.**

Επιπλέον, μετατίθενται οι παρακάτω Εφέτες ως εξής: στην Αθήνα **Ι. Τζιμπλάκης, Παρασκευή Δημοσθένους, Υπαπαντή Ξυπολιτά, Ευφροσύνη Σακελλαρίου, Γ. Παπαγεωργίου, Κορνηλία Πανούτσου, Σερ. Ντάτσικας, Ευγενία Μπιτσακάκη, Π. Κλάδος, στον Πειραιά Βασιλική Χάσκαρη, Ιωάννα Δούκα, Αθ. Τσουλός, Νικ. Σαλάτας.**

Οι παρακάτω πρόεδροι Πρωτοδικών μετατίθενται ως εξής: στην Αθήνα **Αναστασία Καραμανίδου, Ευτέρπη Χατζηλαμπρινού, Ελένη Σκριβάνου, Μυρσίνη Κοντογιάννη, Αναστασία Λόλα.**

Με τις ίδιες αποφάσεις τοποθετούνται οι νεοπροαχθέντες πρόεδροι Πρωτοδικών στην Αθήνα: **Ευαγγελία Παπάζογλου, Καλλιόπη Λόλα, Κωνσταντίνα Χαλκιά, Αικατερίνη Μπετσικώκου, Π. Κατσικερός, Ν. Κοντρούμπας, Γεωργία Στεφανίδου, Κ. Σαργιώτης, Αικατερίνη Παπαδημητρουπούλου, Κώνστα, Κυριακή Κατσιβέλη, στον Πειραιά Σταυρούλα Διακέα, Χρυσούλα Πανά, Ευγενία Τσιώρα.**

Επίσης, μετατίθενται οι παρακάτω Εισαγγελείς Εφετών στην Αθήνα: **Π. Καραγιάννης, στον Πειραιά Κωνσταντίνα Γκίκα.**

Μετατίθενται ακόμη οι παρακάτω Αντεισαγγελείς Εφετών στην Αθήνα: **Μαριάννα Ψαρουδάκη, Ν. Δεγαϊτς, Παγώνα Ζάκκα, στον Πειραιά Ελένη Κοντακτσή,**

ενώ τοποθετείται η νεοπροαχθείσα αντεισαγγελέας Εφετών στον Πειραιά **Καλλιόπη Βαρδάκη.**

Εξ' άλλου μετατίθενται οι παρακάτω Εισαγγελείς Πρωτοδικών: στην Αθήνα **Αλεξάνδρα Σταθοπούλου, Ευ. Ιωαννίδης, Δήμητρα Παπαχρήστου, στον Πειραιά Ν. Ποιμενίδης, Α. Πατσαβέλλας, τέλος, μετατίθεται ο πρωτοδίκης Ν. Πολυζωγόπουλος στην Αθήνα.**

Περαίωση ανέλεγκτων φορολογικών υποθέσεων βάσει των διατάξεων των άρθρων 1 έως 13 του ν.3888/2010, καθώς και των υποθέσεων εκκρεμών καταλογιστικών πράξεων που αφορούν τις υποθέσεις αυτές

- Αριθμός: ΠΟΛ 1156
 - Έτος: 2010
 - Φ.Ε.Κ.:
 - Κατηγορία : ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ (Ακίνητα – Αυτοκίνητα - Εισόδημα – Κεφάλαιο) - ΤΕΛΩΝΕΙΑ
 - Τύπος : Απόφαση (Α)
- Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**
Έχοντας υπόψη:
1. Τις διατάξεις των περιπτώσεων ι' και ια' του άρθρου 13 του ν.3888/2010 (Φ.Ε.Κ.175 Α').
 2. Τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 3522/2006 (Φ.Ε.Κ. 276 Α').
 3. Τις διατάξεις των αποφάσεων ΠΟΛ.1137/11.10.2010 και 1138/11.10.2010 (Φ.Ε.Κ. 1631 Β'), καθώς και 1143/20.10.2010 (Φ.Ε.Κ. 1673 Β') .
 4. Την αριθ. Δ6Α1142500 ΕΞ 2010/26.10.2010 (ΦΕΚ. 1725 Β') κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Οικονομικών Δημήτριο Κουσελά».
 5. Το γεγονός ότι με την παρούσα απόφαση δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

1. Το Εκκαθαριστικό Σημείωμα για την πραγματοποίηση της περαίωσης των ανέλεγκτων υποθέσεων που προβλέπεται από την παράγραφο 1 του άρθρου 9 του ν.3888/2010 εκδίδεται από την αρμόδια για τη φορολογία εισοδήματος του επιτηδευματία Δ.Ο.Υ. κατά την ημερομηνία έκδοσής του, εφόσον αυτό δεν έχει εκδοθεί από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.) του Υπουργείου Οικονομικών μέχρι την 10.11.2010. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 της απόφασης ΠΟΛ. 1137/11.10.2010 ισχύουν ανάλογα και εν προκειμένω.

2. Το κατά τα ανωτέρω Εκκαθαριστικό Σημείωμα εκδίδεται με βάση τα διαθέσιμα δεδομένα που ήταν καταχωρημένα στα κεντρικά υπολογιστικά συστήματα της

Γ.Γ.Π.Σ. κατά την 13.10.2010, κατόπιν σχετικής επιβεβαίωσης καθώς και περαιτέρω διόρθωσης ή συμπλήρωσης αυτών, εφόσον συντρέχει περίπτωση, από την κατά περίπτωση αρμόδια για την έκδοση του Σημειώματος αυτού Δ.Ο.Υ., με βάση τα υφιστάμενα δεδομένα των φακέλων των αρχείων της κατά το χρόνο έκδοσης του εκκαθαριστικού Σημειώματος, με εξαίρεση τα δεδομένα των τυχόν δηλώσεων που υποβλήθηκαν μετά την 31.8.2010. Ειδικά στις περιπτώσεις επιτηδευματιών που για μία ή περισσότερες από τις υπαγόμενες στην περαίωση χρήσεις ή και για όλες τις χρήσεις αυτές δεν υφίστανται διαθέσιμα δεδομένα στη Γ.Γ.Π.Σ. κατά τα ανωτέρω ή τα δεδομένα αυτά είναι ελλιπή, το Εκκαθαριστικό Σημείωμα εκδίδεται με βάση κατ' αρχήν τα τυχόν διαθέσιμα δεδομένα της Γ.Γ.Π.Σ. κατόπιν επιβεβαίωσης και τυχόν διόρθωσης ή συμπλήρωσης αυτών σύμφωνα με τα προαναφερόμενα και περαιτέρω, κατά το μέρος που δεν υφίστανται διαθέσιμα δεδομένα της Γ.Γ.Π.Σ., με βάση τα υφιστάμενα δεδομένα των φακέλων των αρχείων της ως άνω Δ.Ο.Υ. κατά το χρόνο έκδοσης του Εκκαθαριστικού Σημειώματος, με εξαίρεση τα δεδομένα των τυχόν δηλώσεων που υποβλήθηκαν μετά την 31.8.2010. Εάν για την επιβεβαίωση των ως άνω διαθέσιμων δεδομένων της Γ.Γ.Π.Σ. ή για την έκδοση του Εκκαθαριστικού Σημειώματος, κατά περίπτωση, απαιτείται η παροχή στοιχείων από άλλες Δ.Ο.Υ. ή Υπηρεσίες, αποστέλλονται από αυτές άμεσα με τηλεομοιοτυπία (FAX) στην ως άνω Δ.Ο.Υ. τα απαραίτητα σχετικά στοιχεία από τους οικείους φακέλους τους, με βάση τα οποία η εν λόγω Δ.Ο.Υ. προβαίνει στη διόρθωση ή συμπλήρωση των διαθέσιμων δεδομένων της Γ.Γ.Π.Σ., εφόσον τελικά συντρέχει περίπτωση, ή στην έκδοση του Εκκαθαριστικού Σημειώματος, αντίστοιχα.

3. Περαιτέρω, το Εκκαθαριστικό Σημείωμα αποστέλλεται από την αρμόδια για την έκδοσή του Δ.Ο.Υ. ταχυδρομικά στον επιτηδευματία, με ταυτόχρονη ηλεκτρονική ενημέρωση και των τυχόν άλλων Δ.Ο.Υ. που είναι αρμόδιες για τη φορολογία εισοδήματος του επιτηδευματία για ένα ή περισσότερα οικονομικά έτη που αναγράφονται στο Εκκαθαριστικό Σημείωμα.

4. Καταληκτική ημερομηνία έκδοσης κατά τα ανωτέρω των ως άνω Εκκαθαριστικών Σημειωμάτων ορίζεται η 29.11.2010. Η αποδοχή των εν λόγω Εκκαθαριστικών Σημειωμάτων από τους επιτηδευματίες, κατά τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του ν. 3888/2010, γίνεται το αργότερο εντός δέκα πέντε (15) ημερών από την αναφερόμενη σε κάθε Εκκαθαριστικό Σημείωμα ημερομηνία έκδοσης αυτού. Τυχόν επιβαρυντικά εν γένει στοιχεία, κατά τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 2 του παραπάνω νόμου, που περιέχονται ή υφίστανται στη Δ.Ο.Υ. που εξέδωσε το Εκκαθαριστικό Σημείωμα από το χρόνο έκδοσης αυτού μέχρι το χρόνο αποδοχής του, λαμβάνονται υπόψη με σχετική τροποποίηση του Εκκαθαριστικού Σημειώματος κατά το χρόνο αποδοχής του.

5. Η καταβολή του ποσού που προβλέπεται από τις

διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του ν.3888/2010 για την αποδοχή του Εκκαθαριστικού Σημειώματος κατά τις διατάξεις αυτές, πραγματοποιείται στη Δ.Ο.Υ. έκδοσης αυτού, η οποία αναγράφεται επί του Εκκαθαριστικού Σημειώματος. Το σύνολο της προκύπτουσας οφειλής που αφορά τα οικονομικά έτη για τα οποία το Εκκαθαριστικό Σημείωμα γίνεται αποδεκτό βεβαιώνεται από τον προϊστάμενο της ανωτέρω Δ.Ο.Υ. στο όνομα του υπόχρεου με τη σύνταξη σχετικών χρηματικών καταλόγων κατά τις κείμενες διατάξεις, τα υπόλοιπα δε προς καταβολή ποσά φόρου εισοδήματος και φόρου προστιθέμενης αξίας καταβάλλονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 10 του ν.3888/2010.

6. Σε περίπτωση ύπαρξης προφανών σφαλμάτων εκδοθέντος κατά τα ανωτέρω Εκκαθαριστικού Σημειώματος, ο επιτηδευματίας προσέρχεται στη Δ.Ο.Υ. έκδοσης αυτού, όπου γίνεται οίκοθεν άμεση διόρθωσή του, εφαρμοζόμενων ανάλογα των οριζόμενων στην παράγραφο 7 της απόφασης ΠΟΛ.1137/11.10.2010. Στις περιπτώσεις αυτές η αποδοχή του Εκκαθαριστικού Σημειώματος γίνεται το αργότερο μέχρι την 17.12.2010.

7. Εφόσον κατά την αποδοχή του Εκκαθαριστικού Σημειώματος υφίστανται στη Δ.Ο.Υ. που εξέδωσε το Σημείωμα αυτό εκθέσεις ελέγχου Κ.Β.Σ. για τις οποίες δεν έχουν εκδοθεί οι οικείες αποφάσεις επιβολής προστίμου, προηγείται υποχρεωτικά η έκδοση των αποφάσεων αυτών κατά τις κείμενες διατάξεις και ακολουθεί περαιτέρω η αποδοχή του Εκκαθαριστικού Σημειώματος. Με την αποδοχή του Εκκαθαριστικού Σημειώματος ο επιτηδευματίας δύναται κατόπιν σχετικής αίτησής του να ζητήσει την επίλυση της διαφοράς του επιβληθέντος προστίμου με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των παραγράφων 1, 7 και 8 του άρθρου 11 του ν. 3888/2010, καθώς και του δεύτερου εδαφίου των παραγράφων 5 και 6 της απόφασης ΠΟΛ. 1138/11.10.2010. Η επίλυση της διαφοράς κατά τα οριζόμενα στο προηγούμενο εδάφιο διενεργείται ταυτόχρονα με την αποδοχή του πιο πάνω Σημειώματος ή το αργότερο εντός δέκα (10) ημερών από την αποδοχή του. Σε περίπτωση που για ένα ή περισσότερα οικονομικά έτη που αναγράφονται στο Εκκαθαριστικό Σημείωμα είναι αρμόδιες άλλες Δ.Ο.Υ., η Δ.Ο.Υ. που εξέδωσε το Σημείωμα αυτό ζητεί, πριν από την αποδοχή του από τον επιτηδευματία, την αποστολή από τις άλλες Δ.Ο.Υ. των τυχόν υφιστάμενων σε αυτές εκθέσεων ελέγχου Κ.Β.Σ. για τις οποίες δεν έχουν εκδοθεί οι οικείες αποφάσεις επιβολής προστίμου, προκειμένου, πριν από την αποδοχή του Εκκαθαριστικού Σημειώματος, να εκδώσει τις πιο πάνω αποφάσεις, για τις οποίες περαιτέρω έχουν επίσης εφαρμογή τα οριζόμενα στα προηγούμενα εδάφια.

8. Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του ν.3888/2010 καθώς και των παραγράφων 5 και 6 της απόφασης ΠΟΛ.1137/11.10.2010 ισχύουν ανάλογα και για τα Εκκαθαριστικά Σημείωματα που εκδίδονται κατά τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους.

9. Επί υποθέσεων της παραγράφου 13 του άρθρου 6,

της παραγράφου 3 του άρθρου 7, καθώς και του άρθρου 8 του ν.3888/2010, για τις οποίες το οικείο Εκκαθαριστικό

Σημείωμα εκδίδεται από τις κατά περίπτωση αρμόδιες Δ.Ο.Υ. κατά τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους, η προβλεπόμενη αίτηση προκειμένου να επιλυθούν οι σχετικές διαφορές κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 11 του ως άνω νόμου καθώς και στις διατάξεις των αποφάσεων ΠΟΛ.1138/11.10.2010 και 1143/20.10.2010, υποβάλλεται μέχρι την 17.12.2010, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στις παραγράφους 3 και 4 της παραπάνω απόφασης ΠΟΛ.1138/11.10.2010.

10. Η προθεσμία της παραγράφου 1 της απόφασης ΠΟΛ.1138/11.10.2010 για την υποβολή αιτήσεων επίλυσης των διαφορών εκκρεμών υποθέσεων κατά το άρθρο 11 του ν. 3888/2010 παρατείνεται μέχρι 24.11.2010. Η επίλυση της διαφοράς για τις αιτήσεις που υποβάλλονται στο πλαίσιο της ανωτέρω παράτασης από 16.11.2010 και μετά πραγματοποιείται κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 της ανωτέρω απόφασης και το αργότερο μέχρι 29.11.2010.

ΔΩΡΕΑΝ όλες τις εισηγήσεις που παρουσιάστηκαν στο Πανελλήνιο Νομικό Συνέδριο στις 24-25/9/2010 στην Πάτρα

Το γνωστό νομικό περιοδικό Επιθεώρηση Συγκοινωνιακού Δικαίου, αποφάσισε να προσφέρει στα μέλη του Συλλόγου μας ΔΩΡΕΑΝ, όλες τις εισηγήσεις που παρουσιάστηκαν από τους έγκριτους εισηγητές, (Καθηγητές Νομικής, Ανώτατους Δικαστικούς και έγκριτους Δικηγόρους), στο Πανελλήνιο Νομικό Συνέδριο που συνδιοργάνωσε με την Δικηγορικό Σύλλογο Πατρών στις 24 - 25 Σεπτεμβρίου 2010 στην Πάτρα.

ΟΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ - ΑΣΚΟΥΜΕΝΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΑΠΛΑ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΤΟΥΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ www.esd.gr και να πατήσουν αριστερά στο πλήκτρο με την ένδειξη (Πανελλήνιο νομικό Συνέδριο Πάτρα 2010)

ΣΥΝΕΔΡΙΑ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

11° ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Πραγματοποιήθηκε στις 4-5 Δεκεμβρίου 2010 στο Αμφιθέατρο Ευγενιδείου Ιδρύματος (Λ. Συγγρού 387-Αθήνα) το 11ου Συνέδριο της Ελληνικής Εταιρείας Ποινικού Δικαίου με θέμα : «Η ΠΡΟΔΙΚΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΗ» Το Σάββατο 4-12-2010 (πρωί) έγινε η ΕΝΑΡΞΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ Πρόεδρος: Γεώργιος Καλαμίδας, Πρόεδρος Αρείου Πάγου, Νικόλας Ανδρουλάκης, Ομότιμος καθηγητής Παν/μίου Αθηνών «Επιτάχυνση της προδικασίας στην Ποινική Δίκη με κάθε

κόστος;» (Γενική Εισήγηση Συνεδρίου) Εισηγήσεις Γρηγόριος Καλφέλης, Καθηγητής Παν/μίου Θεσσαλονίκης «Συγκριτικό Δίκαιο των Ευρωπαϊκών και άλλων Κρατών στην Ποινική Προδικασία»(απόγευμα) ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ Πρόεδρος: Ιωάννης Τεντές, Εισαγγελέας Αρείου Πάγου Εισηγήσεις Νικόλαος Λίβος, Επίκουρος Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών «Η κίνηση της ποινικής δίωξης. Παρελθόν -Παρόν Μέλλον» Θεοχάρης Δαλακούρας, Καθηγητής Παν/μίου Θράκης «Η συγκέντρωση του αποδεικτικού υλικού (Ρόλος του Εισαγγελέα, της αστυνομίας και των λοιπών διωκτικών οργάνων)» Γεώργιος Παπαγεωργίου, Εφέτης «Το μέλλον του θεσμού του Ανακριτή» Δεξίωση προς τιμήν των συνέδρων στην αίθουσα «ΘΟΛΟΣ» του Ευγενιδείου Ιδρύματος Κυριακή 5-12-2010 (πρωί) ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ Πρόεδρος: Λάμπρος Μαργαρίτης, Καθηγητής Ποινικού Δικαίου, Πρόεδρος Επιτροπής Αναθεώρησης Κ.Π.Δ. Εισηγήσεις Σταμάτης Δασκαλόπουλος, Αντεισαγγελέας Εφετών «Ζητήματα προκαταρκτικής εξέτασης (Είναι αναγκαία ή πρέπει να καταργηθεί; Ακόμα και στα αδικήματα αρμοδιότητας του Μονομελούς; Επιτρεπτή ή όχι η παράσταση πολιτικής αγωγής;)» Ιωάννης Γιαννίδης, Αναπληρωτής Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών «Κριτήρια παραπομπής στο ακροατήριο (αρκούν οι επαρκείς ενδείξεις;)» Αργύριος Καρράς, Ομότιμος καθηγητής Παν/μίου Αθηνών «Το τέλος της ποινικής προδικασίας - Προβληματισμοί και προοπτικές» Πορίσματα Συνεδρίου (Ν. Ανδρουλάκης - Αργ. Καρράς - Λ. Μαργαρίτης - Ι. Γιαννίδης - Ν. Λιβός) Λήξη εργασιών συνεδρίου

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ Πρόεδρος Βασ. Μαρκής, Αντεισαγγελεύς Αρείου Πάγου Μέλη Ι. Παπαδογιαννάκης, Α. Κωνσταντινίδης, Ν. Λιβός, Αγλ. Λιούρδη ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ Ν. Βιτώρος, Ν-Γ. Ιωαννίδης, Σταμ. Φλωρού

Ομάδα Μπάσκετ του Συλλόγου ΔΣΠ

Η νεοσύστατη ομάδα Μπάσκετ του Συλλόγου μας, για να αποκτήσει αγωνιστική εμπειρία συμμετέχει σε πρωτάθλημα που διοργανώνει το Εργατικό Κέντρο Αθηνών. Η μέχρι σήμερα πορεία της κρίνεται θετική αφού έχει 4 νίκες και 2 ήττες και συνεχίζει στη δεύτερη φάση.

Οι προπονήσεις συνεχίζονται με την πρόσληψη προπονητή και η βελτίωση είναι εμφανής.

Ο κ. Εμμανουήλ Κοτσώνης εξελέγη Αντιπρόεδρος του ΔΣΠ

Κατά την συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά της 7/12/2010, μετά από πρόταση της παραιτηθείσας κ. Άννας Αλεξανδροπούλου - Αλευρομύτη εξελέγη ομόφωνα Αντιπρόεδρος του ΔΣΠ ο συνάδελφος κ. Εμμανουήλ Κοτσώνης.

Τέλος, μετά την παραίτηση της κ. Άννας Αλεξανδροπούλου από του Δ.Σ. του Δ.Σ.Π, τη θέση της κατέλαβε ο συνάδελφος/ σύμβουλος κ. Κίμωνας Γκιουλιστάνη.

Ο Εμμανουήλ Κοτσώνης Πρόεδρος της Επιτροπής Πολιτικών Εκδηλώσεων του ΔΣΠ, πρωτοεξελέγη σύμβουλος του ΔΣΠ το 1978. Έκτοτε εξελέγη σύμβουλος πολλές φορές, Αντιπρόεδρος στο διάστημα 2002-2005 και Πρόεδρος της συντακτικής Επιτροπής της εφημερίδας του ΔΣΠ «Δικηγορική Επικαιρότητα» το 1995-2002.

Παραίτηση της Αντιπροέδρου κ. Άννας Αλεξανδροπούλου - Αλευρομύτη από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΔΣΠ

Στη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά της 7/12/2010 παραιτήθηκε η Αντιπρόεδρος κ. Άννα Αλεξανδροπούλου - Αλευρομύτη, από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΔΣΠ. Είχε διατελέσει και Πρόεδρος της συντακτικής Επιτροπής της εφημερίδας του ΔΣΠ «Δικηγορική Επικαιρότητα» το 2002-2008. Το Δ.Σ. απεφάσισε ομόφωνα εκδήλωση προς τιμήν της. Η αποχαιρετιστήρια δήλωσή της προς το Δ.Σ., που καταχωρήθηκε και στα πρακτικά έχει ως εξής:

«Από τότε που για πρώτη φορά εκλέχθηκα στο Δ.Σ., ευτύχησα να εκλέγομαι συνεχώς, χωρίς καμιά διακοπή κι' έτσι συμμετείχα σε πολλά, διαφορετικά Δ.Σ. Όλα αυτά τα χρόνια, σας διαβεβαιώνω, ότι πάντα ψήφιζα με μοναδικό γνώμονα τη συνειδήσή μου και μόνον, κι' ό,τι θεωρούσα καλλίτερο για τους συναδέλφους και το Σύλλογο.

Έχω ζήσει συγκρούσεις, θυμούς, διαφωνίες, εντάσεις αλλά και συναίνεση, περίσκεψη, υπευθυνότητα. Θεωρώ ότι όποια λάθη κάναμε, ενδεχομένως, ήταν μόνον από εσφαλμένη εκτίμηση, γιατί κανείς εδώ μέσα δεν έχει λειτουργήσει με κομματικές εντολές. Γι' αυτό μετά από τόσα χρόνια μπορούμε να κοιταζόμαστε στα μάτια χωρίς ενοχές.

Σας εύχομαι δύναμη και ευστοχία στις αποφάσεις σας, για τις αναμφισβήτητες δύσκολες ημέρες που έρχονται για το επάγγελμά μας. Θεωρώ ευτυχή τον εαυτό μου που σας γνώρισα καλλίτερα και σας ευχαριστώ όλους, ειλικρινά, για τη συνεργασία.

Είναι φυσικά περιττό να αναφέρω ότι είμαι παρούσα σε οτιδήποτε πιθανόν με χρειαστείτε.

Αιμοδοσία ΔΣΠ

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, ανταποκρινόμενος στον κοινωνικό του ρόλο, διοργάνωσε ημέρα αιμοδοσίας την **Τρίτη, 14 Δεκεμβρίου 2010** στον 3^ο όροφο του Πρωτοδικείου Πειραιά προκειμένου να ενισχυθεί η Τράπεζα αίματος που διατηρήσει ο Σύλλογος στο Τζάνειο Νοσοκομείο Πειραιά. Για τις ανάγκες των συναδέλφων και των οικογενειών τους, αρκετοί δικηγόροι ανταποκρίθηκαν και έδωσαν αίμα.

Τιμητική εκδήλωση για τον κ.Γιώργο Δημήτραινα, πρώην Γ. Γραμ/τέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης

Στις 29.9.2010, κατόπιν κοινής προσκλήσεως των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Αθηνών και Πειραιώς, επισκέφθηκε τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών ο πρώην Γεν. Γραμ/τέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Γιώργος Δημήτραινας.

Μετά την θερμή υποδοχή του από τον Πρόεδρο του Δ.Σ.Α., κ. Δημήτρη Παξινό, ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς, κ. Στέλιος Μανουσάκης, καιρέτισε τον πρώην Γ.Γ., αναφερόμενος στο ήθος και την κοινωνική του ευαισθησία αλλά και στην επιστημονική του συμβολή στους δίκαιους αγώνες των δικηγόρων για την αξιοπρεπή άσκηση του δικηγορικού λειपुरγήματος.

Τον Πρόεδρο του Δ.Σ.Π. συνόδευαν οι κ.κ. Ευάγγελος Τσουρούλης, Σύμβουλος Δ.Σ.Π. και Πολυχρόνης Τσιρίδης, Δ.Ν. Δικηγόρος Πειραιά.

7^ο Διεθνές Συνέδριο

Ναυτικού Δικαίου

Δικηγόρου Συλλόγου Πειραιά

Με επιτυχία διεξήχθη μεταξύ 30/9 και 2/10 στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του ΟΑΠ, το 7^ο Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου που οργανώνεται κάθε τρία χρόνια από το Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά.

Το κεντρικό θέμα του Συνεδρίου ήταν «η Νομική θέση των ναυτικών από συγκριτική και διεθνή άποψη».

Την έναρξη κήρυξε ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χάρης Καστανίδης, ενώ την εισαγωγική παρουσίαση του συνεδρίου έκαναν ο Πρόεδρος του ΔΣ Πειραιά κ. Στέλιος Μανουσάκης και ο Πρόεδρος τη Οργανωτικής Επιτροπής, Καθηγητής κ. Αντώνης Αντάπας.

Συμμετείχαν περίπου 400 Έλληνες και ξένοι σύνεδροι και 22 διακεκριμένοι Έλληνες και ξένοι εισηγητές.

Κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου εξετάστηκαν όλα τα θέματα που αφορούν τους ναυτικούς και διαπιστώθηκε ότι παρά την πρόοδο στην Ελληνική και διεθνή νομοθεσία για την ασφάλεια και προστασία των ναυτικών, εξακολουθούν ακόμη να υπάρχουν κενά και θέματα που θέλουν ρύθμιση ή επανεξέταση, όπως το θέμα της εγκατάλειψης ναυτικών, της ποινικοποίησης του ναυτικού επαγγέλματος και το ζήτημα της πειραιεύας.

Σημαντική πρόοδος είναι η σύναψη της Ενιαίας «Διεθνούς Σύμβασης Ναυτικής Εργασίας» της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας και η υποστήριξη της από την Ευρωπαϊκή Ένωση και πρέπει να γίνουν προσπάθειες ώστε να κυρωθεί και τεθεί σε ισχύ.

Σημαντικό ρόλο για τα δικαιώματα των ναυτικών ελπίζεται ότι μπορεί να παίξει το Διεθνές Κέντρο «Seafarers' Rights International», η έναρξη της λειτουργίας του οποίου ανακοινώθηκε κατά την Παγκόσμια Ναυτική Ημέρα, στις 23 Σεπτεμβρίου 2010 και το οποίο θα ασχοληθεί με έρευνα, επιμόρφωση και εκπαίδευση για σημαντικά ζητήματα που αφορούν τους ναυτικούς.

Σε μία κατάμεστη αίθουσα από Έλληνες και αλλοδαπούς επισήμους προσκεκλημένους, ομιλητές και εκπροσώπους του νομικού και ναυτιλιακού κόσμου της χώρας, δικαστών και δικηγόρων κατά την πρώτη ημέρα της τελετής έναρξης του συνεδρίου ο **Πρόεδρος του Δ.Σ.Π. κ. Στέλιος Μανουσάκης** καλωσόρισε τους προσκεκλημένους με τα εξής λόγια «*Με χαρά σας καλωσορίζω στο 7^ο Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου που επικεντρώνεται φέτος στη νομική θέση των ναυτικών από συγκριτική και διεθνή άποψη. Η επιλογή μας δεν ήταν τυχαία. Το ζήτημα έχει ιδιαίτερο πρακτικό ενδιαφέρον και ως εκ τούτου και νομικό-θεωρητικό όχι μόνο για τους ασχολούμενους με το αντικείμενο του ναυτεργατικού δικαίου συναδέλφους αλλά και για όλους όσους συνδέονται επαγγελματικά και επιστημονικά με τις δραστηριότητες της ναυτιλιακής επιχείρησης.*

Η πρώτη εικόνα που αποκομίζει κανείς προσεγγίζοντας τη ναυτική εργασία, είναι αυτή της αντίστροφης φοράς μεταξύ πραγματικότητας και νομοθετικής ρύθμισης. Η μεν απασχόληση των Ελλήνων και ευρύτερα κοινοτικών ναυτικών φθίνει, η δε νομοθετική παραγωγή αυξάνει. Η σχέση μεταξύ των δύο, φαινομενικώς μόνο αντιφατικών, τάσεων είναι ωστόσο προφανής.

Ήδη από τις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε επισημάνει το θέμα της πτώσης του αριθμού των ναυτικών της ΕΕ και του ήδη υπαρκτού προβλήματος της έλλειψης ναυτικών με τα απαραίτητα προσόντα. Στην Ανακοίνωση της σχετικά με την εκπαίδευση και πρόσληψη των ναυτικών που εξέδωσε το 2001, είχε μάλιστα εκφράσει την ανησυχία της για τα δραματικά αποτελέσματα που η μείωση αυτή μπορεί να έχει για την ασφαλή ναυσιπλοΐα, την αποτελεσματική λειτουργία και συντήρηση του πλοίου, και την πρόληψη των ατυχημάτων ρύπανσης.

Έκτοτε ο κοινοτικός νομοθέτης, και τα λοιπά κοι-

νοτικά όργανα στους τομείς δράσης που εντάσσονται στις αρμοδιότητές τους, επιδιώκουν μία λεπτή στάθμιση και ισορροπία μεταξύ αφενός της βελτίωσης της θέσης των ευρωπαϊών ναυτικών, αφετέρου της ανάγκης ενίσχυσης της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής ναυτιλίας.

Η βελτίωση της θέσης του ναυτικού σε κοινοτικό επίπεδο επιδιώκεται με δι-επίπεδη νομοθετική δράση. Καταρχάς, με την ενίσχυση του πλαισίου προστασίας των εργαζομένων στη θάλασσα, μέσω οδηγιών που συ-

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. **Χάρης Καστανίδης** στο βήμα του συνεδρίου.

νιστούν στην ουσία ενσωμάτωση κανόνων διεθνώς ομοιόμορφου δικαίου, όπως η οδηγία 2009/13 για την εφαρμογή της Σύμβασης Ναυτικής Εργασίας 2006, η οδηγία 2008/106 για τα ελάχιστα επίπεδα εκπαίδευσης και η οδηγία 1999/95 για το χρόνο εργασίας. Εκτός από τις οδηγίες για προστασία των εργαζομένων, η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει μέσα επικεντρωμένα στην προώθηση της απασχόλησης. Ενδεικτικά αναφέρω τις κατευθύνσεις για τις κρατικές ενισχύσεις στις θαλάσσιες μεταφορές του 2004, οι οποίες ρητώς χαρακτηρίζουν ως συμβατές με την κοινή αγορά τις σχετικές με τις ασφαλιστικές εισφορές των ναυτικών κρατικές ενισχύσεις.

Ωστόσο, ούτε η ΕΕ ούτε τα κράτη μέλη παραβλέπουν ότι η ναυτιλιακή επιχείρηση δραστηριοποιείται σε ένα διεθνές και ένα εντόνως ανταγωνιστικό περιβάλλον, και ότι στο περιβάλλον αυτό, το κόστος εργασίας, το οποίο αντιστοιχεί στο 40% του κόστους ημερήσιας

εκμετάλλευσης του πλοίου, αποτελεί κρίσιμο παράγοντα ανταγωνιστικότητας. Η απασχόληση ναυτικών τρίτων χωρών με αμοιβές κατά πολύ χαμηλότερες των κοινοτικών (έως και 15 φορές για τα κατώτερα πληρώματα) είναι η απόρροια της παραπάνω διαπίστωσης. Η ανάγκη του να ληφθεί υπόψη η διεθνής αυτή διάσταση εξηγεί την αμηχανία των κοινοτικών δικαστηρίων και οργάνων και επιτρέπει την κατανόηση αποφάσεων τους που υφίστανται ενδεχομένως νομική κριτική, όπως η απόφαση του 1993 ότι δεν συνιστά κρατική ενίσχυση η απώλεια εισφορών από πληρώματα τρίτων χωρών που απασχολούνται σε παράλληλα νηολόγια ή η πρόσφατη απόφαση Viking (2007) σχετικά με το δικαίωμα απεργίας των ναυτικών και το πεδίο εφαρμογής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Θα ήθελα να σταθώ λίγο παραπάνω στη διεθνή διάσταση του περιβάλλοντος στο οποίο παρέχει τις υπηρεσίες του ο ναυτικός, και τούτο για τρεις λόγους:

Πρώτον, διότι η ύπαρξη στοιχείων διεθνικότητας, εξαιτίας της εμπλοκής περισσότερων εννόμων τάξεων, γεννά ιδιαίτερος περίπλοκα θέματα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου και νομικής μεταχείρισης των αλλοδαπών ναυτικών,

Δεύτερον, η προσφορά και η ζήτηση ναυτικής εργασίας, αμφότερες διεθνοποιημένες, επιβάλλουν την υιοθέτηση κανόνων διεθνούς ομοιόμορφου δικαίου. Το έργο επιτελείται στο πλαίσιο του ILO, και αναφέρομαι ειδικά στην πρόσφατη διεθνή Σύμβαση Εργασίας του 2006, η οποία χαρακτηρίζεται ως χάρτης δικαιωμάτων των ναυτικών και για την οποία θα γίνει λόγος εκτενώς στις εργασίες του Συνεδρίου.

Τρίτον, ο ναυτικός (ανεξαρτήτως εθνικότητας και ειδικότητας) εκτίθεται σε κινδύνους κατά πολύ αυξημένους συγκριτικά με τους εργαζόμενους άλλων κλάδων, για την αντιμετώπιση των οποίων απαιτείται συντονισμένη διεθνώς μέριμνα και δράση. Σας αναφέρω ενδεικτικά την είδηση που δημοσιεύθηκε τη Δευτέρα, 27/9, για την απελευθέρωση του υπό ελληνική διαχείριση πλοίου LUGELA και του δωδεκαμελούς πληρώματος του, μετά από πειρατική επίθεση.

Αν και σε μία εναρκτήρια ομιλία ελάχιστα μπορεί να αναδείξει κανείς σε σχέση με τις πραγματικές διαστάσεις του ζητήματος, ελπίζω, αν μη τι άλλο, ότι, κατέστη σαφής η ανάγκη να ενσκήψουμε πάνω στα προβλήματα της ναυτεργασίας και να τα αναλύσουμε με τρόπο νηφάλιο, τεκμηριωμένο και επιστημονικό.

Νομίζω ότι ο νομικός κόσμος του Πειραιά αποτελεί το κατάλληλο forum για την επεξεργασία αυτή, λόγω της εμπειρίας, της γνώσης και του ιδιαίτερου ενδιαφέροντος του για τα ναυτιλιακά θέματα. Ο Δικηγορικός Σύλλογος είχε την τύχη, στην προσπάθειά του αυτή, να

έχει συνοδοιπόρο μία ενεργό και αποτελεσματική οργανωτική Επιτροπή, υπό την προεδρία ενός ανθρώπου που ταυτίζεται με το ναυτικό δίκαιο στη χώρα μας, τον καθηγητή κ. Αντ. Αντάπαση. Έχει επίσης την τύχη να πλαισιώνεται από καθηγητές-μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας και μέλη του Συλλόγου μας που εντυφούν στα γνωστικά αντικείμενα του Ναυτικού, Εργατικού και Διεθνούς Δικαίου. Τέλος, έχει την τύχη να υποδέχεται φέτος εξαιρετικούς ομιλητές και συνέδρους. Εύχομαι σε όλους σας μία παραγωγική και ευχάριστη ανταλλαγή απόψεων».

Επίσης, ο Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής καθηγητής κ. Αντώνης Αντάπασης στην εισαγωγική του ομιλία υπογράμμισε στα ακόλουθα «Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς έλαβε το 1992, ύστερα από εισήγηση του τότε προέδρου του Βασιλείου Βενέτη, την απόφαση να διοργανώνει κάθε τρία χρόνια στον Πειραιά, πρώτο εμπορικό λιμένα της Χώρας μας και από τους ιστορικότερους της Μεσογείου, διεθνές συνέδριο ναυτικού δικαίου. Σκοπός των περιοδικών αυτών συνεδρίων είναι ιδίως η παρακολούθηση των διατάξεων της ναυτικής νομοθεσίας κατά την πρακτική εφαρμογή τους, η κατάδειξη των τυχόν παρερμηνειών, η επισήμανση των ατελειών, η υπόδειξη των προκρίτων λύσεων, η προσαρμογή του εθνικού ναυτικού δικαίου στο διεθνώς ομοιόμορφο ναυτικό δίκαιο και στις ανάγκες μιας διαρκώς εξελισσόμενης από τεχνική άποψη εμπορικής ναυτιλίας.

Στο πλαίσιο αυτό ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιώς διοργάνωσε, στις 28-30 Μαΐου 1992 το 1° Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου, το οποίο απασχολήθηκε ειδικότερα με την προστασία των ναυτικών δανειστών, στις 25-27 Μαΐου 1995 το 2° Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου, το οποίο είχε ως θέμα την εκμετάλλευση του πλοίου και τη συμβατική ελευθερία, στις 27-30 Μαΐου 1998 το 3° Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου, το οποίο εξέτασε το ναυτικό ατύχημα ως νομικό πρόβλημα, στις 6-9 Ιουνίου 2001 το 4° Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου, το οποίο απασχολήθηκε με την ευθύνη προς αποζημίωση στο ελληνικό και το διεθνές ναυτικό δίκαιο, στις 29 Σεπτεμβρίου - 2 Οκτωβρίου 2004, το 5° Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου που αφορούσε τη θαλάσσια ρύπανση και στις 4-6 Οκτωβρίου 2007 το 6° Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου, που αφορούσε τα σύγχρονα προβλήματα της θαλάσσιας ασφάλισης. Οι εισηγήσεις, οι συζητήσεις και τα πορί-

σματα των Συνεδρίων περιλήφθηκαν σε ειδικούς τόμους που είδαν το φως της δημοσιότητας. Το παρόν 7° Διεθνές Συνέδριο Ναυτικού Δικαίου αντικείμενο έχει «τη νομική θέση των ναυτικών από συγκριτική και διεθνή άποψη».

Το θέμα παρουσιάζει ενδιαφέρον όχι μόνο στο εθνικό αλλά και στο διεθνές πεδίο ιδίως λόγω της συνεχιζόμενης διάδοσης των σημαίων «φιλοφροσύνης» ανοιχτού νηολογίου, της ναυτολόγησης στα πλοία ολοένα και περισσότερων ναυτικών που δεν συνδέονται με το κράτος της σημαίας του πλοίου, καθόσον προέρχονται από τρίτες χώρες, της δημιουργίας στις παραδοσιακές ναυτικές χώρες δεύτερων νηολογίων, όπου εγγράφονται πλοία που εκτελούν διεθνείς πλόες. Στα πλοία αυτά καθώς και στα πλοία που νηολογούνται στην Ελλάδα ως κεφάλαια εξωτερικού, ναυτολογούνται σε ευρύτερη κλίμακα ναυτικοί οι οποίοι μισθοδοτούνται σύμφωνα με τους μισθούς που ισχύουν στις χώρες προέλευσής τους. Οι παράγοντες αυτοί έχουν αποδυναμώ-

Άποψη του συνεδρίου.

σει τη σημασία του νόμου της σημαίας του πλοίου, έχουν επηρεάσει ιδίως στην πράξη τη νομική θέση των ναυτικών, στο διεθνές πεδίο, καθώς και τη σχετική με αυτούς κοινωνική πρόνοια και ασφάλιση, γεγονός που έχει προκαλέσει αντιδράσεις. Υπό το πρίσμα αυτό θα γίνει εξέταση του θέματος σε πέντε θεματικές ενότητες. Η πρώτη αφορά τις πηγές (εσωτερικές και διεθνείς) του ναυτεργατικού δικαίου. Στη δεύτερη ενότητα θα εξεταστεί το εφαρμοστέο δίκαιο στις ναυτεργασιακές σχέσεις. Η τρίτη ενότητα θα έχει ως αντικείμενο τη σημαία του πλοίου και την επίδρασή της στην πρόσληψη ναυτικών και την παροχή των υπηρεσιών τους, καθώς και τις συναφείς αντιδράσεις. Η τέταρτη ενότητα θα αφορά τις συμφωνίες πλοιοκτητών και αντιπροσωπευτικών οργανώσεων των χωρών προέλευσης των ναυτικών, καθώς και των πλοιοκτητών και της Διεθνούς Ομοσπονδίας των Εργαζομένων στις Μεταφορές. Και τέλος η πέμπτη ενότητα θα περιλάβει θέματα σχετικά με την ασθένεια, το ατύχημα, την εγκατάλειψη των ναυτικών στην αλλοδαπή, την κοινωνική τους πρόνοια και ασφάλισή και γενικότερα την προστασία τους.

Ο χρόνος περνά γρήγορα. Πέρασαν ήδη είκοσι χρόνια από τότε που αρχίσαμε τη διοργάνωση των Συνεδρίων αυτών. Κατά τη διοργάνωσή τους είχα την αμέριστη συμπαράσταση αρκετών νεότερων συναδέλ-

φων. Στο σημείο αυτό θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ ειδικά στον Καθηγητή της Πολιτικής Δικονομίας Στέλιο Κουσουλή, ένα από τα οξυνότερα πνεύματα της σύγχρονης ελληνικής επιστήμης, ο οποίος τεράστιε απρόσμενα το επίγειο ταξίδι του. Τιμώντας τη μνήμη του θα αφιερώσουμε σ' αυτόν τον Τόμο και τα Πρακτικά του παρόντος Συνεδρίου. Ας είναι η αναφορά μας αυτή στο πρόσωπό του ελάχιστο αντίδωρο στην κοινωνική και επιστημονική προσφορά του.

Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω ιδιαίτερα του αλλοδαπούς επιστήμονες κ. Francesco Munari, κ. Hugues Fulchiron, κ. Patric Chaumette, κ. Christian Scapel, κα. Deirdre Fitzpatrick, κ. Thomas Mensah που αποδέχθηκαν, παρά το φορτωμένο πρόγραμμά τους να είναι εισηγητές στο Συνέδριο. Θεωρώ επίσης καθήκον μου επιβεβλημένο να ευχαριστήσω ειδικά τον Καθηγητή του Πανεπιστημίου του Μπορντώ κ. Antoine Vialard, ο οποίος έλαβε μέρος ως εισηγητής και στα επτά Συνέδρια μας και έγινε πλέον ένας από εμάς. Τον ευχόμαστε να έχει υγεία και να συνεχίσει να είναι παρών στις μελλοντικές επιστημονικές εκδηλώσεις του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά.

Επίσης, ειλικρινείς ευχαριστίες απευθύνω στους Έλληνες επιστήμονες, που συμμετέχουν ως εισηγητές ή εισηγήτριες στο Συνέδριο, τους οποίους δεν κατονομάζω – και παρακαλώ να με συγχωρήσουν – λόγω της στενότητας του χρόνου.

Καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια η οργάνωση να είναι άρτια. Την επιτυχία όμως του Συνεδρίου εγγυάται η σημαντική προσέλευσή σας. Προσδοκώ ότι ενεργός θα είναι και η συμμετοχή σας στις εργασίες του Συνεδρίου, έτσι ώστε τα πορίσματα – που με τις εισηγήσεις και τις συζητήσεις θα δημοσιευθούν σε ιδιαίτερο τόμο – να συμβάλουν στην επιδιωκόμενη μεταρρύθμιση του Ιδιωτικού Ναυτικού Δικαίου».

Χαιρετιστήριο μήνυμα απέστειλε ο Υπουργός Θαλασσιών Υποθέσεων, Νήσων & Αλιείας κ. Ιωάννης Διαμαντίδης, ενώ ο κ. Γεώργιος Ανωμερίτης, Πρόεδρος και Δ/νων Σύμβουλος της Ο.Λ.Π. Α.Ε. απηύθυνε σύντομο χαιρετισμό προς τους συνέδρους.

Την διοργάνωση ετίμησαν οι: κα Γρηγορία Μπουφούνου, Προϊσταμένη του Εφετείου Πειραιά, κα Αντιγόνη Τζελέπη, Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Πειραιά, κ. Γεώργιος Μποροδήμος, Προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Πειραιά, κα Αγγελική Παπαπαναγιώτου-Αέζα, Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, οι Πρόεδροι Εφετών κ.κ. Ασπασία Μαγιάκου και Παρέσσα Τσαντεκίδου, οι Εφέτες Αθηνών κ.κ. Μαρία Δημητροπούλου, Ζαμπέτα Στράτα και Αναστασία Περιστεράκη, οι Πρόεδροι Πρωτοδικών κ.κ. Δημήτρης Κουλαξίδης και Κων/να Λέκκου,

οι οποίοι είναι μέλη του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Πειραιά, καθώς και οι Πρόεδροι Πρωτοδικών κ.κ. Χαρίκλεια Σαραμαντή και Ηλίας Γιάρνης.

Από τον πολιτικό χώρο οι βουλευτές κ. κ. Αναστάσιος Νεράντζης και Δημήτρης Καρύδης, ο υποψήφιος Δήμαρχος Νίκος Λεγάκης, ο κ. Ιωάννης Καρδαράς, Δημοτικός Σύμβουλος Πειραιά,

Κατά τη τελετή λήξης του συνεδρίου ο Πρόεδρος του Δ.Σ.Π. κ. Στέλιος Μανουσάκης τόνισε τα ακόλουθα «Λαμβάνω εκ νέου το λόγο, ορμώμενος από την επιτυχία των εργασιών και του 7ου συνεδρίου μας, για δύο λόγους:

Πρώτον, για να ευχαριστήσω θερμά όλους σας για την ενεργό συμμετοχή σας.

Δεύτερον, να υπογραμμίσω ότι δεν πρόκειται απλώς για το τέλος ενός επιστημονικού γεγονότος, αλλά για ένα σταθμό στην δραστηριότητα του Συλλόγου μας που πρέπει και δεσμεύομαι ότι θα λάβει συνέχεια.

Ο Πρόεδρος της οργανωτικής επιτροπής εμπνευστής και οραματιστής όλων των Ναυτικών Συνεδρίων, ομότιμος καθηγητής της Νομικής Σχολής Αθηνών κ. Αντώνης Αντάπας.

Ο Πειραιάς έχει το πλεονέκτημα να διαθέτει τεράστια εμπειρία από την ενασχόληση του με όλους τους επιμέρους τομείς του ναυτικού δικαίου. Έχει επίσης την τύχη οι καθηγητές του Ναυτικού Δικαίου στη Νομική Σχολή Αθηνών να προέρχονται από τη δεξαμενή των μελών του. Αναφέρομαι προφανώς στον Πρόεδρο καθηγητή κ. Αντάπαση και στους νεότερους καθηγητές.

Έχουμε λοιπόν μια μοναδική ευκαιρία και αν θέλετε υποχρέωση να διαμορφώσουμε ένα διαρκές θεσμικό πλαίσιο μαζί με ακαδημαϊκούς φορείς που θα επιτρέπει στους νέους επιστήμονες και ερευνητές τη δυνατότητα να προάγουν την έρευνα και να βοηθούν την πρακτική.

Με την ελπίδα ότι το σχέδιο αυτό θα υλοποιηθεί, εύχομαι σε όλους καλή συνέχεια και καλή αντάμωση».

Και απένειμαν μαζί με τον καθηγητή κ. Αντ. Αντάπαση στους προεδρεύοντες και τους εισηγητές του συνεδρίου αναμνηστικά δώρα.

«**N. 3869/2010: Για τη ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων**»

Στο πάνελ της ημερίδας: από αριστερά ο κ. Ιωάννης Χαμηλοθώρης, Πρόεδρος Εφετών, Πρόεδρος του Τριμ. Συμβ. Διοικ. Εφετείου Αθηνών, ο κ. Αθανάσιος Κρητικός, Αντιπρόεδρος ε.τ. του Αρείου Πάγου, ο κ. Δημήτριος Σπυράκος, Γ. Γ. Καταναλωτή, Δικηγόρος και ο Πρόεδρος του ΔΣΠ Στέλιος Μανουσάκης.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, στα πλαίσια της επιστημονικής του δραστηριότητας, πραγματοποίησε την Τετάρτη 1 Δεκεμβρίου 2010 στην αίθουσα εκδηλώσεων του ημερίδα με θέμα «**N. 3869/2010: Για τη ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων**».

Η εν λόγω ημερίδα προκάλεσε τεράστιο ενδιαφέρον και τιμήθηκε από πολλούς δικαστές και δικηγόρους.

Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς, Στέλιος Μανουσάκης, κατά το χαιρετισμό του, αναφέρθηκε στα ακόλουθα:

«Σας καλωσορίζω στην αποψινή ημερίδα που διοργανώνει ο Σύλλογός μας με αντικείμενο το **N. 3869/2010: Για τη ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων**.

Είναι πλέον σημείο των καιρών να μην συζητούμε για νομοσχέδια και νόμους που σαν σκοπό έχουν την ανάπτυξη και την πρόοδο της κοινωνίας μας, αλλά για νόμους – σωσίβια μιας υπό κατάρρευση οικονομίας και ενός κοινωνικού ιστού που διαρκώς διαβρώνεται.

Η απουσία πολιτικών πραγματικής ανάπτυξης, η διασπάθιση του δημόσιου χρήματος, η φενάκη μιας επίπλαστης οικονομικής ευμάρειας που μας διακατείχε τα τελευταία χρόνια, ο εύκολος δανεισμός και η καθοριστική συμμετοχή των τραπεζικών ιδρυμάτων στη φρενίτιδα υπερδανεισμού οδήγησε την ελληνική κοινωνία σε ένα άνευ προηγουμένου οικονομικό τέλμα, που σαν κινούμενη άμμος μας τραβάει όλους ολοένα και πιο βαθιά στην εξαθλίωση.

Θέλω να πιστεύω ότι οι Δικηγορικοί Σύλλογοι, ως επιστημονικοί φορείς και υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από το θεσμικό ρόλο και προορισμό τους, οφείλουν να παρεμβαίνουν ουσιαστικά και καθοριστικά στα κορυφαία ζητήματα που απασχολούν την κοινωνία μας.

Στα πλαίσια αυτού του προορισμού αλλά και της εφαρμογής και αξιοποίησης του νέου θεσμικού

πλαίσιου που επιβλήθηκε με το **N. 3869/2010**, ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά, συμμετέχοντας στις αξιολογικές προσπάθειες και άλλων Δικηγορικών Συλλόγων, χαιρετίζει το σχεδιασμό της Γραμματείας Καταναλωτή, που επιμελείται τις διαδικασίες για τη δημιουργία ενός δικτύου που θα συνδράμει τους πολίτες οι οποίοι βρίσκονται σε εξαιρετικά δυσχερή οικονομική θέση να επιτύχουν τον πολυπόθητο εξωδικαστικό συμβιβασμό με τους πιστωτές για τη ρύθμιση των χρεών τους.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά θα συνδράμει τα μέλη του με κάθε δυνατό μέσο (τόσο επιστημονικά, όσο και από άποψη υλικοτεχνικής υποδομής) προκειμένου να καταστεί δυνατή η ουσιαστική συμμετοχή όσων εκ των δικηγόρων Πειραιά το επιθυμούν στη διαδικασία του **N. 3869/2010**, ώστε να διασφαλίσουν τα δικαιώματα των οφειλετών.

Παράλληλα ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά αποφάσισε να διοργανώσει την σημερινή ημερίδα προκειμένου να αναδείξει τα ζητήματα που προκύπτουν από την εφαρμογή του **N. 3869/2010** για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά.

Ενδεικτικά σας αναφέρω κάποια ερωτήματα που θα μας απασχολήσουν στη αποψινή ημερίδα: Τι επιδιώκει ο νόμος; Ποιοι υπάγονται στις ρυθμίσεις του νόμου; Ποια χρέη αφορά; Πότε οι οφειλέτες μπορούν να υπαχθούν σε ρύθμιση; Ποιος συνδράμει την προσπάθεια συμβιβασμού; Ποια είναι η διαδικασία υποβολής της αίτησης για τη ρύθμιση; Τι γίνεται με τα μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης (διαδικασίες πλειστηριασμού) που βρίσκονται σε

Συνέχ. στη σελ. 17

Εκλεγέντες Δικηγόροι - μέλη του ΔΣΠ κατά τις περιφερειακές και Δημοτικές εκλογές της 7^{ης} Νοεμβρίου 2010

Σας ενημερώνουμε ότι στις Περιφερειακές και Δημοτικές εκλογές της 7^{ης} Νοεμβρίου 2010 που είχαν θέσει υποψηφιότητα οι παρακάτω δικηγόροι-μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς εξελέγησαν

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ (ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ)

ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ, ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ
**ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ (ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ «ΜΑΣ ΕΝΩ-
ΝΕΙ Ο ΠΕΙΡΑΙΑΣ» -ΜΙΧΑΛΟΔΙΑΚΟΣ ΒΑΣ.)**

ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ,

ΔΡΙΜΥΛΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

ΡΟΥΣΣΟΥ ΖΩΗ

ΕΥΠΟΛΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ «ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ»

ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

ΣΤΑΘΑΚΗ ΜΑΡΙΑ,

ΚΑΡΔΑΡΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ – ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ

**ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΠΟΛΙΤΩΝ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ –ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ ΚΑΛΗ ΜΕΡΑ»
(ΤΖΑΝΗΣ ΛΟΥΚΑΣ)**

ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΜΥΡΓΙΑΛΗ ΧΡΥΣΟΥΛΑ (ΧΡΥΣΑ)

ΔΗΜΟΣ ΝΙΚΑΙΑΣ

**ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ «ΑΝΟΙΧΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ ΠΑΜΕ ΑΛΛΙΩΣ»**

ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΚΥΛΑΚΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΙΤΗ)

ΔΗΜΟΣ ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ

**ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΠΕ-
ΡΑΜΑΤΟΣ» ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ**

ΓΛΥΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

**ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΙ-
ΝΗΣΗ-ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ –ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ»**

(ΤΖΟΥΛΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ)

ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ,

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΦΩΤΙΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

**ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ «ΚΕΡΑΤΕΑ-ΚΑΜΑΡΙΖΑ-ΛΑΥΡΙΟ
ΕΝΟΤΗΤΑ» (ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ)**

ΚΟΥΛΟΥΒΡΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ, ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

«N. 3869/2010

Συνέχ. από τη σελ. 16

εξέλιξη ή με τα οποία απειλείται ο οφειλέτης; Ποια είναι η διαδικασία του δικαστικού συμβιβασμού; Τι γίνεται αν ο οφειλέτης δεν έχει τη δυνατότητα να καταβάλει κανένα ποσόν ή μπορεί να καταβάλει ελάχιστα για την εξόφληση των χρεών; Τι γίνεται με την ακίνητη περιουσία του οφειλέτη;

Για το σκοπό αυτό φιλοξενούμε απόψε τον κ. Αθανάσιο Κρητικό, Αντιπρόεδρο ε.τ. του Αρείου Πάγου, τον κ. Ιωάννη Χαμηλοθώρη, Πρόεδρο Εφετών, Πρόεδρο του Τριμ. Συμβ. Διοικ. Εφετείου Αθηνών και το Γενικό Γραμματέα Καταναλωτή, Δικηγόρο, κ. Δημήτριο Σπυράκο, οι οποίοι θα επιχειρήσουν με την επιστημονική σκέψη και κριτική τους προσέγγιση να φωτίσουν τις άγνωστες και αδιευκρίνιστες πτυχές ενός νομοθετήματος που πολλοί συμπολίτες μας αναμένουν ως

«μάννα εξ ουρανού» ή μήπως τελικώς θα αποδειχθεί για μία ακόμη φορά ότι «ώδινεν όρος και έτεκεν μυν»

Εισηγητές του θέματος ήταν οι κ.κ.: Αθανάσιος Κρητικός, Αντιπρόεδρος ε.τ. του Αρείου Πάγου, Ιωάννης Χαμηλοθώρης, Πρόεδρος Εφετών, Πρόεδρος του Τριμ. Συμβ. Διευθ. Διοικ. Εφετείου Αθηνών και Δημήτριος Σπυράκος, Δικηγόρος, Γενικός Γραμματέας Καταναλωτή.

Άποψη της αίθουσας του ΔΣΠ κατά την ημερίδα.

Αποζημίωση από τροχαία ατυχήματα -Ιδιωτική Ασφάλιση-Δικονομία Αυτοκινητικών Διαφορών

Σε διημερίδα που διοργανώθηκε στην Αθήνα από την Ένωση Νομικών Δικαίου Ιδιωτικής Ασφάλισης και Αστικής Ευθύνης Τροχαίων Ατυχημάτων (ΕΝ.Δ.Ι.Α.Α.Ε.Τ.Α.) (15 και 16 Οκτωβρίου 2010) με θέματα Αποζημίωσης από τροχαία ατυχήματα-Ιδιωτικής Ασφάλισης-Δικονομία Αυτοκινητικών Διαφορών μετείχε και ο ΔΣΠ.

Εισηγήσεις έγιναν από τους: κκ. Ιωάννη Σπυριδάκη, Ομότιμο Καθηγητή Νομικής Σχολής Αθηνών, Μαριλένα Τσακίρη, Δικηγόρο, Γεράσιμο Βρυώνη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Παναγιώτη Βρεττό, Δικηγόρο, Μαρινέτα Γούναρη, Δικηγόρο, Ιωάννη Ρόκα, Καθηγητή Εμπορικού Δικαίου Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, Εύα Βαρουχάκη, Δικηγόρο-Νομικό Σύμβουλο Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, Γεώργιο Μανουσάκη, Δικηγόρο, Βασίλειο Κούρτη, Δικηγόρο, Νικόλαος Κλαμαρής, Καθηγητής Πολιτικής Δικονομίας Νομικής Σχολής Αθηνών, Ζωή Κουγιουμτζοπούλου, Δικηγόρο, Στέλιο Σταματόπουλο, Καθηγητή Πολιτικής Δικονομίας Νομικής Σχολής Θράκης, Ιωάννη Παντελίδη, Δικηγόρος, Πάρι Αρβανιτάκη, Καθηγητή Πολιτικής Δικονομίας Νομικής Σχολής Θεσσαλονίκης και Αχιλλέας Νταφούλης, Αρεοπαγίτης ε.τ.

Ο Πρόεδρος του ΔΣΠ Στέλιος Μανουσάκης χαιρέτησε την επιστημονική διημερίδα με τα παρακάτω λόγια :

«Κυρίες και κύριοι,

1. Θέλω να συγχαρώ το επιστημονικό σωματείο σας ΕΝΔΙΑΙΤΑ, καθώς με την επιτυχημένη διοργάνωση αυτής της δεύτερης επιστημονικής διημερίδας για το τροχαίο ατύχημα δείχνει ότι υπάρχει συνέχεια στην επιστημονική του δράση και παρέμβαση στα θέματα της ιδιωτικής ασφάλισης και κυρίως του τροχαίου ατυχήματος.

2. Το τροχαίο ατύχημα έχει τεράστιο νομικό ενδιαφέρον, αλλά ταυτόχρονα έχει και τεράστιο κοινωνικό ενδιαφέρον. Ζούμε σε συνθήκες γενικευμένης οικονομικής κρίσης. Στις συνθήκες αυτές τα θύματα των τροχαίων ατυχημάτων γί-

νονται δύο φορές θύματα. Για παράδειγμα, σήμερα που η ανεργία αυξάνεται και το κοινωνικό κράτος μειώνεται, το θύμα ενός τροχαίου ατυχήματος που βγαίνει από την αγορά εργασίας, όχι μόνο σε μακροχρόνια βάση αλλά και προσωρινά, δυσκολεύεται πολύ περισσότερο να ξανασταθεί στην οικονομική και κοινωνική διαδικασία από ό,τι παλαιότερα. Ταυτόχρονα, η οικονομική του επιβάρυνση με απρόβλεπτα και δυσβάσταχτα έξοδα νοσηλείας, αυξάνει πολλαπλάσια την απόγνωση τη δική του και της οικογένειάς του και πλήττει βαρύτερα από ό,τι παλαιότερα το διαμορφωμένο επίπεδο ζωής του.

Απαιτείται, λοιπόν, μεγαλύτερο θάρρος από τους εφαρμοστές του δικαίου για την προστασία των θυμάτων των τροχαίων ατυχημάτων και των οικογενειών τους. Δυστυχώς, γινόμαστε μάρτυρες το τελευταίο διάστημα μίας δυσάρεστης και αναπάντεχα διαδεδομένης κατάστασης, όπου οι εφαρμοστές του δικαίου λαμβάνουν υπόψη την οικονομική κρίση όχι για να προστατεύσουν τα θύματα, αλλά για να μειώσουν τις αποζημιώσεις που αυτά δικαιούνται.

Θέλουμε τους δικαστές, τόσο του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας αλλά και του δευτέρου, πιο θαρραλέους και πιο ευαίσθητους, ώστε οι αποζημιώσεις να μην είναι συμβολικές, γεγονός το οποίο οδηγεί στη μετατροπή της δικαστικής προστασίας σε μία διαδικασία χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο για τα θύματα και τις οικογένειές τους και κλονίζει ιδιαίτερα το αίσθημα δικαίου.

3. Επίσης, γίναμε μάρτυρες το τελευταίο χρονικό διάστημα του ταυτόχρονου κλεισίματος πολλών ασφαλιστικών εταιριών, μεταξύ των οποίων και εταιρείες με πολύ δυνατό όνομα στην ασφαλιστική αγορά και με πολύ ευρύ αριθμό ασφαλισμένων.

Πρέπει να επισημανθεί ότι μέχρι σήμερα, ωστόσο, δεν έχουμε δει να τιμωρούνται οι διοικήσεις των ασφαλιστικών αυτών εταιριών που οδήγησαν σε απόγνωση χιλιάδες ασφαλισμένους για την κατάσταση στην οποία οδήγησαν τις εταιρείες τους.

Πέρα, όμως, από τις ευθύνες των ίδιων των ασφαλιστικών εταιρειών, το γενικευμένο αυτό φαινόμενο προδίδει σοβαρές ευθύνες και της πολιτείας και των αρμόδιων φορέων εποπτείας της ασφαλιστικής αγοράς για την αδυναμία τους να εποπτεύσουν ορθώς και να λάβουν εγκαίρως τα απαραίτητα μέτρα για να μην φτάσουμε στην κατάσταση που βιώνουμε σήμερα και για να μην επαναληφθεί αυτή στο μέλλον.

Θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο, ενδεχομένως, μίας άλλης επιστημονικής ημερίδας η διερεύνηση και βελτίωση των θεσμών αυτών και των οργάνων εποπτείας της ασφαλιστικής αγοράς.

4. Το μαζικό κλείσιμο μεγάλων ασφαλιστικών εταιρειών έχει επιβαρύνει σοβαρά το Επικουρικό Κεφάλαιο. Η Πολιτεία αλλά και οι ασφαλιστικές εταιρείες είναι υποχρεωμένες να στηρίξουν άμεσα και έμπρακτα το Επικουρικό Κεφάλαιο ώστε να συνεχίσει να διαδραματίζει το πολύ σημαντικό κοινωνικό του έργο. Οι παρατηρούμενες σήμερα τρομακτικές καθυστερήσεις στην καταβολή δικαστικών αποζημιώσεων που φθάνουν μέχρι και τον ένα χρόνο, ακόμη και για την εξόφληση προσωρινά εκτελεστού κεφαλαίου ή και τελεσίδικων αποφάσεων, μας προβληματίζει έντονα και δείχνει στρεβλώσεις γενικότερα στην ασφαλιστική αγορά και στο σύστημα της υποχρεωτικής ασφάλισης αυτοκινήτων για την αστική ευθύνη έναντι των τρίτων.

Θα πρέπει να τονίσω, όμως, απευθυνόμενος και προς τους δικαστές, ότι η απαιτούμενη αυτή στήριξη προς το Επικουρικό Κεφάλαιο σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει μείωση των αποζημιώσεων των παθόντων όταν νόμω υπόχρεο είναι το

Επικουρικό Κεφάλαιο.

Επίσης, δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση, μείωση των υποχρεώσεων του Επικουρικού Κεφαλαίου για αποζημίωση των δικαιούχων.

Προς την κατεύθυνση αυτή απαιτείται άμεση νομοθετική παρέμβαση, ώστε να λυθεί επιτέλους ένα πρόβλημα που αδίκως ταλανίζει χιλιάδες ασφαλισμένους που χωρίς καμία δική τους ευθύνη απώλεσαν την ασφαλιστική κάλυψη επειδή ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας της εταιρείας τους.

Συγκεκριμένα, το Επικουρικό Κεφάλαιο, σε περιπτώσεις πτώχευσης ή ανάκλησης της άδειας μίας ασφαλιστικής εταιρείας ή σε περίπτωση που απέβη άκαρπη σε βάρος της η αναγκαστική εκτέλεση, οφείλει και πρέπει να καλύπτει τους ασφαλισμένους της εταιρείας αυτής και για τα ποσά τα οποία υποχρεούται να καταβάλει οργανισμός κοινωνικής ασφάλισης στους παθόντες.

5. Υπάρχουν πάρα πολλά ζητήματα σχετικά με το τροχαίο ατύχημα που χρήζουν επιστημονικής διερεύνησης και νομοθετικής παρέμβασης.

Είμαι βέβαιος ότι η επιστημονική διημερίδα σας θα βοηθήσει στη διερεύνηση των νομικών αυτών ζητημάτων, αλλά θα προχωρήσει ακόμη περαιτέρω και θα προτείνει νομικές λύσεις και νομοθετικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση των πολύπλοκων αυτών προβλημάτων, λαμβάνοντας πάντα υπόψη την τεράστια κοινωνική σημασία που έχει το τροχαίο ατύχημα.

Εύχομαι κάθε επιτυχία στην επιστημονική σας διημερίδα.»

Της διημερίδας μετείχε και το μέλος του ΔΣ του ΔΣΠ Ηλίας Κλάππας.

Επιστημονική Διημερίδα με θέμα:

Αποζημίωση από τροχαία ατυχήματα - Ιδιωτική Ασφάλιση - Δικονομία Αυτοκινητικών Διαφορών

15 & 16 Οκτωβρίου 2010

ΕΠΙΤΙΜΟΙ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Την 18/11/2010 ο Πρόεδρος του ΔΣΠ και τα μέλη του ΔΣ, σε εκδήλωση που έγινε στη αίθουσα τελετών του ΔΣΠ, απένειμαν τιμητικά διπλώματα επιτίμων δικηγόρων, κατ' αλφαβητική σειρά στους: Παναγιώτη Αλεξανδρόπουλο, Μαρία Βαϊραμισλή-Γάσδαλη, Ειρήνη Βαμβακοπούλου, Αμαλία Βλάχου-Σουμάκη, Γεώργιο Δημητρέλη, Μανούσο Κτιστάκη, Βασίλειο Παπαδήμα, Παύλο Σαρλή, Σταματίνα Σουμάκη-Φωτίου, Κωνσταντίνο Σουμάκη, Κωνσταντίνο Φαζάκη, Χαρίλαο Χάρακα, Ελένη Χατζηκωνσταντή, οι οποίοι εξήλθαν του δικηγορικού επαγγέλματος λόγω συνταξιοδότησης.

Στη συνέχεια υποδέχτηκαν τους νέους δικηγόρους στους οποίους δώρησαν μία δερμάτινη τσάντα με νομικά βιβλία, στους δε τέσσερεις πρώτους Μάρθα Μαρκάκη, Γεώργιο Κωστόπουλο, Δημήτρη Παυλή, Γρηγορία Κομνηνού δόθηκε και χρηματικό βραβείο.

Πρωτοχρονιάτικη Πίτα ΔΣΠ

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά σας προσκαλεί να γιορτάσουμε όλοι μαζί την αρχή του νέου έτους 2011, με την κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας την **Κυριακή 09 Ιανουαρίου 2011** και ώρα 11:00 π.μ. στην **αίθουσα Βαρώνου Κίμωνος Ράλλη του Πειραιϊκού Συνδέσμου** (Καραϊσκού 104 & Σωτήρος, Πλατεία Κοραή-Πειραιάς).

Η νεοσύστατη Παιδική Χορωδία του Δ.Σ.Π. υπό τη Δ/ση του δικηγόρου - μαέστρου Δημ. Σταθακόπουλου θα τραγουδήσει κάλαντα, ενώ η Βυζαντινή χορωδία του Πειραιϊκού Συνδέσμου υπό τη Δ/ση του μαίστορα Αντώνη Μέντη θα ψάλλει εορταστικούς ύμνους.

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
Στέλιος Μανουσάκης

Ο Γεν. Γραμματέας
Γιώργος Σταματογιάννης

ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ-ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑ

Η Ολομέλεια των προέδρων δικηγορικών συλλόγων Ελλάδος εξέδωσε την παρακάτω ανακοίνωση

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

8/12/2010

Συνάδελφοι, οι στιγμές είναι κρίσιμες για τον τόπο, κρίσιμες για το δικηγορικό επάγγελμα - λειτούργημα. Δύσκολες για την επιβίωση, ιδιαίτερα των νέων συναδέλφων, των νέων επιστημόνων. Η Κυβέρνηση προσπαθεί με το πρόσχημα του ανοίγματος των δήθεν «κλειστών επαγγελμαμάτων» να ισοπεδώσει, να απαξιώσει, να απορρυθμίσει χάριν της επονομαζόμενης ανάπτυξης και του ελεύθερου ανταγωνισμού, εκτελώντας ουσιαστικά τις εντολές της Τρόικας και του συνομιλητή/ συμβούλου της ΣΕΒ.

Εγκαταλείποντας «άνευ όρων και αμετάκλητα» την κατοχυρωμένη προστασία της ασυλίας (άρθρο 14 παρ.5 της δανειακής σύμβασης), παρέδωσαν την εθνική κυριαρχία κι έτσι η χώρα είναι στο έλεος των γνωστών κι αγνώστων δανειστών της.

Προχτές είχαμε συνάντηση με τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χάρη Καστανίδη, ο οποίος μας τόνισε ότι τίποτα δεν έχει αλλάξει από τις δεσμεύσεις του στην Ολομέλεια της Καβάλας. Οφείλουμε εξαντλούντες την καλοπιστία μας να πιστεύσουμε τα λεγόμενά του παραμένοντας όμως σε άμεση επιφυλακή και επαγρύπνηση. Η συσταθείσα επιτροπή υπό τον επίτιμο Αντιπρόεδρο του ΣτΕ κ. Μιχαήλ Βροντάκη θέλει να ολοκληρώσει τις εργασίες της σύντομα! Ελπίζουμε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, να τηρήσει τις δεσμεύσεις του Υπουργού Οικονομικών και να μην χρησιμοποιηθεί ως άλλοθι

για την επιβολή εξοντωτικών μέτρων. Ζητήσαμε να μας τεθεί έγκαιρα υπόψη προσχέδιο για να εκφράσουμε επίσης έγκαιρα τις απόψεις μας. Αύριο, σε συνάντηση με τους επιστημονικούς φορείς θα συναποφασίσουμε τρόπους αποτελεσματικής δράσης για την προστασία της υπόστασής μας, του επαγγέλματός μας, της αξιοπρέπειάς μας.

Οι στιγμές απαιτούν ενότητα, αδελφότητα και σκληρό αγώνα για να μην καταντήσουμε επαίτες στην τυχόν κατάργηση ιδιαίτερα των γραμματίων προείσπραξης. Η αξιοπρέπειά μας δεν είναι διαπραγματεύσιμη. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε έτοιμοι για κάθε θυσία προκειμένου να προστατεύσουμε το δικηγορικό σώμα, το μέλλον των νέων γενεών και να μην κατεδαφιστούν όλα όσα κτίσαμε με συνέπεια και αγώνες. Κυρίως προστατεύουμε το δικαίωμα, συνάμα και καθήκον, να είμαστε συλλειτουργοί της Δικαιοσύνης, υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων με όρους αξιοπρέπειας. Κάποιοι μας θέλουν οιονεί δουλοπάροικους. ΕΔΩ ΕΙΜΑΣΤΕ να υπερασπιστούμε τις αξίες του νομικού πολιτισμού, την τιμή της δικηγορίας από την λαίλαπα της ισοπέδωσης, της απαξίωσης στην οποία τόσο άγαρμπα θέλουν να μας οδηγήσουν, όπως έπραξαν με όλες τις επαγγελματικές τάξεις, με τις οποίες συστρατευόμαστε στον κοινό αγώνα για την προστασία των στοιχειωδών κοινωνικών δικαιωμάτων.

Πανελλαδική Αποχή των Δικηγόρων στις 15 Δεκεμβρίου 2010

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, που συνήλθε στις 7/12/2010 αποφάσισε ομόφωνα να συμμετάσχει στην **Πανελλαδική αποχή των Δικηγόρων** από τα καθήκοντά τους, την Τετάρτη, **15 Δεκεμβρίου 2010** εναρμονιζόμενο με την απόφασή της Συντονιστικής Επιτροπής των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας, που συνήλθε στις 6/12/2010.

Οι Δικηγόροι συντονίζοντας τον αγώνα τους με τον αγώνα των άλλων εργαζομένων ενάντια στην καταπάτηση των θεμελιωδών κοινωνικών και οικονομικών δικαιωμάτων και κατακτήσεών τους, διαμαρτύρονται και εναντιώνονται στην επιχειρούμενη απαξίωση και απορρύθμιση του δικηγορικού λειτουργήματος, με το πρόσχημα της δήθεν «απελευθέρωσης των κλειστών επαγγελμαμάτων».

Πράγματι οι Δικηγόροι Πειραιά απήχαν του δικηγορικού λειτουργήματος και μετείχαν στην πορεία που ξεκίνησε από το Πεδίο του Άρεως.

Ο ΔΣΠ τίμησε τον Κώστα Πεταλά απονέμοντάς του τον τίτλο του επιτίμου Προέδρου

Στις 14/12/2010 ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά σε εκδήλωση που διοργάνωσαν, τίμησαν τον πρώην Πρόεδρο του Συλλόγου Κωνσταντίνο Β. Πεταλά για την επιστημονική και συνδικαλιστική προσφορά του στον Δικηγορικό Σύλλογο κατά την πολυετή παρουσία του επί 33 χρόνια στο Δ.Σ. του Συλλόγου μας σε όλες τις θέσεις ως Προέδρου, Γεν. Γραμματέα, Ταμία και Συμβούλου, απονέμοντάς του τον τίτλο του Επιτίμου Προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά.

Στην εκδήλωση υπήρξε αδιαχώρητο λόγω της παρουσίας πλήθους δικηγόρων. Παρέστησαν εκπρόσωπος του Μητροπολίτη Πειραιά κ. Σεραφεΐμ, ο Αντιπεριφερειάρχης Πειραιά και συνάδελφος Στέφανος Χρήστου, ο νέος Δήμαρχος Πειραιά Βασίλης Μικαλιδιάκος, ο βουλευτής Παν. Μελάς, ο πρώην Πρόεδρος του Συλλόγου Βασίλειος Βενέτης, δικαστές κ.α

Για τον Κώστα Πεταλά μίλησαν ο Πρόεδρος του Συλλόγου Στέλιος Μανουσάκης που του απένειμε και πλακέτα, ο πρώην Πρόεδρος Βασίλης Βενέτης, με έναν εμπνευσμένο από καρδιάς λόγο, οι Αντιπρόεδροι του Συλλόγου Μανώλης Κοτσώνης και Κώστας Ρεσθάνης, ο Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου Γιώργος Σταματογιάννης, οι δικηγόροι Πειραιά Πολυχρόνης Τσιρίδης, Κώστας Γκαβέρας, Ηλίας Κλάππας, Βαγγέλης Τσουρούλης, η Πρόεδρος του Ταμείου Δικηγόρων Πειραιά Ζωή Καραντζαλή και ο δικηγόρος Αθηνών Μιχάλης Μαντούβαλος.

Όλοι οι ομιλητές αναφέρθηκαν ο καθένας με τον δικό του τρόπο και λόγο στην συνδικαλιστική πορεία του Κώστα Πεταλά, στο ήθος του, στην υπευθυνότητά του, στο κύρος του, στην προσφορά του προς τους συναδέλφους, στην αποφασιστική παρέμβαση του σε κρίσιμες για τους δικηγόρους αποφάσεις, στην ευγένεια του και στην αποδοχή και εκτίμηση που είχε και στην Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας. Την εκδήλωση συντόνισε η πρώην Αντιπρόεδρος του Συλλόγου μας Άννα Αλεξανδροπούλου.

Ο Πρόεδρος αφού ευχαρίστησε τους καλεσμένους

είπε τα παρακάτω θερμά λόγια για τον τιμώμενο πρόεδρο Κώστα Πεταλά:

«Απόψε τιμάμε τον εξαιρετικό συνάδελφο Κώστα Πεταλά, ο οποίος υπήρξε σημείο αναφοράς για τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά επί 33 ολόκληρα χρόνια.

Υπηρέτησε τον Σύλλογο από όλες τις θέσεις ευθύνης, προσέδωσε αξιοπιστία στον Σύλλογο με την υπεύθυνη στάση και συμπεριφορά του.

Υπήρξε Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά για δύο τριετίες, τίμησε την εμπιστοσύνη των συναδέλφων με την ακάματη προσπάθειά του για το καλό των δικηγόρων του Πειραιά και του Δικηγορικού Συλλόγου.

Στάθηκε δίπλα στους συναδέλφους, διοίκησε το Σύλλογο σωστά χωρίς να ζητήσει να επωφεληθεί σε επαγγελματικό επίπεδο από το αξίωμά του.

Προσέφερε στο Σύλλογο την γνώση του, την υπευθυνότητα και το κύρος του σε ιδιαίτερες κρίσιμες για το λειτούργημά μας περιόδους.

Τον ευχαριστούμε για την πολύτιμη και σημαντική προσφορά του στο Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά.

Του ευχόμαστε να είναι δυνατός, γερός και να έχει καλή προσωπική ζωή και οικογενειακή ευτυχία.

Εξ ονόματι όλων των δικηγόρων του Πειραιά απονέμω ως ελάχιστο δείγμα εκτίμησης στο πρόσωπό του, την πλακέτα για να τιμήσουμε την μακρά, αδιάλειπτη, σπουδαία 33ετή προσφορά του στο Σύλλογο».

Ο τιμώμενος π. Πρόεδρος Κώστας Πεταλάς θερμά συγκινημένος ευχαρίστησε τους παρισταμένους με τα παρακάτω λόγια:

«Κυρίες και κύριοι,

Σας ευχαριστώ όλους μέσα από την καρδιά μου, γιατί διαθέσατε αυτήν την ώρα από τον πολύτιμο χρόνο σας, να είστε σήμερα εδώ σ' αυτήν την τιμητική για μένα εκδήλωση που διοργάνωσε ο ΔΣΠ.

Θέλω όμως να ευχαριστήσω ιδιαίτερα αυτούς που μίλησαν για την πορεία μου στον ΔΣΠ και για όσα είπαν, καθ' υπερβολή βέβαια, για μένα.

Να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο και το ΔΣ του Συλλόγου μου.

Να ευχαριστήσω τους συναδέλφους με τους οποίους συνεργάστηκα όλα αυτά τα χρόνια στα ΔΣ του Συλλόγου και του Ταμείου Προνοίας.

Να ευχαριστήσω το διοικητικό προσωπικό του Συλλόγου για την πολύ καλή συνεργασία που είχαμε και το

οποίο στηρίζει το Σύλλογό μας γιατί αυτοί παραμένουν ενώ εμείς ερχόμαστε και παρέρχμαστε.

Να ευχαριστήσω δύο ανθρώπους που με παρεκίνησαν να ασχοληθώ με το σύλλογο: τον πρώην Πρόεδρο του ταμείου Προνοίας, Αλέκο Ανδρουλάκη και τον πρώην Αντιπρόεδρο του Συλλόγου μας, Γιώργο Αποστολίδη, και ελπίζω να τους δικαίωσα.

Να ευχαριστήσω, τέλος την οικογένειά μου για την συμπαράστασή της όλα αυτά τα χρόνια.

Κυρίες και Κύριοι,

Σ' αυτές τις στιγμές που είναι συναισθηματικά φορτισμένες, δεν έχω να πω τίποτε άλλο μετά από αυτά που ακούστηκαν από όσους είχαν την καλοσύνη να μιλήσουν.

Δύο φράσεις μόνο θα πω:

Επί 33 συνεχή χρόνια ο ΔΣΠ έγινε το δεύτερο σπίτι μου και πολλές φορές το πρώτο, γιατί θέλησα να τιμήσω τους συναδέλφους που με εξέλεξαν συνέχεια, αλλά και να ανταποκριθώ σε όσα περίμεναν από εμένα. Αυτονόητο είναι ότι θα παραμείνω αρωγός σε κάθε προσπάθεια του ΔΣ όποτε μου ζητηθεί.

Απευθύνομαι στους νέους συναδέλφους για να τους πω ότι μέσα σ' αυτόν τον κατακλυσμό που ήρθε στην χώρα μας και απειλεί να μας πνίξει όλους, αυτοί πρέπει να σταθούν όρθιοι, να μην υποκύψουν και να παλέψουν με κάθε τρόπο, ώστε η ομηρία που μας επέβαλε το ΔΝΤ να λήξει όσο το δυνατόν συντομότερο.

Σας ευχαριστώ
και Καλές Γιορτές»

Οι υπάλληλοι του ΔΣΠ πρόσφεραν και αυτοί αναμνηστικό δώρο στον τιμώμενο Πρόεδρο.

Μετά την εκδήλωση παρατέθηκε μπουφές για τους παρισταμένους.

Ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών Δημήτρης Παξινός ο οποίος λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων δεν μπόρεσε να παρευρεθεί στην τιμητική εκδήλωση απέστειλε την παρακάτω επιστολή:

«Αγαπητέ Κώστα

Μπορεί λόγω ανωτέρας βίας να μην μπορώ να παρευρεθώ στην τιμητική εκδήλωση για σένα του Δικηγορικού συλλόγου Πειραιά, αλλά είναι νοερά μαζί σου εδώ και σε τιμώ μαζί με τους δικηγόρους του Πειραιά, αλλά και της Αθήνας για την αξιοπρέπειά σου, το ήθος, την εντιμότητα, την δικηγορική πίστη σου και τους αγώνες που κάναμε μαζί.

Αξιος!!! Να 'σαι πάντα καλά.

Με πολλή αγάπη»

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΞΙΝΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΣΑ

Στη συνέχεια ο Αντιπρόεδρος του ΔΣΠ κ. **Μανώλης Κοτσώνης** απευθυνόμενος στον τιμώμενο είπε:

«Μαζευτήκαμε να τιμήσουμε τον Κώστα τον Πεταλά. Η βραδιά γίνεται σημαντική και συμβολική, γιατί μεταξύ των καλύτερων που βρίσκονται εδώ κοντά μας, είναι και η συνδικαλιστική γενιά του Κώστα. Ο Βασίλης Βενέτης, ο Γιώργος Αποστολίδης, ο Λεωνίδας Θεοδώρου, η Άννα Αλεξανδروπούλου, ο Ευάγγελος Τσουρούλης και άλλοι. Αποτελέσαν τον πανίσχυρο συνδικαλιστικό πυλώνα και μια αντίληψη που προσέφερε στον Δικηγορικό Σύλλογο πολλά. Ήταν σχεδόν για 30 χρόνια η Διοίκηση του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά. Εγώ, ο Γιάννης ο Λυμπερόπουλος και άλλοι είμαστε απέναντι. Αυτή κυρίως η ομάδα διαμόρφωσε την πορεία του Δ.Σ.Π. Ως εκ τούτου απόψε στο πρόσωπο του Κώστα τιμούμε όλη αυτή την δράση. Με τον Κώστα τον Πεταλά, αποχαιρετάμε μια άποψη και μια αντίληψη για τον Σύλλογο.

Ο Κώστας συνήθως έκανε επίκληση στις «χαμηλές» αρετές: της υπομονής, της συνεργασίας, της συγγνώμης. Αυτό το ανεξάντλητο απόθεμα του είχε σαν αποτέλεσμα να αμβλύνει όσο ήταν Πρόεδρος στον Δ.Σ.Π., τις υπάρχουσες αντιθέσεις και να τις οδηγήσει σε παραγωγικές συνεργασίες. Ο Κώστας είναι ο μόνος συνδικαλιστής που είναι από μόνος του ένας ολόκληρος Δικηγορικός Σύλλογος. Και το σκέφτομαι αυτό γιατί κανείς από τους μέχρι σήμερα συνδικαλιστές του Δ.Σ.Π. δεν θήτευσε και Σύμβουλος, και Ταμίας, και Γραμματέας, και Αντιπρόεδρος και Πρόεδρος του Δ.Σ.Π. Αγαπητέ Κώστα έχεις την βαθιά μου εκτίμηση και την απέραντη αγάπη μου. Τέλος θέλω να θυμηθώ μια πολύ ενδιαφέρουσα παράφραση του ποιητή (Πάουντ), απευθυνόμενος και στον εαυτό μου: Κώστα Πεταλά, **Βασίλη Βενέτη**, Γιώργο Αποστολίδη, Άννα Αλεξανδروπούλου, Γιάννη Λυμπερόπουλο και Μανώλη Κοτσώνη, εμείς είμαστε αυτοί που κόψαμε το νέο ξύλο. Τώρα ήρθε ο καιρός για ξυλογλυπτική. Μια ρίζα έχουμε και μια ικμάδα. Ας συναλλαγούμε με τους νέους».

Επίσης η ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ της οποίας υπήρξε πρόεδρος της Συντακτικής της επιτροπής από 2002 μέχρι και το έτος 2008 ευχαριστεί τον Κώστα Πεταλά για την εύρυθμη λειτουργία της, την αξιοθαύμαστη και υπεύθυνη διεύθυνσή της και του εύχεται περαιτέρω υγεία και ανελλιπή συμμετοχή του στις συνεδριάσεις της.

CCBE

Ευρωπαϊκά & Διεθνή Νομικά Θέματα

του Ε. Τσουρούλη

Δικηγόρου Πειραιά

Μέλους του Δ.Σ.

Επικεφαλής Ελληνικής αντιπροσωπείας CCBE

Β' Αντιπροέδρου CCBE

CCBE – Διαρκής Επιτροπή

Στις 22 Οκτωβρίου 2010 στις Βρυξέλλες έλαβε χώρα η Συνεδρία της Διαρκούς Επιτροπής του Συμβουλίου των Δικηγορικών Συλλόγων Ευρώπης (CCBE) ενώ την προηγούμενη ημέρα συνεδρίασαν οι επί μέρους Επιτροπές. Το δικηγορικό σώμα της Ελλάδος εκπροσωπήθηκε από τον κ. Ε. Τσουρούλη (Αρχηγό Ελληνικής Αντιπροσωπείας – ΔΣΠ).

Κατά την διάρκεια της Συνεδρίας, ολοκληρώθηκε η διαδικασία για τις εκλογές Προεδρείου που θα λάβουν χώρα στην Ολομέλεια του Νοεμβρίου 2010. Για την θέση του Β' Αντιπροέδρου προτάθηκε ο Ε. Τσουρούλης (Ελλάς) και για τη νέα θέση Γ' Αντιπροέδρου ο Aldo Bulgarelli (Ιταλία), αφού προηγουμένως οι υποψήφιοι ανέπτυξαν τις προγραμματικές θέσεις τους σχετικά με το έργο και την πορεία του CCBE και γενικότερα του δικηγορικού σώματος της Ευρώπης.

Ασφαλιστικές Εταιρίες

και κάλυψη δαπανών Δικηγόρου

Ενδιαφέρουσες εξελίξεις υπήρξαν στο παραπάνω θέμα. Κατόπιν προσφυγής του Δικηγορικού Συλλόγου Αυστρίας, και με παρέμβαση του CCBE, το αρμόδιο Δικαστήριο της Αυστρίας έκρινε ότι ο κάθε ασφαλισμένος έχει δικαίωμα να διορίζει δικηγόρους δικής του επιλογής, ειδικότερα στην περίπτωση «ομαδικών αγωγών», οι δε ασφαλιστικές εταιρίες υποχρεούνται να καταβάλουν την δικηγορική αμοιβή του επιλεχθέντος από τον ασφαλισμένο δικηγόρου και όχι να επιβάλλουν δικηγόρο της δικής τους μόνο επιλογής.

Ευρωπαϊκό ένταλμα για έρευνα

Έγινε γνωστό ότι 7 Κράτη-Μέλη πρότειναν στην Ευ-

ρωπαϊκή Επιτροπή την καθιέρωση ενός «Ευρωπαϊκού εντάλματος έρευνας», το οποίο θα αναπληρώσει, μεταξύ άλλων, το Ευρωπαϊκό ένταλμα για την λήψη αποδείξεων.

Η Επιτροπή Ποινικού Δικαίου του CCBE εξετάζει την παραπάνω πρόταση.

Διάσκεψη Νομικών Συμβούλων Πολωνίας

Κατόπιν προσκλήσεως του Συλλόγου Νομικών Συμβούλων (εμπίσθων δικηγόρων) Πολωνίας, ο Πρόεδρος του ΔΣΑ και Ολομέλειας κ. Δ. Παξινός και ο Αρχηγός της Ελληνικής Αντιπροσωπείας στο CCBE κ. Ε. Τσουρούλης, συμμετείχαν στην Εθνική Διάσκεψη του εν λόγω Συλλόγου που έλαβε χώρα στην Βαρσοβία στις 4 και 5 Νοεμβρίου 2010. Σε σχετική παρέμβαση, η Ελληνική Αντιπροσωπεία τόνισε τους μακροχρόνιους δεσμούς μεταξύ Ελλάδας και Πολωνίας (φιλέλληνες Πολωνοί συμμετείχαν στην Έξοδο του Μεσολογγίου) και τον θεσμικό και ουσιαστικό ρόλο του δικηγόρου στην προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου. Εντύπωση προκάλεσε η προσφορά εκ μέρους του ΔΣΠ συλλογής ποιημάτων του άξιου συνεργάτη του περιοδικού μας κ. Δ. Πιστικού, που έχει μεταφραστεί στα Πολωνικά.

Υπόθεση Akzo Nobel

και επαγγελματικό απόρρητο

Προσφάτως το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εξέδωσε την απόφασή του στην υπόθεση Akzo Nobel Chemicals Ltd κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με την οποία αφενός τονίζεται η υποχρέωση του δικηγόρου για την τήρηση του επαγγελματικού απόρρητου αλλά αφετέρου, αμφισβητείται, παραδόξως, η ανεξαρτησία των νομικών συμβούλων/εμπίσθων δικηγόρων και δεν αναγνωρίστηκε γι' αυτούς το επαγγελματικό απόρρητο στην συγκεκριμένη

υπόθεση.

Στα πλαίσια έρευνας που διενήργησαν όργανα της Επιτροπής Ε.Ε. στα Γραφεία της εταιρίας Akzo Nobel, κατασχέθηκαν ορισμένα έγγραφα. Η εταιρία προσέφυγε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, προβάλλοντας ότι η κατάσταση των εγγράφων αυτών ήταν παράνομη, αφού αυτά περιείχαν συμβουλές που είχαν χορηγήσει σ' αυτήν οι νομικοί σύμβουλοι (in house lawyers) της εταιρίας και συνεπώς τα έγγραφα καλύπτοντο από το δικηγορικό απόρρητο.

Το CCBE αλλά και αρκετά κράτη-μέλη και οργανώσεις νομικών συμβούλων και εμμίσθων δικηγόρων άσκησαν παρέμβαση υπέρ της Akzo Nobel, και στην ουσία υπέρ της αναγνώρισης της θεμελιώδους αρχής περί τηρήσεως του δικηγορικού απορρήτου.

Το ΔΕΚ πράγματι αναγνώρισε την αρχή του δικηγορικού απορρήτου αλλά έκρινε ότι, σε αντίθεση με τους δικηγόρους-ελεύθερους επαγγελματίες, οι νομικοί σύμβουλοι που εργάζονται σε εταιρίες με έμμισθη εντολή δεν μπορούν να θεωρηθούν «ανεξάρτητοι» και κατά συνέπεια οι συμβουλές και επικοινωνίες τους με τις εντολίδες-εταιρίες δεν καλύπτονται από το δικηγορικό απόρρητο.

Προφανώς, η απαράδεκτη αυτή απόφαση επηρεάστηκε από το γεγονός ότι δεν υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση του θεσμού των νομικών συμβούλων/εμμίσθων δικηγόρων στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε ορισμένα κράτη-μέλη (όπως Ελλάδα, Αγγλία, Ισπανία) δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ δικηγόρων-ελεύθερων επαγγελματιών και εμμίσθων δικηγόρων, αφού όλοι είναι

μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου και υπόκεινται στις υποχρεώσεις και αρχές του δικηγορικού λειτουργήματος, που συμπεριλαμβάνουν την ανεξαρτησία του δικηγόρου και την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απορρήτου. Όμως σε ορισμένα άλλα κράτη, οι έμμισθοι νομικοί σύμβουλοι δεν δικαιούνται να εγγραφούν σε δικηγορικό σύλλογο και συνεπώς δεν έχουν τις υποχρεώσεις και τα προνόμια που πηγάζουν από το δικηγορικό λειτουργήμα.

Σε κάθε περίπτωση το CCBE θα συνεχίσει τον αγώνα για την πλήρη αναγνώριση της αρχής του επαγγελματικού απορρήτου και την κατάργηση της αδικαιολόγητης διάκρισης μεταξύ δικηγόρων-ελεύθερων επαγγελματιών και εμμίσθων δικηγόρων, διάκριση που στην ουσία βλάπτει τα δικαιώματα του πολίτη-πελάτη.

Δικαίωμα Εγκατάστασης και Συμβολαιογράφοι

Ο Γενικός Εισαγγελέας του ΔΕΚ εξέδωσε γνωμοδότηση στην οποία ισχυρίζεται ότι 6 κράτη-μέλη (Βέλγιο, Γαλλία, Λουξεμβούργο, Αυστρία, Γερμανία και Ελλάδα) παραβιάζουν το ευρωπαϊκό δίκαιο, περιορίζοντας την πρόσβαση στο επάγγελμα του συμβολαιογράφου μόνο σε πολίτες της χώρας τους. Τα εν λόγω κράτη-μέλη ορθώς προβάλλουν ότι οι συμβολαιογράφοι ασκούν καθήκοντα δημοσίου λειτουργού, με κρατική εξουσία και συνεπώς δεν εμπίπτουν στις περί εγκαταστάσεως διατάξεις της Συνθήκης. Το θέμα θα λυθεί στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΗΜΕΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

με Θέμα: «Σύγχρονες Προσεγγίσεις στις Διασυννοριακές Διαφορές»
Διατροφές / Διεθνής Απαγωγή - Ευρωπαϊκή Διαταγή Πληρωμής

Στο Αμφιθέατρο Εφετείου Αθηνών διοργανώθηκε στις 2 Δεκεμβρίου 2010 **Ημερίδα για την Ευρωπαϊκή ημέρα πολιτικής δικαιοσύνης** με Θέμα: «Σύγχρονες Προσεγγίσεις στις Διασυννοριακές Διαφορές»

Το ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ περιλάμβανε Διατροφές / Διεθνής Απαγωγή με συντονιστή τον Δημήτριο Κράνη, Αρεοπαγίτη και Εισηγήσεις και ομιλητές «Η Σύμβαση της Χάγης του 2007 για τη διεθνή διεκδίκηση διατροφής παιδιών και άλλων μελών της οικογένειας» τον Παναγιώτη Καρακωνσταντή, Πρωτοδίκη Αθηνών «Κανονισμός για διατροφές» την Αγγελική Καμπανάρη, Πρόεδρο Πρωτοδικών Αθηνών «Το Πρωτόκολλο του 2007 για το Εφαρμοστέο Δίκαιο στις Υποχρεώσεις διατροφής» Αναστασία Περιστερράκη, Εφέτη Αθηνών «Γονεϊκή Απαγωγή Παι-

διών κατά τον Κανονισμό 2201/2003» Ιωάννα Στρατσιάνη, Πρόεδρος Πρωτοδικών Αθηνών Ευρωπαϊκή Διαταγή Πληρωμής με συντονιστή τον: Ιωάννη Χαμηλοθώρη, Πρόεδρο Εφετών, Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Εφετείου Αθηνών και Εισηγήσεις: «Η Ευρωπαϊκή Διαταγή Πληρωμής ως εργαλείο του σύγχρονου δικηγόρου για τον χειρισμό διασυννοριακών αστικών διαφορών» με την κ. Χρυσάνθη Παπαστάμου, Δικηγόρο Αθηνών «Η εφαρμογή του Κανονισμού από την πλευρά του Δικαστή» Αλκιβιάδη Φερεσίδη, Πρωτοδίκη Πειραιώς «Οι αντιρρήσεις στην Ευρωπαϊκή Διαταγή Πληρωμής» Ευτύχιο Νικόπουλο, Εφέτη, Πρόεδρο Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης Πρωτοδικείου Αθηνών

Το μέλλον που πρέπει να αντιπαλέψουμε

Των Δημήτρη Ηλ. Πολλάλη, Ταμία-Συμβούλου Δ.Σ.Π.
& Ηλία Ι. Κλάππα, Συμβούλου Δ.Σ.Π.

Τους τελευταίους μήνες όλοι τελούμε εν γνώσει μιας διαρκούς και συστηματικής επίθεσης, την οποία έχει εξαπολύσει η Κυβέρνηση εναντίον του κλάδου και του λειτουργήματος το οποίο ευσυνείδητα και υπεύθυνα υπηρετούμε.

Η επίθεση αυτή εντάσσεται στις λεγόμενες «*διαρθρωτικές αλλαγές*» που επιχειρούνται στην ελληνική κοινωνία με πρόσχημα την ανάγκη δημοσιονομικής εξυγίανσης της χώρας και αύξησης της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας. Με τον όρο «*διαρθρωτικές αλλαγές*», οι κυβερνώντες βάφτισαν κατ' ευφημισμό τα μέτρα ακραίου νεοφιλελευθερισμού, με τα οποία επιχειρούν να χτυπήσουν τα οικονομικά και κοινωνικά δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών των Ελλήνων εργαζομένων.

Σκοπός τους η δημιουργία μίας πλήρως απελευθερωμένης αγοράς προϊόντων και υπηρεσιών χωρίς εγγυήσεις και διασφαλίσεις («*περιορισμούς*» τους ονομάζουν οι ίδιοι) για την εργασία και τους εργαζόμενους, η οποία θα επιτρέπει την περαιτέρω συγκεντροποίηση του κεφαλαίου.

Στα πλαίσια αυτά ψήφισαν το νόμο για τις εργασιακές σχέσεις, με τον οποίο καταργείται ουσιαστικά η συλλογική διαπραγμάτευση και σηματοδοτείται το πέρασμα στην ατομική διαπραγμάτευση, γεγονός το οποίο σημαίνει ουσιαστική κατάργηση της συλλογικότητας στην εργασία και υποκατάστασή της από μέτρα μονομερούς επιβολής.

Επίσης, στα πλαίσια αυτά επιχειρούν το αποκαλούμενο «*άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών*», ώστε να επιτύχουν την πλήρη απελευθέρωση του τομέα των υπηρεσιών, ο οποίος στη χώρα μας είναι ιδιαίτερα σημαντικός, καθώς καταλαμβάνει άνω του 60% επί των συνολικών μεγεθών της οικονομίας μας.

Συνεπώς, η επίθεση στο δικηγορικό κλάδο δεν είναι μεμονωμένη ούτε ξεκομμένη από τις γενικότερες κοινωνικές αλλαγές που με δραματικό τρόπο λαμβάνουν χώρα τους τελευταίους μήνες.

Πλην όμως, η επίθεση αυτή έχει γενικότερες διαστάσεις και σημασία, καθώς δεν αφορά απλά και μόνο έναν επαγγελματικό κλάδο, αλλά επηρεάζει το συνταγματικό δικαίωμα παροχής εννόμου προστασίας κάθε Έλληνα πολίτη και, εντέλει, επηρεάζει τον ίδιο το θεσμό της Δικαιοσύνης, ο οποίος άμεσα συνδέεται με την προστασία των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και των πολιτικών ελευθεριών των Ελλήνων πολιτών.

Η επίθεση στο δικηγορικό σώμα άρχισε με την επιβολή Φ.Π.Α. στις δικηγορικές υπηρεσίες και με την εξομείωση της δικηγορικής δραστηριότητας με την εμπορική πρακτική όσον αφορά στον τρόπο τιμολόγη-

σης, έκδοσης των αποδείξεων, φορολόγησης και απόδοσης Φ.Π.Α. όπου πλέον παύει να ισχύει η αρχή της είσπραξης και καθιερώνεται, με το άρθρο 6 παρ. 9 ν.3842/2010, η αρχή του απαιτητού της αμοιβής για την έκδοση αποδείξεων.

Σήμερα πλέον, ερχόμαστε αντιμέτωποι με ακόμη πιο σκληρά μέτρα, τα οποία αφορούν την ίδια την επιβίωση των δικηγόρων και των δικηγορικών συλλόγων.

Πολιορκητικό κριό για την λήψη και επιβολή των μέτρων αυτών αποτελούν ο ν.3844/2010 περί ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2006/123, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (Οδηγία Μπολκενστάιν) και ο ν.3845/2010 περί των μέτρων εφαρμογής του μηχανισμού στηρίξης της ελληνικής οικονομίας από το Δ.Ν.Τ. και, ειδικότερα, το παράρτημα ΙΙΙ αυτού, με το οποίο η ελληνική κυβέρνηση αναγνώρισε σε διεθνή οργανισμό συνταγματικές αρμοδιότητες χωρίς, μάλιστα, να τηρηθεί η συνταγματικά προβλεπόμενη αυξημένη πλειοψηφία των βουλευτών κατά τη ψήφισή του (άρθρο 38 παρ. 2 Συντάγματος).

Με τα μέτρα αυτά επιχειρείται, αφενός, να αλλάξει ο χάρτης της δικηγορίας στην Ελλάδα με την πρόκληση βίαιου αποπληθωρισμού και την συσσώρευση της δικηγορικής ύλης σε μεγάλες δικηγορικές εταιρείες με ταυτόχρονη υπαλληλοποίηση της μεγάλης μάζας των δικηγόρων και, αφετέρου, σηματοδοτείται η υποβάθμιση και η υπονόμηση του θεσμικού ρόλου των δικηγόρων και των δικηγορικών συλλόγων στην απονομή της δικαιοσύνης και στην προστασία των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των πολιτών.

Ανάμεσα στα μέτρα αυτά περιλαμβάνεται και η κατάργηση, αφενός, των ελαχίστων αμοιβών των δικηγόρων που εξασφαλίζουν την αξιοπρεπή άσκηση του λειτουργήματός μας και αποτελούν την ελάχιστη εγγύηση ενάντια στην εκμετάλλευσή μας και ενάντια στον αθέμιτο μεταξύ μας ανταγωνισμό και, αφετέρου, των προεισπραξιών δικηγορικής αμοιβής, οι οποίες στηρίζουν οικονομικά την ύπαρξη και λειτουργία των συλλόγων μας και των κλαδικών μας ταμείων.

Πρέπει να γίνει κατανοητή η διάκριση μεταξύ ελαχίστων αμοιβών και προεισπραξιών και να αντιπαλέψουμε κάθε προσπάθεια υποκατάστασής τους από «*ενδεικτικές τιμές*» ή αντίστοιχους άλλους όρους που θα επιτρέπουν ατομική διαπραγμάτευση κάτω από αυτές, αλλά φορολόγηση με βάση αυτές.

Τα μέτρα αυτά απορρύθμισης του δικηγορικού λειτουργήματος και μετατροπής του σε επιχειρηματική δραστηριότητα αποκρύπτονται επιμελώς μέχρι σήμερα τόσο από την ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών όσο και από την ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και,

παρά την έγκαιρη, επανειλημμένη από την πλευρά μας ανάδειξη των υπαρκτών κινδύνων, εξακολουθεί μέχρι σήμερα να γίνεται προσπάθεια κατευνασμού των εύλογων και δίκαιων αντιδράσεων των δικηγόρων.

Πλην όμως, οι ίδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες των υπουργείων αυτών όταν βρίσκονται σε «οικογενειακές» εκδηλώσεις με ιδεολογικά συγγενείς σε αυτούς ομιλητές λένε αλήθειες που επιμελώς κρύβουν σε θεσμικά οργανωμένες συναντήσεις και συμβούλια.

Σε μία τέτοια εκδήλωση που διοργανώθηκε από το ΙΣΤΑΜΕ στις 25 Νοεμβρίου 2010 στην αίθουσα εκδηλώσεων της ΕΣΗΕΑ, με θέμα «*Η εφαρμογή της Οδηγίας για τις υπηρεσίες στην Ελλάδα, ευκαιρίες και προκλήσεις*» εκφράστηκαν απόψεις από κορυφαίους υπηρεσιακούς παράγοντες που λαμβάνουν κρίσιμες για το δικηγορικό σώμα αποφάσεις, οι οποίες απόψεις διαψεύδουν όσους επιχειρούν να ωραιοποιήσουν τα μέτρα που η κυβέρνηση σκοπεύει να επιβάλει σε σχέση με τον κλάδο μας.

Στην εκδήλωση αυτή, στην οποία, δυστυχώς, δεν εκπροσωπήθηκε η Συντονιστική Επιτροπή των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας, παρότι εκπροσωπήθηκαν άλλοι φορείς, όπως το ΤΕΕ δια του Προέδρου του, επισημάνθηκε ότι «*τα κράτη-μέλη διατηρούν την ευχέρεια να εισάγουν περιορισμούς στις κοινοτικές ελευθερίες*» (Βασίλης Χατζόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Πανεπιστημίου Θράκης) και ότι «*υπάρχει δυνατότητα οι προκαθορισμένες αμοιβές και οι ποσοτικοί και γεωγραφικοί-εδαφικοί περιορισμοί να αξιολογηθούν ως προς το ζήτημα της άρσης τους, στη βάση της αρχής της αναλογικότητας και εφόσον τούτο επιβάλλεται για λόγους άσκησης δημόσιας πολιτικής, δημόσιας ασφάλειας και υγείας, αλλά και για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος*» (Ιωάννα Μαζιλέσκου, Εκπρόσωπος της Διεύθυνσης Εσωτερικής Αγοράς της Ευρωπαϊκής Επιτροπής).

Πλην όμως, όταν το λόγο έλαβε ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών, Ηλίας Πλασκοβίτης, έγινε απολύτως ξεκάθαρο ότι δεν υπάρχει καμία πρόθεση από την κυβέρνηση για αξιοποίηση έστω και αυτών των δυνατοτήτων που παρέχει η ίδια η Κοινοτική Οδηγία για την προστασία των ελαχίστων αμοιβών και την εξαίρεσή τους από την εφαρμογή της.

Ο κ. Πλασκοβίτης χαρακτήρισε την Οδηγία «*κρίσιμο πυλώνα της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης*» επέκρινε, μάλιστα, την μέχρι σήμερα ελληνική στάση έναντι της Οδηγίας αυτής ως «*αμυντική, αναβλητική και μινιμαλιστική*», υποστήριξε ότι «*γίνεται επίκληση του δημοσίου συμφέροντος, για να προστατεύονται συντεχνιακά συμφέροντα, χωρίς την ίδια στιγμή να λαμβάνεται μέριμνα για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών*» και, εν κατακλείδι, γνωστοποίησε την πρόθεση της κυβέρνησης «*για την ψήφιση νόμου που θα «απελευθερώνει» συγκεκριμένα ρυθμιζόμενα επαγγέλματα, έως το τέλος Δεκεμβρίου του τρέχοντος έτους ή το αργότερο έως τις αρχές Ιανουαρίου του 2011, καθώς η υποχρέωση αυτή απορρέει από το Μνημόνιο. Ο νόμος θα επιτρέπει*

την εξαίρεση μέσω της έκδοσης προεδρικού διατάγματος συγκεκριμένων επαγγελμάτων από τις ρυθμίσεις του για ορισμένο χρονικό διάστημα από την ψήφισή του. Για κάθε άλλο επάγγελμα, οι υφιστάμενοι περιορισμοί θα θεωρούνται παράνομοι και θα αίρονται αυτοδικαίως.».

Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών έγινε ακόμη περισσότερο ξεκάθαρος όταν, απαντώντας στην τοποθέτηση του Προέδρου του Τ.Ε.Ε. για τη σημασία των ελαχίστων αμοιβών αναφορικά με τα φορολογικά έσοδα του Δημοσίου και την εξασφάλιση των ελαχίστων προδιαγραφών ενός τεχνικού έργου, δεν δίστασε να *υπεραμυνθεί της θέσης για πλήρη κατάργηση των ελαχίστων αμοιβών*, καθώς κατά την άποψή του αυτό θα οδηγήσει στην αύξηση των φορολογικών εσόδων και τη βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών, προφανώς μέσω της όξυνσης του υφιστάμενου ανταγωνισμού, υποστήριξε δε ότι «*η ύπαρξη των ελαχίστων αμοιβών συντηρεί τη φοροδιαφυγή*».

Είναι προφανές, πλέον, ότι καμία κίνηση κατευνασμού δεν μπορεί να κρύψει την αλήθεια και τις πραγματικές προθέσεις της κυβέρνησης για τις ελάχιστες αμοιβές και τις προεισπράξεις. Βρισκόμαστε πλέον στο πιο κρίσιμο σημείο για την επιβίωση τη δική μας ως δικηγόρων και των συλλόγων μας. Αμνηχανία και μισόλογα δεν έχουν πλέον θέση, καθώς σήμερα όλοι γνωρίζουμε το μέλλον που μας επιφυλάσσουν. Αυτό το μέλλον πρέπει να το αντιπαλέψουμε όχι μόνο για να προστατέψουμε το δικηγορικό λειτούργημα και τους Συλλόγους μας, αλλά επειδή έχουμε χρέος απέναντι στην ελληνική κοινωνία που βλέπει στο πρόσωπο των δικηγόρων τον προασπιστή των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Είναι αναγκαίο να λειτουργήσουν άμεσα τα συλλογικά όργανα του δικηγορικού σώματος και, πρώτιστα, η Συντονιστική Επιτροπή και η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων. Στην κρίσιμη αυτή φάση που βρίσκεται το δικηγορικό σώμα δεν επιτρέπονται προσωπικές στρατηγικές ούτε είναι ανεκτές αντιπαραθέσεις με βάση προσωπικές συμπάθειες και αντιπάθειες.

Η ηγεσία του δικηγορικού σώματος οφείλει να μην παραμείνει αδρανής, να μην παραμείνει θεατής των εξελίξεων, όπως μέχρι σήμερα, αλλά να αντιδράσει και να ανταχθεί στο μέλλον που επιφυλάσσεται για εμάς γιατί έχει τεράστια ευθύνη τόσο απέναντι στους συναδέλφους μας όσο και στις γενιές που έρχονται, αλλά και απέναντι στην κοινωνία και τους Έλληνες πολίτες.

Έχουμε ύψιστη υποχρέωση έναντι του θεσμού της Δικαιοσύνης, τον οποίο καλούμαστε καθημερινά να τιμάμε, αλλά και έναντι του κοινωνικού συνόλου, το οποίο αντιλαμβάνεται τον ουσιαστικό μας ρόλο και εναποθέτει σε εμάς προσδοκίες για την καλύτερη δυνατή προώθηση και προάσπιση των συμφερόντων του, να αμυνθούμε και να αντιδράσουμε πριν ακόμη είναι τελείως αργά.

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Συνέντευξη με την κ. Παρ. Γεωργαρά Προϊσταμένη της Υπηρεσ. Επιμελ. Ανηλ. Του Δικαστ. Ανηλ. Πειραιά – Πτυχ. Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών

του Γ. Χλούπη, Δ.Ν
Δικηγόρου Πειραιά

1) Περιγράψτε μας τις αρμοδιότητες της Υπηρεσίας Επιμελητών Ανηλίκων

Οι Υπηρεσίες Επιμελητών Ανηλίκων είναι περιφερειακές Υπηρεσίες του Υπουργ. Δικαιοσύνης - Διαφ. - Ανθρ. Δικαιωμ., που λειτουργούν στο πλαίσιο του Δικαστηρίου Ανηλίκων, στην έδρα κάθε Πρωτοδικείου και η εποπτεία τους ανήκει στο τμήμα Πρόληψης Εγκληματικότητας και Κοινωνικής ένταξης Νέων της Δ/σης Πρόληψης Εγκλημ. Και Σώφρον. Αγωγής Ανηλίκων. Συστάθηκαν βάσει του Ν.376/76 και η λειτουργία τους ρυθμίζεται από το Π.Δ. 49/79.

Ο κλάδος χαρακτηρίζεται από διεπιστημονικότητα, καθώς περιλαμβάνει επαγγελματίες διαφορετικών επιστημονικών κλάδων (Νομική, Κοινωνιολογία, Πολιτική Επιστήμη, Ψυχολογία, Κοινωνική Εργασία, Κοινων. Ανθρωπολογία, Φιλοσοφική, Παιδαγωγική) και αποτελεί τον κύριο Φορέα εξωδιδρυματικής μεταχείρισης των ανηλίκων από 8 έως 18 ετών, που έχουν διαπράξει αδίκημα ή διατρέχουν τον κίνδυνο να γίνουν δράστες αξιόποινων πράξεων.

Το έργο και τα καθήκοντα των Επιμελητών Ανηλίκων,

καθορίζονται από το άρθρ. 7 του Π.Δ 49/79, σύμφωνα με το οποίο οι Επιμελητές:

Α) Διενεργούν κοινωνικές έρευνες, τόσο στο πλαίσιο της ποινικής μεταχείρισης των ανηλίκων παραβατών (καταστολή), όσο και στο πλαίσιο της Πρόληψης της ανήλικης παραβατικότητας» μετά από εισαγγελική παραγγελία.

Η κοινωνική έρευνα έχει στόχο την συλλογή στοιχείων για την ατομική και κοινωνική κατάσταση του ανήλικου παραβάτη, που πραγματοποιείται μέσω της συνεργασίας του Επιμελητή με τον ίδιο, την οικογένεια του και το κοινωνικό του περιβάλλον. Η συντασσόμενη απόρρητη έκθεση (άρθρ. 5 Ν.378/76), υποβάλλεται στο Δικαστήριο, συμπεριλαμβάνοντας και την πρόταση του Επιμελητή για το καταλληλότερο κατά περίπτωση αναμορφωτικό ή θεραπευτικό μέτρο, που χρειάζεται να επιβληθεί.

Β) Εφαρμόζουν τα επιβαλλόμενα από το Δικαστήριο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα, όπως ορίζονται στα άρθρ. 122 και 125 του Ν. 3189/03. (Υπεύθυνη επιμέλεια Γονέων, Επιμέλεια Υπηρεσ. Επιμελητών Ανηλίκων, παροχή κοινωφελούς εργασίας, παραπομπή και παρακολούθηση θεραπευτικών προγραμμάτων κ. α.).

Μετά την εκδίκαση της υπόθεσης, ο Επιμελητής μέσω συστηματικής επίβλεψης, παρακολουθεί την πορεία εφαρμογής του επιβαλλόμενου μέτρου και την εξέλιξη της ατομικής και κοινωνικής συμπεριφοράς του ανήλικου μέχρι την ενηλικίωση του. Ο ρόλος του είναι υποστηρικτικός προς τον ανήλικο και την οικογένεια του, μέσω της παρεχόμενης συμβουλευτικής και των παραπομπών προς εξειδικευμένους Φορείς και Υπηρεσίες, όποτε αυτό κρίνεται απαραίτητο. Στόχος είναι η εκτίμηση των αναγκών και ο κατά περίπτωση σχεδιασμός εξατομικευμένης στρατηγικής παρέμβασης, ώστε μέσα σε κλίμα επικοινωνίας και συνεργασίας, ο ανήλικος να ενδυναμωθεί, να κινητο-

ποιηθεί και να επαναπροσδιορίσει τους στόχους του.

Γ) Ασκούν προστατευτική επίβλεψη σε ανηλίκους που βρίσκονται σε δοκιμαστική άδεια από Ιδρύματα Αγωγής (άρθρ. 7 παρ. γ. Π.Δ 49/79).

Οι Υπηρεσίες Επιμελητών Ανηλίκων, λειτουργούν σ' ένα ευρύτερο δίκτυο συνεργασιών με

Σχολεία Α' βάθμιας και Β' βάθμιας Εκπαίδευσης, με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τον ΟΑΕΔ για την ένταξη ανηλίκων στην αγορά εργασίας και σε εκπαιδευτικά επαγγελματικά προγράμματα, με ΜΗ.ΚΥ.Ο και Φορείς όπως ΚΕΘΕΑ, ΟΚΑΝΑ, ΑΡΣΙΣ, ΠΑΙΔ. ΧΩΡΙΑ SOS, ΚΑΙΜΑΚΑ, ΚΕΝΤΡΑ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ κ.α. Επίσης με τον Δικηγορικό Σύλλ. Αθηνών, για την παροχή δωρεάν νομικής βοήθειας σε άπορους ανηλίκους, ο οποίος σε συνεργασία με την Γεν. Γραμμ. Νέας Γενιάς, εφαρμόζει πρόγραμμα παροχής Νομικής Βοήθειας σε Νέους κοινωνικά και οικονομικά αδύναμους, που βιώνουν τον κοινωνικό αποκλεισμό.

2) Ποια είναι τα βασικότερα προβλήματα που παρουσιάζονται κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων σας και πώς μπορούν να αντιμετωπιστούν.

Συμβαίνει πολύ συχνά, λόγω βραδύτητας απονομής της Ποινικής Δικαιοσύνης, να εισάγονται σε δίκη ανήλικοι μετά την συμπλήρωση του 18^{ου} έτους της ηλικίας τους, ενώ η αξιόποινη πράξη είχε τελεστεί μετά την συμπλήρωση του 15^{ου} έτους. Σ' αυτές τις περιπτώσεις και χάριν της ισόρροπης σύζευξης του Προνοιακού και Δικαιϊκού Προτύπου της ποινικής μεταχείρισης των ανηλίκων παραβατών, η παρ. 1 του άρθρ. 130 του Ποιν. Κώδικα τροποποιήθηκε και βελτιώθηκε σε σχέση με την χρονική διάρκεια των επιβαλλόμενων αναμορφωτικών μέτρων (μέχρι το 25^ο έτος της ηλικίας) και της επιβολή ελαττωμένης ποινής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 83 του Ποιν. Κώδικα. Επίσης μία επιπλέον βελτίωση είναι η συμπλήρωση της παρ. 1 του άρθρ. 340 του Κωδ. Ποιν. Δικον., με την υποχρέωση του Δικαστή Ανηλίκων να διορίζει συνήγορο, όταν ο ανήλικος κατηγορείται για πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα.

Τα Δικαστήρια Ανηλίκων, εκδικάζουν κατά μέσο όρο 1000 υποθέσεις ανηλίκων ετησίως (Μον/λές και Τρ/λές). Οι περισσότερες αξιόποινες πράξεις αριθμητικά αφορούν παραβάσεις του Κώδ. Οδικής Κυκλοφορίας. Όμως

τα τελευταία χρόνια αυξάνεται συστηματικά και ο αριθμός των αδικημάτων που αφορούν κλοπές, ληστείες, κατοχή και χρήση ναρκωτικών ουσιών. Επειδή όμως τα αναμορφωτικά μέτρα (άρθρ. 122 Ν.3189/03) εκτελούνται στην Κοινότητα, για την επιτυχή εφαρμογή τους απαραίτητη προϋπόθεση είναι οι σαφείς και θεσμοθετημένες συνεργασίες της Δικαιοσύνης με εξωποινικούς Φορείς. Ως εκ τούτου, είναι ανάγκη από πλευράς Πολιτείας, να συνταχθούν Πρωτόκολλα συνεργασίας με πιστοποιημένους Φορείς, Πίνακες Φορέων υλοποίησης κοινωφελούς εργασίας, Φορέων Φιλοξενίας, Μητρώο Αναδοχών κ.λ.π.. διότι, η έλλειψη δομών και προγραμμαμάτων στην πραγματικότητα καθιστά μεγάλο μέρος αυτών των μέτρων ανέφικτα.

Είναι επίσης ανάγκη να δημιουργηθούν κατάλληλοι χώροι παραμονής και φιλοξενίας ασυνόδευτων ανηλίκων και παιδιών που στερούνται οικογένειας, στελεχωμένοι με εξειδικευμένο Προσωπικό, με στόχο την προστασία, την φροντίδα, την ηθική και κοινωνική στήριξη, την εκπαίδευση και την επαγγελματική τους κατάρτιση.

Τέλος, επτά χρόνια μετά την ισχύ της Νέας Ποινικής Νομοθεσίας περί ανηλίκων (Ν.3189/03), καθίσταται πλέον φανερό ότι η πληρότητα και η επιτυχία της εφαρμογής των αναμορφωτικών μέτρων από άποψη αντιμετώπισης της εγκληματικής πολιτικής, είναι συνάρτηση της βελτίωσης της υλικοτεχνικής υποδομής, της λήψης ορισμένων αναγκαίων διοικητικών μέτρων και κυρίως της συνεργασίας και της διαδικτύωσης Υπηρεσιών και Φορέων της Κοινότητας, που εμπλέκονται τόσο στο θεσμικό πλαίσιο της καταστολής, όσο και στον τομέα της Πρόληψης της νεανικής παραβατικότητας.

3) Θα μπορούσε ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά να καταστεί με κάποιο τρόπο, αρωγός στην προσπάθεια σας;

Με τον Δικηγορικό Σύλλογο Πειραιά είχαμε πάντα εξαιρετική συνεργασία, όχι μόνο στον τομέα της αναγνώρισης και υποστήριξης των προσπαθειών μας για την παρεχόμενη βοήθεια στους ανήλικους παραβάτες, αλλά και στο λειτουργικό κομμάτι της διαδικασίας απονομής της Δικαιοσύνης, με την ουσιαστική υποστήριξη εκ μέρους του Προέδρου του, του αιτήματός μας για την μεταφορά της αίθουσας του Ακροατηρίου σε αξιοπρεπείς κτιριακές συνθήκες, τέτοιες που να ανταποκρίνονται στο πιο ευαίσθητο κομμάτι της κοινωνίας μας που είναι οι ανήλικοι και οι οικογένειές τους.

ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΑΡΜΟΝΙΚΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Η ενσωμάτωση της Οδηγίας 2008/52/ΕΚ της ΕΕ περί Διαμεσολάβησης στην εγχώρια νομοθεσία είναι πλέον γεγονός! Μετά το επιτυχημένο, αναμφίβολα, στάδιο διαβούλευσης, το σχέδιο νόμου για τη Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις τίθεται προς ψήφιση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Αν και ο

δρόμος είναι μακρύς, οι προοπτικές είναι πολύ καλές. Ο θεσμός αυτός έχει μέλλον!

Καταλυτική προς τούτο, υπήρξε η μετάβαση μου στη πανέμορφη, αλλά βροχερή Λισσαβόνα, τον περασμένο Οκτώβριο, όπου διεξήχθη το 1^ο Διεθνές Συνέδριο για τη Διαμεσολάβηση, που συνδιοργανώθηκε από το CAAP (Centre of Administration and Public Policies from School of Social and Political Sciences) και το GRAL (Office for Alternative Dispute Resolution, Ministry of Justice). Οι εργασίες του εν λόγω Συνεδρίου, στο οποίο συμμετείχαν δικαστές, δικηγόροι, διαμεσολαβητές, αντιπρόσωποι κέντρων Διαμεσολάβησης, ακόμα και εκπρόσωποι Υπουργείων Δικαιοσύνης από πολλά μέρη του κόσμου (Ηνωμένο Βασίλειο, Γαλλία, Ισπανία, Βραζιλία, Καναδά, Σλοβενία, Ολλανδία, Ιταλία, Κροατία, Ιρλανδία, Βέλγιο, Γερμανία), κινήθηκαν γύρω από μία συγκριτική επισκόπηση του τρόπου ένταξης του θεσμού αυτού στις έννομες τάξεις των συμμετεχόντων χωρών και τις προοπτικές εξέλιξης αυτού. Μέρος του Συνεδρίου αφιερώθηκε και στον τρόπο με τον οποίο πρέπει να επικοινωνήσουμε το νέο θεσμό στην κοινωνία, το λεγόμενο «mediation communication».

Η εμπειρία αυτή ήταν ιδιαίτερα εποικοδομητική και τα συμπεράσματα άκρως ενδιαφέροντα!

Ως μοναδική ελληνική συμμετοχή, θεωρώ υποχρέωσή μου να σας μεταφέρω όσα είδα και άκουσα. Εν συντομία λοιπόν, θα προσπαθήσω να δώσω, όσο καλύτερα γίνεται μέσα από αυτές τις γραμμές, το στίγμα του Συνεδρίου.

Κατά κοινή ομολογία όλων των συμμετεχόντων, βασικό συστατικό της επιτυχημένης λειτουργίας του θεσμού της Διαμεσολάβησης είναι η σωστή ενημέρωση

της **Εύης Αυλογιάρη**, Δικηγόρου ΔΣΘ, Διαπιστευμένης Διαμεσολαβήτριας (CIArb London) Ειδικής Συμβούλου Τεχνικής Διαπραγματεύσεων MBA (Πανεπιστήμιο Μακεδονίας)

του κοινού. Προς επίτευξη του ως άνω σκοπού, πολλές από τις χώρες που έχουν ήδη εντάξει το θεσμό αυτό στο δικαϊκό τους σύστημα, χρησιμοποιούν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Διαφημιστικά “spot” μεταδίδονται από την τηλεόραση και το ραδιόφωνο, ενώ μεγάλο κομμάτι της ενημέρωσης έχει επωμιστεί το διαδίκτυο, όπου προβάλλονται ευφάνταστα βίντεο, τα οποία με άμεσο και ιδιαίτερος κατανοητό τρόπο παρουσιάζουν το πώς λειτουργεί ο θεσμός αυτός στην πράξη. Μάλιστα στον Καναδά «προχώρησαν» ακόμη πιο πολύ, προβάλλοντας ένα reality show με θέμα την Οικογενειακή Διαμεσολάβηση.

Βέβαια, η προώθηση και επικοινωνία του θεσμού προς τους πολίτες, στηρίζεται από πολλά κράτη και μέσω της κρατικής χρηματοδότησης. Ήδη σε πολλές χώρες στον κόσμο (όπως Πορτογαλία, Καναδάς, Σλοβενία, Ολλανδία), κρατικοί φορείς, είτε εξ ολοκλήρου, είτε μερικώς, χρηματοδοτούν τη Διαμεσολάβηση, δίνοντας έτσι ένα επιπλέον κίνητρο στα μέρη να προσφύγουν σε αυτήν (Public Mediation). Στην Πορτογαλία συγκεκριμένα, τα μέρη καταβάλλουν για τη συμμετοχή τους στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, το συμβολικό ποσό των 50,00 ευρώ. Ο Δήμος δε της Λισσαβόνας, έχει συστήσει γραφεία Διαμεσολάβησης, στα οποία μπορούν να καταφύγουν οι πολίτες για την επίλυση των διαφορών τους με το Δήμο.

Στο σημείο αυτό αξίζει να λεχθεί ότι όλοι οι Συνεδριοί υποστήριξαν την άποψη ότι για να λειτουργήσει σωστά ο θεσμός της Διαμεσολάβησης, θα πρέπει πρωτίστως όλος ο νομικός κόσμος να τον «αγκαλιάσει». Στον Καναδά οι δικηγόροι είναι υποχρεωμένοι να ενημερώνουν τους πελάτες τους για το θεσμό της Διαμεσολάβησης, ενώ σε κάποιες πολιτείες είναι υποχρεωτικό, σε αστικές υποθέσεις, τα μέρη να προσπαθήσουν πρώτα να λύσουν τη διαφορά μέσω της Διαμεσολάβησης και κατόπιν να προσφύγουν στη Δικαιοσύνη. Στη Γαλλία δε, η νομοθεσία επιτρέπει στους εργοδότες να συμπεριλαμβάνουν στις συμβάσεις, που υπογράφουν με τους εργαζόμενους, τη διαμεσολάβηση ως τρόπο επίλυσης των διαφορών τους.

Κοινή άποψη όλων των ομιλητών ήταν ότι Διαμεσολάβηση η οποία γίνεται από σωστά εκπαιδευμένους

και αμερόληπτους διαμεσολαβητές θα οδηγήσει στην επιτυχία του θεσμού. Στα περισσότερα κράτη δε, η εκπαίδευσή και πιστοποίησή αυτών γίνεται από ιδιωτικούς ή δημόσιους φορείς, οι οποίοι όμως αξιολογούνται και ελέγχονται από το κράτος, για το επίπεδο της εκπαίδευσης που παρέχουν. Επίσης τονίστηκε ότι κρίσιμο στοιχείο σε κάθε Διαμεσολάβηση είναι η εμπιστοσύνη στη διαδικασία. Για την επίτευξη του ως άνω σκοπού είναι απαραίτητο να υπάρχουν κανόνες, οι οποίοι ελέγχουν την ποιότητα της διαδικασίας, ενώ παράλληλα, σημαντικό ρόλο κατέχει και η θέσπιση Κώδικα Δεοντολογίας, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα του συστήματος Διαμεσολάβησης. Ήδη, έχει εκπονηθεί ένας Ευρωπαϊκός Κώδικας Δεοντολογίας για τους διαμεσολαβητές, ο οποίος θεσπίζει ορισμένες αρχές που μπορεί να ακολουθήσει προαιρετικά κάθε διαμεσολαβητής, ενώ παρόμοιοι κώδικες υπάρχουν σε πολλές χώρες, οι οποίες στηρίζουν τον εν λόγω θεσμό.

Ιδιαίτερης μνείας έτυχε η οικογενειακή διαμεσολάβηση, το λεγόμενο «family mediation». Η ανάγκη να δοθεί προτεραιότητα στα συμφέροντα και τις ανάγκες των παιδιών και να μοιραστεί «αναίμακτα» η γαμική περιουσία, οδηγεί όλο και περισσότερους δικηγόρους να προτείνουν και να προωθούν τη διαμεσολάβηση ως το μέσο που θα επιλύσει αποτελεσματικά τις διαφορές των πελατών τους, εστιάζοντας στα συμφέροντα των μερών. Ήδη από το 1985, χρονιά κατά την οποία ψηφίστηκε στον Καναδά ο νόμος που εισήγαγε το θεσμό του “no fault divorce” (διαδικασία διαζυγίου κατά την οποία δεν εξετάζεται ποιος ευθύνεται για τον κλονισμό του γάμου), η Διαμεσολάβηση χρησιμοποιείται ευρέως για την επίλυση οικογενειακών διαφορών.

Την τελευταία ημέρα του Συνεδρίου ξεπλάγην ευχάριστα με τις εισηγήσεις για την εφαρμογή της διαμεσολάβησης σε νέους τομείς, όπως σε ποινικές υποθέσεις (penal mediation), σε υποθέσεις που ανακύπτουν μεταξύ των κρατουμένων σε σωφρονιστικά ιδρύματα (mediation in prison), σε τραπεζικές/πιστωτικές διαφορές (credit mediation), στη σχολική διαμεσολάβηση (school mediation), στη διαμεσολάβηση σε διαφορές της τοπικής κοινωνίας (community mediation) και στη περιβαλλοντική διαμεσολάβηση (environmental mediation) }.

Εκτός από τα στενά όρια της οικογένειας, η Διαμεσολάβηση χρησιμοποιείται για την επίλυση διαφορών σε επίπεδο κοινωνίας (community mediation). Σε χώρες πολυπολιτισμικές, στις οποίες πλέον ανήκει και η Ελλάδα, είναι συχνό το φαινόμενο συγκρούσεων μεταξύ των μελών αυτής. Διαφορετικά βιώματα, νοοτροπίες και θρησκευτικές πεποιθήσεις, οδηγούν πολλές φορές σε διαφορές ή αψιμαχίες, οι οποίες προς χάριν της αρμονικής συμβίωσης στα πλαίσια μια ειρηνικής κοινωνίας, θα πρέπει να λύνονται όσο πιο αρμονικά

γίνεται, με αντιμετώπιση των προβλημάτων στη πηγή τους.

Τέτοιες συγκρούσεις λαμβάνουν, όμως, χώρα και στη μικρογραφία της κοινωνίας, το σχολείο. Βέβαια, οι διαφορές αυτές δύναται να οφείλονται και σε άλλου τύπου λόγους όπως σε οικογενειακά προβλήματα, σε δυσκολίες προσαρμογής ή σε επικοινωνιακά προβλήματα.. Τα τελευταία χρόνια έχει αναπτυχθεί πρόγραμμα Διαμεσολάβησης στα σχολεία (school mediation), υπό το σκεπτικό ότι το σχολείο, ως χώρος όπου διαμορφώνονται συμπεριφορές, αποτελεί πρόσφορο έδαφος για την εκμάθηση διαφορετικών τρόπων επίλυσης διαφορών που βασίζονται στο διάλογο, την ανοχή, τον σεβασμό και την υπευθυνότητα.

Ακόμα και ένα κοινωνικό αγαθό, όπως το περιβάλλον, (environmental mediation) και συγκεκριμένα οι διαφορές που σχετίζονται με αυτό, ως απότοκο της ανθρωπίνης δραστηριότητας, μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο Διαμεσολάβησης. Για παράδειγμα, σε περιβαλλοντικές διαφορές που ανακύπτουν είτε σε επίπεδο πόλεων, νομών, πολιτειών ή και χωρών, η Διαμεσολάβηση αποτελεί ένα «εργαλείο», το οποίο με κατάλληλη χρήση μπορεί να δώσει λύσεις σε τέτοιου είδους διαφορές, ενώ βρίσκει ήδη συχνή εφαρμογή σε πολλές χώρες της Βόρειας Ευρώπης και της Αμερικής.

Είναι κοινό μυστικό ότι η διαμεσολάβηση έρχεται σε αντίθεση με τη γενικότερη αντίληψη που επικρατεί ότι οι διαφορές μπορούν να λυθούν μόνο στα δικαστήρια. Ο θεσμός της Διαμεσολάβησης, στοχεύει όχι μόνο στην βελτίωση της αποτελεσματικότητας και της ποιότητας της απονομής δικαιοσύνης, αλλά κυρίως στη διαφύλαξη της κοινωνικής ειρήνης με τη διευθέτηση της διαφοράς ως αποτέλεσμα της σύμμετρης και φιλικής ικανοποίησης των κατ’ ιδίαν συμφερόντων των μελών. Η επίλυση διαφορών και διαφωνιών δια της δικαστικής οδού δεν είναι μόνον δαπανηρή και χρονοβόρα, αλλά μπορεί να καταστρέψει επικερδείς επιχειρηματικές σχέσεις, οι οποίες σε διαφορετική περίπτωση θα μπορούσαν να συνεχιστούν προς όφελος των ιδίων και του ευρύτερου επαγγελματικού ή κοινωνικού χώρου. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι όλες οι ομιλίες στο συνέδριο εμπεριείχαν τουλάχιστον μία φορά την λέξη ΑΡΜΟΝΙΑ «HARMONY».

Στο σημείο αυτό, επιτρέψτε μου να κλείσω με μία φράση της Επιτρόπου για τα θέματα δικαιοσύνης και αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κας Viviane Reding : *«Καλώ τα κράτη μέλη να δείξουν φιλοδοξία και να υιοθετήσουν γρήγορα τους κανόνες της ΕΕ για τη διαμεσολάβηση: τουλάχιστον θα πρέπει να καταστεί δυνατός ο φιλικός διακανονισμός διασυνοριακών διαφορών. Αλλά γιατί να σταματήσουμε εκεί; Γιατί να μην ισχύουν τα ίδια μέτρα και σε εθνικό επίπεδο; Τελικά, αυτοί που θα ωφεληθούν είναι οι πολίτες και οι επιχειρήσεις, οι κοινωνίες και οι οικονομίες και το ίδιο το σύστημα δικαιοσύνης».*

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΦΟΥΣΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥΛΙΠΑΣ

του Δημήτρη Αργαούτη-Οικονομάκη

Δικηγόρου, υποψήφιου διδάκτορα
Νομικής Αθηνών

Το τέλος του εικοστού αιώνα ήμασταν μάρτυρες παραξένων οικονομικών φούσκων διεθνώς. Υπήρξε η φούσκα στα ακίνητα, η φούσκα του χρηματιστηρίου και η φούσκα του Internet, για να κατονομάσουμε μερικές. Σε κάθε περίπτωση οι τιμές εκτοξεύτηκαν και οι άνθρωποι πλήρωναν ποσά για πράγματα που υπό κανονικές συνθήκες άξιζαν πολύ λιγότερα από την τρέχουσα τιμή της αγοράς. Και κάθε φορά οι άνθρωποι εκ των υστέρων αναρωτήθηκαν: «Τι σκεφτόμασταν;» Ίσως το ίδιο συνέβη και στην Ολλανδία τον 17° αιώνα όταν πέρασε η «τουλιπομανία», οπότε ο ταπεινός βολβός τουλίπας πουλούταν σε εξωφρενικές τιμές.

Αν και η τουλίπα σχετίζεται με την Ολλανδία, δεν γεννήθηκε εκεί. Εισήχθη στην Ευρώπη το 1953 από ένα βοτανολόγο ονόματι Κάρολο Κλούσιο, που την έφερε από την Κωνσταντινούπολη. Καλλιέργησε ένα μικρό κήπο, με σκοπό να κάνει έρευνα για ιατρικούς λόγους. Αν οι γείτονες του Κλούσιου ήταν πιο ηθικοί, η τουλίπα θα παρέμενε εξωτική. Όμως εκείνοι διέρρηξαν τον κήπο του και έκλεψαν μερικούς βολβούς προκειμένου να κερδίσουν γρήγορο χρήμα. Έτσι ξεκίνησε το εμπόριο τουλίπας στις Κάτω Χώρες.

Τις επόμενες δεκαετίες οι τουλίπες έγιναν μόδα ανάμεσα στους πλούσιους της Ολλανδίας και οι τιμές άρχισαν να ανεβαίνουν. Σύντομα ακόμα και συνηθισμένοι βολβοί πουλούνται ακριβά, ενώ οι τιμές των σπάνιων βολβών ανέβηκαν σε αστρονομικά ύψη. Ένας Viceroy βολβός τουλίπας πουλούταν για 2.500 φλουριά (περίπου 1.250 σημερινά δολάρια), ενώ ένας σπάνιος Semper Augustus είχε περίπου την διπλάσια αγοραστική αξία. Πολλές φορές οι αγοραπωλησίες γίνονταν με ανταλλαγές. Οι λίστες που μας έχουν διασωθεί περιλαμβάνουν ανάμεσα σε άλλα αντικείμενα όπως κρεβάτια, σετ ρούχων και χίλια πάουντς τυριού! Στα ύψη της μανίας, θεωρήθηκε επικίνδυνο να πουλούνται καλλιεργημένες τουλίπες και

οι πωλητές εξέθεταν μόνο βολβούς που δεν είχαν ακόμα αναπτυχθεί. Έχει διασωθεί σαν ανέκδοτο η αναφορά μιας περιπτώσεως που ένας ναύτης είδε έναν τέτοιο βολβό, τον πέρασε για κρεμμύδι και τον έφαγε ως πρωινό, μια πραγματικά μεγάλη ζημία για τον έμπορο!

Το ύψος της φούσκας έφθασε το χειμώνα του 1636-37. Οι πωλητές τουλίπας κέρδιζαν και έχαναν περιουσίες. Ένας καλός έμπορος έβγαζε 60.000 φλουριά το μήνα (περίπου 61.710 δολάρια). Με κέρδη σαν αυτά, οι τοπικές κυβερνήσεις δεν μπορούσαν να ελέγξουν την φρενίτιδα. Μια μέρα στο Χάρλεμ ένας αγοραστής δεν εμφανίστηκε για να πληρώσει την τουλίπα του. Ο πανικός που ακολούθησε διαδόθηκε μέχρι την Ολλανδία και μέσα σε μέρες οι τουλίπες άξιζαν μονάχα το ένα εκατοστό της προηγούμενης τιμής τους. Η φούσκα είχε σκάσει.

Μπορεί σήμερα να φαίνεται παράλογο να πληρώνει κάποιος τόσα λεφτά για μια τουλίπα, αλλά δεν είναι και τόσο διαφορετικό από τις σύγχρονες οικονομικές φούσκες. Η παράλογη συμπεριφορά παύει να είναι παράλογη όταν την ακολουθούν πολλοί. Μόνο εκ των υστέρων κατανοούμε τον παραλογισμό ή και την ανοησία μας.

Η τουλιπομανία tulpenmanie, tulpomanie, tulpenwoede, tulpengekte και bollengekte) ήταν μια περίοδος στην Ολλανδική Χρυσή Εποχή κατά την

Συνέχ. στη σελ. 33

Ι Σ Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΔΣΑ, ΣΕ ΧΡΗΣΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΔΣΠ

«ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ» του Δ.Σ.Α., στις 29/11/2010 & στις 6/12/2010 στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

Μίλησαν:

Θεόδωρος Σχινάς, Αντιπρόεδρος Δ.Σ.Α.

Παναγιώτης Γεωργιάδης, Επιστημονικός Σύμβουλος του Δ.Σ.Α, Καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Πληροφορικής & Τηλεπικοινωνιών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Βασίλης Μανιός, Δ/ντής Πληροφοριακών Συστημάτων & Ανάπτυξης Υπηρεσιών Δ.Σ.Α.

Ξεκίνησε η διανομή ατομικών κωδικών πρόσβασης στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ» σε όλα τα μέλη του Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά, στο πλαίσιο της σύμβασης συνεργασίας των δικηγορικών συλλόγων Αθηνών και Πειραιά.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά σε συνεργασία με τον Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών, διοργάνωσε για τα μέλη του δύο αυτοτελείς παρουσιάσεις στα μέλη των υπηρεσιών της Τράπεζας Νομικών Πληροφοριών

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΦΟΥΣΚΑ ΤΗΣ ΤΟΥΛΙΠΑΣ

Συνέχ. από τη σελ. 32

οποία οι τιμές για βολβούς της νεοεισαχθείσας τουλίπας ανέβηκαν ραγδαία και κατόπιν κατέρρευσαν. Στην κορύφωση της μανίας το Φεβρουάριο του 1673, ένας βολβός κόστιζε 10 φορές το ετήσιο εισόδημα ενός εξειδικευμένου τεχνίτη. Θεωρείται γενικά πως ήταν η πρώτη οικονομική ή λογιστική φούσκα στην Ιστορία αν και κάποιοι ερευνητές θεωρούν πρώτη οικονομική φούσκα την περίπτωση Kipper und Wipperzeit TO 1619-22.

Τα γεγονότα της «τουλιπομανίας» περιγράφονται στο βιβλίο του 1841 «Extraordinary Popular Delusions and the Madness of Crowds» του Βρετανού δημοσιογράφου Charles Mackay. Χαρακτηριστικά αναφέρεται στο βιβλίο πως σε κάποιο χρονικό σημείο με έναν βολβό Semper Augustus μπορούσε

κάποιος να αγοράσει 12 στρέμματα γης.

Η έρευνα της τουλιπομανίας είναι δύσκολη λόγω των περιορισμένων δεδομένων που αφορούν τη δεκαετία του 1630. Κάποιοι οικονομολόγοι δεν δέχονται πως επρόκειτο για μανία και παρέχουν λογικές εξηγήσεις για την άνοδο και την πτώση της τιμής της τουλίπας.

Για παράδειγμα, και άλλα λουλούδια όπως ο υάκινθος είχε ψηλές τιμές, όταν εισήχθη, για να πέσει κατόπιν δραματικά. Στις υψηλές τιμές ενδέχεται να οδήγησε και η προσδοκία ομάδας βουλευτών να αποφεύγονται τα σύμφωνα για χαμηλού τιμήματος αγοραπωλησίες προκειμένου να χαμηλώσουν το ρίσκο για τους αγοραστές.

«Μήπως πρέπει να πάμε σ' ένα ενιαίο ομοσπονδιακό ευρωπαϊκό κράτος;»

του **Δημ. Σταθακόπουλου**
Δικηγόρου Πειραιά
μέλους του Δ.Σ. του Δ.Σ.Π.
Δρα κοινωνιολογίας Παντείου πα-
νεπιστημίου

Απ' ότι φαίνεται, η μέχρι σήμερα αποτυχία της Ελλάδας να διαχειριστεί υποθέσεις που έως τώρα θεωρούνταν αποκλειστική ευθύνη του σύγχρονου κράτους, έχει καταστήσει τη χώρα μας «δοκιμαστικό σωλήνα» για τη δημιουργία ενός «Ευρωπαϊκού Κράτους», που θ' αντικαταστήσει τα εθνικά κράτη όπως αυτά εξελίχθηκαν τους τελευταίους δύο αιώνες (μετά την Γαλλική επανάσταση).

Καιρό τώρα, οι πολιτικοί επιστήμονες συζητούν την εξέλιξη των κρατών σε μεγαλύτερες οντότητες οι οποίες θα ενώνουν τις δυνάμεις των κρατών-μελών και θ' αναλαμβάνουν τις ουσιαστικές υποχρεώσεις τους. Όμως, η απότομη οικονομική κατάρρευση της Ελλάδας, απαίτησε άμεση παρέμβαση κι έφερε τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ενώπιον ενός μεγάλου διλήμματος: «θα αφήναν την Ελλάδα να βουλιάξει, με όποιες συνέπειες αυτό συνεπάγεται για τις άλλες εθνικές οικονομίες και το κοινό νόμισμα, ή θα έπαιρναν δραστικά μέτρα ώστε να την σώσουν μαζί με το κοινό πολιτικό και οικονομικό εγχείρημα της ενωμένης Ευρώπης, όταν μάλιστα όπως ανέφερε ο Γιούνκερ στις αρχές Οκτωβρίου 2010, όλοι γνώριζαν προς τα πού πήγαινε η Ελλάδα;»

Τελικά, διαλέγοντας το δεύτερο δρόμο, οι εταίροι μας, άρχισαν ν' αλλάζουν και την Ένωση και τους εαυτούς τους.

Όπως γνωρίζουμε, αρκετές χώρες δεν ήθελαν να εμπλακούν στο σχέδιο σωτηρίας της Ελλάδας, έως ότου πείσθηκαν πως η αδράνεια θα ήταν πιο επικίνδυνη. Μαζί με το κοινό ταμείο της Ε.Ε. και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, όμως, ήρθαν και έρχονται αυστηρά και πρωτοφανή μέτρα επιτήρη-

σης κάθε εθνικής οικονομίας.

Στις αρχές Οκτωβρίου 2010, ο επίτροπος Δημοσιονομικών Υποθέσεων, Ολι Ρεν, παρουσίασε τις προτάσεις του, που πλέον συμπεριλαμβάνουν αυστηρά πρόστιμα για όσα μέλη της Ευρωζώνης αφήνουν τα χρέη τους να ξεφύγουν.

Αυτές οι ρυθμίσεις είναι οι πιο παρεμβατικές που προτάθηκαν από την εποχή που υιοθετήθηκε το ενιαίο νόμισμα. Οι αυστηρότεροι δημοσιονομικοί κανόνες ευνοούν κάποιες χώρες –όπως την Γερμανία– και ταλαιπωρούν άλλες, όπως η Ελλάδα. Έτσι αναπόφευκτα μερικά κράτη αποκτούν μεγαλύτερη ισχύ από άλλα και η Ευρώπη μοιάζει με αυτοκρατορία που ακόμη δεν έχει αφομοιώσει πλήρως τις διαφορετικές εθνότητες εντός των συνόρων της.

Η Ελλάδα είναι, ίσως, η πιο αδύναμη απ' όλες τις χώρες-μέλη της Ε.Ε. και δεν είναι μόνο το πρόβλημα της οικονομίας το οποίο προκάλεσε την πρωτοφανή παρέμβαση των εταίρων της και του ΔΝΤ, είναι και ότι εδώ και χρόνια είναι ανίκανη να τηρήσει τους κανόνες της Ε.Ε. όσον αφορά την ποιότητα ζωής των ιδίων των πολιτών της. Είμαστε μονίμως τελευταίοι στην υιοθέτηση οδηγιών της Ε.Ε. και τακτικοί κατηγορούμενοι στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για την κακή διαχείριση των σκουπιδιών μας και για άλλα περιβαλλοντικά και κοινωνικά θέματα, ενώ η επίτροπος για θέματα εσωτερικών υποθέσεων μας πιέζει για τη μεταρρύθμιση της πολιτικής του ασύλου και της μετανάστευσης, μιας και η ραθυμία του ελληνικού συστήματος έχει θορυβήσει τους εταίρους μας.

Αλλά απ' ότι φαίνεται δεν είμαστε μόνοι. Η

Επιτροπή παρέπεμψε τη Γαλλία στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για την πολιτική της απελάσεως Ρομά. Όσο εντείνονται τέτοια κοινωνικά προβλήματα (τα οποία προκαλούν και την ανάλογη ανάπτυξη ξενοφοβικών πολιτικών δυνάμεων), η Ε.Ε. θ' αναγκάζεται να παρεμβαίνει όλο και περισσότερο σε θέματα που έως τώρα ήταν της αρμοδιότητας των κυβερνήσεων.

Στην Ελλάδα, η χρόνια ανεπάρκεια του κράτους οδήγησε στο οικονομικό αδιέξοδο και σε πολλά άλλα δεινά. Η γραφειοκρατία

είναι ανίκανη να διοικήσει, οι εισπρακτικοί φορείς δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους, οι νόμοι δεν τηρούνται και ο λαός πληρώνει πανάκριβα τις πενήχρες τάχα ανταποδοτικές δημόσιες υπηρεσίες που του προσφέρονται. Οι περισσότεροι πολίτες είναι οργισμένοι και φοβισμένοι επειδή αισθάνονται ότι δεν ζουν σε ευνομούμενη κοινωνία, ότι το κράτος δεν τους προστατεύει. Ο κύριος λόγος είναι ότι τα κόμματα λειτουργούν όχι σαν προσωρινοί διαχειριστές της εξουσίας, αλλά σαν μικροί αυτοκράτορες που διανέμουν προνόμια όπως τους αρέσει. Είδαμε

τι έγινε και με τις πρόσφατες «Καλλικράτειες» δημοτικές εκλογές. Οι αξιωματούχοι και οι υπάλληλοι που διορίζουν, επίσης, χρωστούν στο κόμμα - αυτοκράτορα την εξουσία τους και όχι στον λαό. Γι' αυτό η χώρα βουλιάζει στην εσωστρέφεια, στην κατανάλωση χωρίς την αντίστοιχη παραγωγή - στη σπατάλη, δηλαδή.

Αυτή η πρωτόγονη μορφή κράτους δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις της σημερινής εποχής, επειδή δε πλέον οι έννοιες **πατρίδα** και **κράτος** (στην Ελλάδα), δεν συνάδουν, αντιθέτως είναι σε πλήρη αντίθεση, προσωπικά πιστεύω, πως για να κρατήσω/ουμε την πατρίδα μου/ μας (ελληνικότητά μου/ μας), πρέπει να ενταχθούμε σύντομα σ' ένα Ευρωπαϊκό Κράτος (δηλ. οργάνωση- διοίκηση- γραφειοκρατία), μπας και σώσουμε την Ελλάδα (σαν έννοια και πρόταση ζωής πολιτισμού στον κόσμο, αλλά μαζί τον εαυτό και τα παιδιά μας).

Και ίσως το προκαλέσαμε άθελά μας, αφού, αντί να αλλάξουμε, εμείς καταφέραμε να ενεργοποιήσουμε την αλλαγή του Ευρωπαϊκού κόσμου γύρω μας, ο οποίος ελπίζω να μη διαλυθεί, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της Γερμανίας, αλλά να ενωθεί σ' ένα ομόσπονδο Ευρωπαϊκό κράτος!!!

**ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ
ΚΑΙ ΜΗ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ
ΜΕ ΤΥΧΗ, ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ**

1^η ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ Δ.Σ.Π

Μια νέα προσπάθεια μουσικο-χορωδιακού περιεχομένου ξεκίνησε τα πρώτα βήματά της το Νοέμβριο. Πρόκειται για την 1^η πειραματική **παιδική χορωδία** του Δ.Σ.Π, υπό τη Δ/ση του συναδέλφου, μαέστρου- μουσικού **Δημ. Σταθακόπουλου** και την παιδαγωγική εμπειρία της καθηγ. πιάνου **Κικής Σβίγκου - Σελινοπούλου**.

Η παιδική αυτή χορωδία, αποτελείται αρχικώς από 15 παιδάκια (που ελπίζουμε να αυξηθούν συν τω χρόνω) συναδέλφων δικηγόρων και τα ονόματά τους είναι τα εξής:

Αναγνώστου Μαρίνα και Ηλίας, Γεραπετρίτη Δήμητρα, Γεωργακαράκος Γιώργος, Γεωργοπάλης Νικόλαος, Κλάππα Έλλη και Κωστής, Λισμάνη Πωλίνα και Γιάννης, Μπεκλιβανίδου Έλλη και Βίκυ, Μελισσάρη Αγγελική, Οικονόμου Μιχαήλ-Ισίδωρος, Παυλίδη Αλεξάνδρα, Πολυδωροπούλου Νικολέτα, Παπαδοπούλου Μαρία και Χουζούρης Νικόλαος.

Η παιδική χορωδία κάνει πρόβες κάθε Παρασκευή απόγευμα 17:00 με 18:00 στην αίθουσα τελετών του Δ.Σ.Π και θα κάνει την παρθενική της παρουσία στην κοπή της βασιλόπιτας του συλλόγου μας στις 09.01.2011 στον Πειραιϊκό Σύνδεσμο.

Καλή επιτυχία στην προσπάθεια και αναμένουμε κι' άλλα παιδιά συναδέλφων να στελεχώσουν την χορωδία αυτή.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΗ ΜΥΚΗΝΑΪΚΗ ΕΠΟΧΗ

του **Βασίλη Σ. Ε. Τσίχλη**
Δικηγόρου Πειραιά

Η εκπαίδευση αποτελεί τον αδιαμφισβήτητο ακρογωνιαίο λίθο της κοινωνίας μας, αφ' ου χωρίς αυτή θα ήταν αδύνατον να διατηρήσουμε βραχυπρόθεσμα το βιοτικό μας επίπεδο και τα επιτεύγματα του τεχνικού μας πολιτισμού ενώ μακροπρόθεσμα τον πνευματικό μας πολιτισμό και την εθνική μας ταυτότητα.

Το να μιλάμε για εκπαίδευση στη μυκηναϊκή εποχή είναι, βέβαια, ενδιαφέρον, αλλά προκαλεί και την εύλογη απορία σε ποια στοιχεία μπορεί να θεμελιωθεί παρόμοια άποψη. Η αλήθεια είναι ότι δεν διαθέτουμε σχετικές πληροφορίες. Εν τούτοις, από μερικά χωρία του Ομήρου, την ανάλυση των ομηρικών επών και δευτερευόντως από τις πινακίδες της Γραμμικής Β, μπορούμε να προβούμε σε διάφορες υποθέσεις.

Στο παρόν ασχολούμαστε με αυτό που θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε «εγκύκλιο» ή «ανώτατη» εκπαίδευση, αλλά όχι με την επαγγελματική, οι πηγές για την οποία είναι ουσιαστικώς τα αρχαιολογικά ευρήματα. Π.χ., οι Ολμέκοι (περ. 13^{ος}-8^{ος} αιώνας π.Χ.), αν και δεν μας άφησαν γραπτά κείμενα (ή, τουλάχιστον, δεν μπορούμε να τα αποκρυπτογραφήσουμε), μας κληροδότησαν τέτοια γλυπτά που φανερώνουν το υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης των τεχνιτών τους (διότι παρόμοια έργα δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν, βέβαια, από αυτοδίδακτους γλύπτες). Η λεπτομερής ανάλυση των αρχαιολογικών ευρημάτων ώστε να ταυτιστούν χρονολογικά τα διάφορα στάδια της επαγγελματικής εκπαίδευσης, υπερβαίνει τον σκοπό του παρόντος άρθρου.

Γραμμική γραφή

Τα πρώτα γραπτά κείμενα στον ελλαδικό χώρο, η Γραμμική Α, εμφανίζονται στην Κρήτη το αργότερο το 1750 π.Χ. Έως σήμερα δεν έχει αποκρυπτογραφηθεί η Γραμμική Α, οπότε δεν γνωρίζουμε αν πρόκειται για μορφή της ελληνικής γλώσσας¹. Η Γραμμική Β, η αρχαιότερη γνωστή μορφή της ελληνικής, εμφανίζεται το 1450 π.Χ. και αποκρυπτογραφήθηκε το 1952 ύστερα

Πινακίδα Γραμμικής Β.

από τις προσπάθειες των Michael Ventris και John Chadwick. Και μόνη η ύπαρξη της γραφής προϋποθέτει και κάποιο είδος εκπαίδευσης των γραφέων, όπως γινόταν στην Αίγυπτο ή στη Μεσοποταμία, για το οποίο δεν γνωρίζουμε σήμερα απολύτως τίποτε.

Έχουν βρεθεί και αποκρυπτογραφηθεί αρκετές πινακίδες της Γραμμικής Β οι οποίες, όμως, αποτελούν σχεδόν αποκλειστικώς κρατικά αρχεία στα οποία καταγράφονται φόροι, πολεμικό υλικό κτλ. Προς μεγάλη απογοήτευση των ομηρολατρών, μέχρι το τέλος της περιόδου της Γραμμικής Β τον 12^ο αιώνα π.Χ., δεν έχει βρεθεί ούτε ένας στίχος ποιήσεως². Αυτό φανερώνει ότι η εγκύκλιος παιδεία ήταν άγνωστη στους Μυκηναίους οπότε γραφή μάθαιναν μόνον όσοι προορίζονταν για γραφείς. Η πρακτική, «επαγγελματική» όπως θα λέγαμε σήμερα, εκπαίδευση, πρέπει όμως να ήταν διαδεδομένη αν κρίνουμε από το επίπεδο της μινωικής και μυκηναϊκής τέχνης, αρχιτεκτονικής κτλ.

Ομηρικά έπη

Εν συνεχεία, πρέπει να εξετασθούν τα ομηρικά

1. Για μια σύντομη ανάλυση της Γραμμικής Α βλ. John Chadwick, «The Decipherment of Linear B» (2^η έκδοση), Cambridge University Press, Cambridge 1967, κεφάλαιο Β'.

2. Για το περιεχόμενο των πινακίδων της Γραμμικής Β βλ. Chadwick, ό.π., κεφάλαιο Ζ'.

έπη. Αν και από μόνα τους είναι διδακτικότατα, δεν προσφέρουν ιδιαίτερες πληροφορίες για την εκπαίδευση. Είναι φανερό ότι σε μια κοινωνία πολεμιστών, όπως αυτή που περιγράφει ο Όμηρος, η θεωρητική εκπαίδευση δεν θεωρούνταν σημαντική. Παραδόξως όμως, δεν έχουμε ουσιαστικές πληροφορίες ούτε για τη στρατιωτική εκπαίδευση των ανδρών. Απουσιάζει, επίσης, και η ιατρική εκπαίδευση. Οι δυο ιατροί των Αχαιών, οι Μαχάων και Ποδαλείριος³, ήταν υιοί του Ασκληπιού (που δεν είχε ακόμη συμπεριληφθεί μεταξύ των θεών), ο οποίος Ασκληπιός αναφέρεται ως ο καλλίτερος ιατρός που είχε υπάρξει⁴. επομένως συμπεραίνουμε ότι ο ίδιος δίδασκε την ιατρική στα τέκνα του.

Το μόνο σχετικό με την εκπαίδευση που αναφέρει ο Όμηρος είναι ότι ο Αχιλλεύς έμαθε από τον κένταυρο Χείρωνα πως να χρησιμοποιεί τα φάρμακα, χωρίς όμως να παραθέτει περισσότε-

Μονομαχία Έκτορα - Αίαντα.

ρες πληροφορίες ή να αναφέρει ότι ο Αχιλλεύς ήταν ιατρός⁵. Επίσης, όταν ο Αχιλλεύς αναχώρησε για την τρωική εκστρατεία, ο Πηλεΐδης έστειλε μαζί του τον Φοίνικα για να τον συμβουλεύει και να τον βοηθάει⁶. Βλέπουμε λοιπόν ότι ο Φοίνιξ ήταν περισσότερο σύμβουλος παρά δά-

σκαλος ή παιδαγωγός.

Ο Όμηρος φαίνεται να αγνοεί τη γραφή αλλά οι φιλόλογοι έχουν εντοπίσει δυο σημεία στην Ίλιάδα όπου ίσως υπάρχει σχετική μνεία. Το πρώτο είναι όταν ο Έκτωρ ζητά από τους Αχαιοούς να διαλέξουν κάποιον να μονομαχήσει μαζί του. Παρουσιάζονται εννέα Αχαιοί και έγινε κλήρωση σε περικεφαλαία· γι' αυτόν τον λόγο: «κλήρον έσημήναντο έκαστος»⁷, ο καθένας σημάδεψε τον κλήρο του. Όταν κληρώθηκε ο Αίας ο κήρυκας έδειχνε τον κλήρο στους διαγωνιζομένους και τελικώς έφθασε «ός μιν επιγράψας κυνήη βάλε, φαίδιμος Αΐας», σε αυτόν που τον είχε επιγράψει και βάλει στην περικεφαλαία, στον ένδοξο Αίαντα. Ίσως λοιπόν να εννοεί ο Όμηρος ότι έγραψαν τα ονόματά τους, όπως θα κάναμε και εμείς σήμερα, αλλά εξ ίσου πιθανό ήταν να χάραξαν κάποιο χαρακτηριστικό σημάδι. Σε οιοδήποτε άλλο σημείο των ομηρικών επών απαντά η λέξη «γράφειν» και τα παράγωγά της εννοείται απλώς «ξύνω», «σημαδεύω» κ.ο.κ.

Το δεύτερο σχετικό σημείο, στην εξιστόρηση του μύθου του Βελλεροφόντη⁸, είναι και το περισσότερο γνωστό αφ' ου διχάζει επί χρόνια τους φιλόλογους. Εν συντομία, ο βασιλεύς του Άργους Προΐτος έστειλε τον Βελλεροφόντη στον πεθερό του, τον βασιλέα της Λυκίας⁹, με ένα γράμμα στο οποίο ο Προΐτος ζητούσε να τον εκτελέσει¹⁰. Η αναφορά του Ομήρου, όμως, είναι τόσο ασαφής που δεν μπορούμε να συμπεράνουμε αν ο Ποιητής εννοεί τη γραφή όπως τη γνωρίζουμε σήμερα.

Συγκεκριμένως, ο Όμηρος γράφει πως όταν ο Προΐτος αποφάσισε να μην σκοτώσει τον Βελλεροφόντη ο ίδιος¹¹: «πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρην δ' ό γε σήματα λυγρά, / γράψας έν πίνακι πτυκτῶ θυμοφθόρα πολλά, δείξει δ' ήνώγειν δ' ᾧ πενθερῶ, ᾧφρ' απόλοιτο». Απόδοση: «Αλλά τον έστειλε στη Λυκία δίνοντάς του θανατηφόρα σήματα, γράφοντας σε έναν σφραγισμένο [οι Καζαντζάκης-Κακριδής αποδίδουν ως «διπλωμένο»] πίνακα σημάδια πολλά και θανατηφόρα, και τον διέταξε να τα δείξει στον πεθερό του, ώστε να

3. B 732, Λ 833.

4. Δ 194, Λ 518.

5. Λ 831-832. Ο Απολλόδωρος Γ', xiii, 6 αναφέρει ότι ο Χείρων μεγάλωσε τον Αχιλλέα ήταν, δηλαδή, ο παιδαγωγός και όχι ο δάσκαλός του με τη σημερινή έννοια.

6. I 442-443.

7. H 175.

8. Z 152 κ.εξ.

9. Ο Όμηρος παραλείπει το όνομά του αλλά ο Απολλόδωρος Β', ii, 1-2 τον αποκαλεί Ιοβάτη.

10. Στην αρχαιότητα υπήρχαν δυο σχετικές παροιμίες με αυτό το απόσπασμα, που διασώζει το «Corpus Paroemiographorum Graecorum», τόμος Β': «γράμματα Βελλεροφόντης διεκόμισεν» που λεγόταν «ἐπὶ τῶν προξενούντων ἑαυτοῖς τι κακόν» (σελ. 751-752) και η «καθ' ἑαυτοῦ Βελλεροφόντης: ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ποιούντων» (σελ. 471).

11. Z 168-170.

θανατωθεί».

Ο Όμηρος χρησιμοποιεί την λέξη «πτυκτός», η οποία σημαίνει ότι το γράμμα ήταν κλειστό και σφραγισμένο, πράγμα που μας αφήνει να αντιληφθούμε ότι ο Βελλεροφόντης μπορούσε να καταλάβει τα σημάδια. Τα σημάδια αυτά δεν φαίνεται να ήταν τα γράμματα ενός αλφαβήτου (αλλιώς ο Ποιητής θα ήταν περισσότερο σαφής), μπορεί όμως να ήταν κάποιο είδος μυστικού κώδικος επικοινωνίας τον οποίο γνώριζε ο Βελλεροφόντης καθώς ήταν σημαντικός άνδρας από σπουδαία γενιά. Μπορεί, επίσης, να αδυνατούσε να κατανοήσει το νόημα των σημείων αλλά ο Προίτος σφράγισε το μήνυμα ώστε να μην μπορεί να το διαβάσει κάποιος άλλος και αποκαλύψει το περιεχόμενό του στον ήρωα.

Επίσης, αν η λέξη «θυμοφθόρα» συσχετισθεί με τη φράση «θυμοφθόρα φάρμακα»¹² που ση-

Michael Ventris

μαίνει «μαγικά φάρμακα», μπορούμε να υποθέσουμε ότι ίσως η γραφή συσχετιζόταν με τη μαγεία, μια κοινή αντίληψη για λαούς που μόλις είχαν έρθει σε επαφή με τη γραφή. Από την άλλη πλευρά βέβαια, ο Προίτος μπορεί να επικαλείται τη μαγεία ώστε να τον βοηθήσει να επιτύχει τον στόχο του, την εξόντωση του Βελλε-

ροφόντη.

Ο Ventris μάλλον πιστεύει ότι αυτό το απόσπασμα δεν αναφέρεται σε πραγματική γραφή, καταλήγει όμως επισημαίνοντας: «Αλλά, έστω και αν οι Αγαμέμνων, Οδυσσεύς και Νέστωρ δεν γνώριζαν να διαβάζουν ή να γράφουν, και αν τα αρχαία παλάτια και οι πόλεις τους έχουν εδώ και καιρό καταρρεύσει και μετατραπεί σε σκόνη, στην αρχαιότητα ήταν ασυζητητί αποδεκτό ότι οι ομηρικοί ήρωες ήταν Έλληνες στη γλώσσα, θρη-

σκεία και σε οιοδήποτε άλλο χαρακτηριστικό [χαρακτηρίζει τους Έλληνες], ενώ από τους υπηκόους τους κατάγονταν οι πρόγονοι των περισσότερων, αν όχι όλων, των κατοίκων της κλασσικής Ελλάδος»¹³.

Η τελευταία αυτή επισήμανση του Ventris είναι ιδιαίτερος σημαντική, καθώς ο Όμηρος υπήρξε το κέντρο της αρχαίας ελληνικής παιδείας. Δεν είναι υπερβολικό να υποστηρίξουμε ότι θα ήταν αδύνατον να κατανοήσουμε τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό αν είχαν χαθεί τα έργα του Ποιητού.

Ομηρικό ζήτημα

Στην Ελλάδα έχει επικρατήσει η άποψη ότι τα ομηρικά έπη συντέθηκαν από τον Όμηρο περί το μέσον του 8^{ου} αιώνα π.Χ. Η άποψη αυτή είναι μάλλον λανθασμένη αφ' ου σε πάρα πολλά σημεία των επών υπάρχουν σοβαρές ανακρίβειες, π.χ. ο βασιλεύς Πυλαίμενης σκοτώνεται στην Ε 576 ενώ θρηνεί τον θάνατο του υιού του στη Ν 643-659! Οπωσδήποτε κάποιες από αυτές μπορούν να οφείλονται στην ποιητική αδεία, αλλά είναι πολλές¹⁴. Ειδικώς στην «Οδύσσεια» υπάρχουν αποσπάσματα τα οποία αποτελούν σύμπτυξη δύο ή περισσότερων παρόμοιων ιστοριών¹⁵ ενώ στην «Ίλιάδα» και δευτερευόντως στην «Οδύσσεια», η συνοχή μεταξύ των διάφορων επεισοδίων είναι εξαιρετικώς χαλαρή, ασχέτως αν τα επεισόδια αυτά καθ' αυτά παραμένουν αριστουργηματικά¹⁶.

Καθώς ο Όμηρος θεωρείται ο κορυφαίος ποιητής όλων των εποχών, αυτές οι παρατηρήσεις φανερώνουν ότι υπήρχαν πολλοί σημαντικοί ποιητές (οι Έλληνες, λοιπόν, έχουν πολλούς Ομήρους!), τα ονόματα των οποίων χάθηκαν, που συνέθεταν ποιήματα σχετικώς με τον τρωικό κύκλο. Η ασύγκριτη τελειότητα στην οποία είχε φθάσει η ποίηση εκείνη την εποχή φανερώνει, φυσικά, την ύπαρξη και σχετικής εκπαίδευσεως: είναι αδύνατον να πιστέψουμε ότι ποιητές παρόμοιου επιπέδου ήταν αυτοδίδακτοι.

Για τον τρόπο εκπαίδευσής τους δεν γνωρί-

12. β 329.

13. Michael Ventris και John Chadwick, «Documents in Mycenaean Greek» (2^η έκδοση από τον Chadwick), Cambridge University Press, Cambridge 1973, σελ. 3-4 (αυτές τις σελίδες συνέταξε ο Ventris).

14. Για μια ανάλυση των προβλημάτων της «Οδύσσειας» βλ. Denys Page, «Η ομηρική Οδύσσεια», Παπαδήμας, Αθήνα 1970.

15. Να αναφέρουμε, π.χ., ότι ο Οδυσσεύς μόλις έφθασε στην Ιθάκη μεταμορφώθηκε από την Αθηνά σε γέρο ζητιάνο (ν 429-438) αλλά, παρ' όλη τη μεταμόρφωση, η Ευρύκλεια (πριν τον αναγνωρίσει από το σημάδι στο πόδι, τ 471-475) παρατηρεί ότι μοιάζει του Οδυσσέως (τ 379-381), δεν τον αναγνώρισε δηλαδή απλώς και μόνον επειδή είχαν περάσει είκοσι χρόνια, ενώ στη μνηστηροφορία η Αθηνά δεν τον μεταμορφώνει ξανά. Η μοναδική εξήγηση είναι ότι υπήρχαν αρχικώς δυο παρόμοιες ιστορίες τις οποίες ο εκδότης του τελικού κειμένου του έπους συγχώνευσε λίγο απρόσεκτα. Για παρόμοια προβλήματα της «Ίλιάδος» βλ. το παράρτημα του Denys Page στο «Η Ίλιάς και η ιστορία», Παπαδήμας, Αθήνα 1968.

16. Page (1968), ό.π., σελ. 294-295.

ζουμε τίποτε. Η σύνθεση των επών είχε ξεκινήσει πριν από ή κατά τον 14^ο αιώνα αφ' ου περιγράφουν με καταπληκτική ακρίβεια αντικείμενα που χάθηκαν από το πρόσωπο της γης μετά το τέλος των Μυκηνών και μας είναι σήμερα γνωστά μόνον από αρχαιολογικά ευρήματα¹⁷. Επίσης, οι περιγραφές της Τροίας στην «Ίλιάδα» επιβεβαιώνονται από τις σημερινές ανασκαφές¹⁸, πράγμα που σημαίνει ότι οι διάφοροι ποιητές είχαν ίσως επισκεφθεί την περιοχή ενώ η εμμονή τους στις πραγματικές λεπτομέρειες ίσως φανερώνει ότι οι ακροατές τους τις γνώριζαν και οι ίδιοι.

Εξ ίσου σαφές είναι ότι, παρά τα σημαντικά ίχνη του μυκηναϊκού πολιτισμού που επιζούν στα έπη, τα σημερινά κείμενα αποτελούν παραλλαγές των μυκηναϊκών επών εξ αρχής ειπωμένες από το ιωνικό πνεύμα του 9^{ου} αιώνας π.Χ., δηλαδή η τελική μορφή των κειμένων έχει δοθεί από Ίωνες ποιητές οι οποίοι, όμως, σεβάσθηκαν αρκετά τη δουλειά των Μυκηναίων συναδέλφων τους¹⁹. Το κατώτερο δυνατό όριο χρονολογήσεώς τους τοποθετείται με ασφάλεια περί το 700 π.Χ. ενώ το πρώτο γραπτό κείμενο των ομηρικών επών χρονολογείται στον 6^ο αιώνα π.Χ. χωρίς όμως να γνωρίζουμε αν υπήρχε κάποιο παλαιότερο.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι τα έπη υπήρξαν προϊόντα μιας μακράς και αδιάλειπτης εξελικτικής διαδικασίας πολλών αιώνων καθώς το σημαντικό μέρος τους ήταν ασφαλώς προφορικό²⁰. Το εξαιρετικώς υψηλό επίπεδο που διατήρησε η ποίηση όλους αυτούς τους αιώνες (ή έστω τους τελευταίους αυτής της περιόδου) φανερώνει και το εξαιρετικώς υψηλό επίπεδο εκπαίδευσως των ποιητών, ειδικώς όταν ένας ραψωδός έπρεπε συνεχώς να αυτοσχεδιάζει. Επίσης, υποθέτουμε ότι η πρόσβαση στην ποιητική εκπαίδευση ήταν ελεύθερη σε όλους, πλουσίους και πτωχούς, αφ' ου για έναν καλό ποιητή, πλην της εκπαίδευσως, είναι απαραίτητο και το ταλέντο. Η άποψη αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι ο Ησίοδος καταγόταν από πτωχή οικογένεια²¹.

Πρέπει να επισημάνουμε επίσης ότι από πολλούς θεωρείται βέβαιο ότι οι ποιητές της «Ίλιάδος» έζησαν σε μια περιοχή απομονωμένη από

αυτούς της «Όδύσσειας» καθώς (α) το λεξιλόγιό τους διαφέρει αισθητά και θα ήταν παράλογο να απομνημονεύει ένας ραψωδός δυο τεράστια διαφορετικά παραδοσιακά λεξιλόγια, (β) η «Όδύσεια», αν και προϋποθέτει την ύπαρξη της «Ίλιάδος», δεν αναφέρεται ούτε μια φορά σε κάποιο επεισόδιό της (ούτε καν στην οργή του Αχιλλέως). Όταν η «Όδύσεια» αφηγείται κάποιο περιστατικό της τρωικής εκστρατείας, αγνοεί επιδεικτικώς την «Ίλιάδα»²².

Φαίνεται λοιπόν, εφ' όσον είναι λογικό να συμπεράνουμε ότι τα δύο έπη συντέθηκαν σε διαφορετικές περιοχές ότι, αν όχι σε όλη την Ελλάδα τουλάχιστον σε μέρος της, η επική ποίηση είχε φθάσει σε ιδιαίτερος υψηλό επίπεδο, επομένως η εκπαίδευση των ραψωδών ήταν διαδεδομένη (και μάλιστα ποιοτική) σε μεγάλο μέρος του ελληνικού χώρου.

Εκ των ανωτέρω, αβίαστα συνάγεται ότι η εκπαίδευση με τη σημερινή έννοια ήταν άγνωστη στους Μυκηναίους. Είναι εύκολο, όμως, να υποθέσουμε ότι: α) υπήρχε ένα είδος σχολείου για τους γραφείς, έστω και αν η Γραμμική Β είναι απλούστερη της αιγυπτιακής ή της σφηνοειδούς γραφής, β) οι ραψωδοί μαθήτευαν κοντά σε ραψωδούς-δασκάλους, πιθανότατα επί μακρά σειρά ετών. Τα συμπεράσματα αυτά είναι ενδιαφέροντα, διότι η γραφή σε συνδυασμό με τη μελέτη των ομηρικών επών αποτελούν το βασικό μέρος της εκπαίδευσως της κλασσικής περιόδου, απήχηση εποχής μακρινής, που δεν είχε όμως λησμονηθεί.

Μικρογλυπτική πρώιμης μυκηναϊκής τέχνης.

17. Page (1968), ό.π., σελ. 246-247.

18. Manfred Korfmann, «Η Τροία του Ομήρου» στο «Ε-Ιστορικά», τ. 140, σελ. 18. Ο αείμνηστος καθηγητής Korfmann, υπήρξε επί κεφαλής των ανασκαφικών εργασιών στην Τροία για δεκαπέντε περίπου χρόνια.

19. Page (1968), ό.π., σελ. 250.

20. Page (1970), ό.π., σελ. 126.

21. Όπως ο ίδιος ο Ησίοδος αναφέρει, «Έργα καὶ ἡμέραι» 633 κ.εξ.

22. Page (1970) ό.π., σελ. 192 κ.εξ.

Γιάννης Τσαρούχης

100 χρόνια από την γέννησή του

της **Κικής Π. Τσαγκαράκη**

Δικηγόρου ΔΣΠ

- Δουλεύετε πολύ δάσκαλε;
- Όσο αντέχω και όσο είμαι ελκρινής

Συμπληρώνονται φέτος 100 χρόνια από την γέννηση του μεγάλου Έλληνα ζωγράφου και στοχαστή που γεννήθηκε στον Πειραιά από μεγαλοαστική οικογένεια και στιγματίσε με την παρουσία του τα πράγματα στην ελληνική Τέχνη διαγράφοντας την δική του λαμπρή τροχιά μέσα στην καταξιωμένη γενιά του '30.

*Ναύτης με χειμωνιάτικα σε ροζ φόντο, 1955.
Λάδι σε πανί, 100X71 εκ. (Ιδιωτική συλλογή).*

Δεν θα αναφερθώ στην ζωή του που λίγο ως πολύ είναι γνωστή σε όλους.

Θα προσπαθήσω να σταθώ για λίγο στην τέχνη του και στο μήνυμα που αυτή μεταφέρει αποτίνοντας ελάχιστο φόρο τιμής στον άνθρωπο δημιουργό.

Κεντρικό μήνυμα της τέχνης του είναι αυτό που ο ίδιος μας αποκαλύπτει ως “ευλάβεια” απέναντι στην ζωή και ως έκφραση αρμονίας και εμβάνθυνσης στο μυστήριο της ζωής και του κόσμου.

Το έργο του ανθρωποκεντρικό κινείται στον άξονα ψυχή και πνεύμα. Ακόμα και όταν ζωγραφίζει τοπία ομολογεί ότι πάντα υπάρχει ένας άνθρωπος που κοιτάζει το τοπίο. Αυτόν τον αόρατο άνθρωπο λοιπόν ζωγραφίζει.

Οι επιδράσεις του ποικίλες. Από τον Ματίς, τις τοιχογραφίες της Πομπηΐας, την Βυζαντινή Τέχνη, ως και την τέχνη των φαγιούμ, τον Θεόφιλο, το θέατρο σκιών, τα παραδοσιακά ελληνικά και κοπτικά υφαντά, όλα αυτά γίνονται η πρώτη ύλη στην ψυχή του Τσαρούχη που μεταστοιχειώνονται σε δημιουργίες υπερβατικές και ταυτόχρονα ρεαλιστικές.

Μας διδάσκει να “βλέπουμε” και όχι με την ματιά του απλού παρατηρητή μιας εικόνας αλλά εφευρίσκει τρόπους να μας εντάξει στον χώρο του και να οικειοποιηθεί το κρυμμένο μας συναίσθημα μέσα σ’ένα κλίμα ποιητικότητας, ρεμβασμού και πνευματικότητας.

Ο Τσαρούχης έρχεται σ’επαφή με το καινούριο στο Παρίσι όπου ζει τον μοντερνισμό της Ευρώπης του 1930 που αναζωογόνησε την ζωγραφική με τις ελευθερίες που προσέφερε στο αντικείμενο.

Ελεύθεροι πλέον οι καλλιτέχνες από τις αυστηρές ακαδημαϊκές επιταγές του παρελθόντος προσπαθούν να δώσουν το αληθινό νόημα στην τέχνη που είναι η συγκίνηση.

Ο Τσαρούχης ενθουσιάζεται από τη ματιά του Σεζάν, του Ματίς και του Πικάσσο αλλά δεν μιμείται έτοιμες συνταγές.

Η πνευματικότητα και ο βαθύς στοχασμός τον οδηγούν σε δικούς του δρόμους εκφράσεως, ενώνοντας με πρωτόγνωρο τρόπο το ρεαλιστικό με το μεταφυσικό και το μοντέρνο με την παράδοση.

Πολλοί αναφέρουν ότι τα έργα του αποπνέουν μια έντονη “ελληνικότητα”.

Σκοπός του σαφώς δεν ήταν ν’αποθανατίσει στον καμβά την έννοια αυτή.

Ο Τσαρούχης δεν διακατέχεται από μια στείρα πατριδολαγνεία, το έργο του εκπορεύεται από τις βιωματικές αλήθειες του.

Είναι ένας εικονοπλάστης που ιερουργεί με μυστικισμό τη λειτουργία του έρωτα της δημιουργίας, έχο-

*Ο χορός στη ζωή και στο θέατρο, Αθήνα και Montrouge, 1963-1968.
Λάδι σε πανί, 59X241 εκ. (Ίδρυμα Γιάννη Τσαρούχη, 1167)*

ντας για σημαία του το ανυποχώρητο αίτημα της ελευθερίας στην έκφραση.

Η τέχνη για εκείνον “διαιώνίζει ακριβώς τις στιγμές που ο άνθρωπος ενώνεται με το έξω από αυτόν”.

Ο Τσαρούχης ερωτεύεται το αντικείμενο του και κεντράρει με απαράμιλλο σπαραγμό στο κάθε σημείο του θέματος του.

Καταγράφει με το πινέλο το συναίσθημα που δεν μπορεί να ειπωθεί με λόγια αλλά με βλέμματα.

Χρησιμοποιεί, *a la maniera bizantina*, ένα δισδιάστατο χώρο - σκηνικό (έχοντας κατά νου το Βυζάντιο ή ακόμα και το σκηνικό του Καραγκιόζη που το θεωρεί “πράγμα σεβάσιμο σαν την εκκλησία”). Μεσ’ απ’ αυτό το τέμπλο της παρατακτικής ακινησίας των μορφών αποκαθλώνει με ασκητική ευλάβεια τις μορφές των ηρώων του για να τους μεταμορφώσει σε σύγχρονους ανθρώπους των παθών, άλλοτε εμφανίζοντας τους να ρεμβάζουν, άλλοτε να ερωτοτροπούν κι άλλοτε να χορεύουν φθάνοντας ως την ... άβυσσο της ψυχής τους.

Είναι η τολμηρή και ειλικρινής αναπαράσταση της ζωής με όλες τις αποχρώσεις της που δικαιωματικά αποσπά τον σεβασμό μας, γιατί πρόκειται για πραγματική έκφραση ελευθερίας ψυχής και όχι ελευθεριότητας ήθους.

Ο “έρως”, βασικός πρωταγωνιστής στο έργο του, αποτελεί μια “μορφή ευλάβειας απέναντι στα πράγματα”.

Η ομορφιά με την κλασσική έννοια του όρου δεν αποτελεί το ζητούμενο στο έργο του.

“Δεν μ’ενδιαφέρει η ύλη που φθείρεται αλλά το θεϊκό μέρος του ανθρώπου”.

Ζωγραφίζει με τον τρόπο των ποιητών την ομορφιά που δεν ανταποκρίνεται στην “ανατομία του ανθρώπου και στη φυσιολογία”. Η ομορφιά για εκείνον είναι “ένας αιθέρας, ένα πράγμα που δεν πιάνεται”.

Το γυμνό κορμί του ανδρός που κυριαρχεί στο έργο του Τσαρούχη αναπαριστά έναν Κούρο, όπως τον αποκαλεί ο γνωστός ιστορικός τέχνης Μάνος Στεφανίδης, που ζητά να πάρει σάρκα και οστά στο σήμερα.

Είναι ένας Κούρος βυθισμένος στην άμμο της προσημονίας, έτοιμος να βαδίσει με το προτεταμένο ακίνητο πόδι στον αμείλικτο άγνωστο αιώνα της αναστάσης του.

Ας αφιερώσουμε ένα ποίημα του κρητικού ποιητή Χριστ. Λιοντάκη στον μεγάλο ζωγράφο, υμνητή της ομορφιάς και του έρωτα.

Μαρτυρία

*Από εκείνη την παλίντροπη κίνηση ανάμεσα
στον έφορο και το άγονο τοπίο του έρωτα
απομένει ένα θαμπό κρύσταλλο με ραγισμένη έπαρση
ανθισμένες αγκαθιές και αρώματα να πάλλονται
στο αντίθετο της λύπης.*

Η ομορφιά δεν είναι προνόμιο κανενός.

Πηγές πληροφοριών:

«λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες»

Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 1989

«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι»

Αθήνα 1986

Γιάννης Τσαρούχης - Ζωγραφική. Ίδρυμα Τσαρούχη

Αθήνα 1990

Το λιμάνι του Πειραιά από το σπίτι του Γκιώνη, 3.6.1955. Λάδι σε πανί, 34,5X 47,2 εκ. (Ιδιωτική συλλογή).

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΜΝΗΜΗ (17.11.1973)

Μουσική: Γιάννης Μαρκόπουλος
Στίχοι: Γιώργος Σκούρτης
Τραγούδι α' εκτέλεση:
Νίκος Ξυλούρης

Μπήκαν στην πόλη οι οχτροί,
τις πόρτες σπάσαν οι οχτροί,
κι εμείς γελούσαμε στις γειτονιές
την πρώτη μέρα.

Μπήκαν στην πόλη οι οχτροί,
αδέρφια πήραν οι οχτροί,
κι εμείς κοιτούσαμε τις κοπελιές
την άλλη μέρα.

Μπήκαν στην πόλη οι οχτροί,
φωτιά μας ρίξαν οι οχτροί,
κι εμείς φωνάζαμε στα σκοτεινά
την τρίτη μέρα.

Μπήκαν στην πόλη οι οχτροί,
σπαθιά κρατούσαν οι οχτροί,
κι εμείς τα πήραμε για φυλαχτά
την άλλη μέρα.

Μπήκαν στην πόλη οι οχτροί,
μοιράσαν δώρα οι οχτροί,
κι εμείς γελούσαμε σαν τα παιδιά
την πέμπτη μέρα.

Μπήκαν στην πόλη οι οχτροί,
κρατούσαν δίκιο οι οχτροί,
κι εμείς φωνάζαμε ζήτω και γεια
σαν κάθε μέρα.

Ψήφισμα για το Πολυτεχνείο (17/11/2010)

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά τιμά την επέτειο του Πολυτεχνείου και όσους αγωνίστηκαν για την πτώση της δικτατορίας και την προάσπιση της ελευθερίας, της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Τα μηνύματα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου διατηρούν τη σημασία και την επικαιρότητά τους τη σημερινή εποχή, ιδιαίτερα μάλιστα καθώς με επίκληση της οικονομικής κρίσης επιχειρείται ολομέτωπη επίθεση σε κατακτήσεις δεκαετιών και κατοχυρωμένα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών.

Είναι χρέος μας να προστατεύσουμε τη συλλογική μνήμη από τη λήθη και τη διαστρέβλωση και να διατηρήσουμε ζωντανό το μήνυμα του Πολυτεχνείου.

Είναι χρέος μας να παλέψουμε ενάντια στην καλλιεργούμενη απάθεια και τη μοιρολατρία και να δημιουργήσουμε μία γενιά ενεργών πολιτών, οι οποίοι θα συμμετέχουν σε συλλογικές και μαζικές διαδικασίες αγωνιζόμενοι ώστε να μην μείνουν κενό γράμμα οι έννοιες της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας και της δημοκρατίας στη χώρα μας.

Ο Δικηγορικός Σύλλογος Πειραιά με ομόφωνη απόφασή του, τιμώντας του αγωνιστές του Πολυτεχνείου και τα ιδανικά τους, κατέθεσε στεφάνι στο χώρο του Πολυτεχνείου.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος **Στέλιος Μανουσάκης**
Ο Γεν. Γραμματέας **Γιώργος Σταματογιάννης**

Πολιτιστικές Εκδηλώσεις Δικηγορικού Συλλόγου Πειραιά

«Πολιτιστικό Φθινόπωρο 2010»

του Νίκου Χαραλαμπίδη,
Δικηγόρου Πειραιά

Οπως υποσχεθήκαμε από την προηγούμενη δικαστική χρονιά, συνεχίζουμε και φέτος τις πολιτιστικές μας δραστηριότητες με το ίδιο αμείωτο μεράκι και συνέπεια στο χώρο της μουσικής, γεμίζοντας το κτίριο και τις αίθουσες του Συλλόγου μας με μουσικές πρωτόγνωρες για τους δικηγόρους του Πειραιά, αλλά και για την πόλη ολόκληρη, καθώς πλέον ακόμη και οι διάδρομοι του κτιρίου του ΔΣΠ γεμίζουν με κοινό που διψά για καλή μουσική!

Αυτό για μας σημαίνει ότι ο σπόρος.. έπεσε και «έπιασε»!

Λαμβάνοντας έτσι «το μήνυμα», συμπυκνώσαμε φέτος τις εκδηλώσεις μας κατά μουσικό αντικείμενο και ενδιαφέρον και παρουσιάσαμε:

Η επιστημολόγος / mezzo soprano - μουσικός Ελένη Γεράκη (θυγατέρα της συναδέλφου Κικής Γεράκη).

1) Στις 23 Οκτωβρίου 2010, σε μια υπέροχη Σαββατιάτικη βραδιά, «Τα χρώματα του έρωτα». Μια μουσική βραδιά, την οποία προλόγισε ο υπεύθυνος των Πολιτιστικών του Συλλόγου, κ. Μανώλης

Κοτσώνης, και παρουσιάσαμε το Κουαρτέτο Εγχόρδων της Ορχήστρας των Χρωμάτων, Πιάνο και Δύο Φωνές. Σολίστ ήταν: Α'. Βιολί ο Οδυσσέας Κορέλλης, Βιόλα ο Ηλίας Σδούκος, Πιάνο η Βίκυ Στυλιανού (που πραγματοποίησε και τις μεταγραφές των έργων), Β'. Βιολί ο Franc Shestani και Βιολεντσέλο ο Vangel Nina. Στο τραγούδι οι υπέροχες φωνές της Μαρίας Κατσούρα (Soprano) και της **Ελένης Γεράκη (Mezzo Soprano)**. Παρουσιάστηκαν σε καταπληκτικές ερμηνείες είκοσι (20) όμορφα επιλεγμένα τραγούδια και διάσημα έργα του κλασικού, του διεθνούς αλλά και του Ελληνικού ρεπερτορίου. Έργα Μπραμς, Βέρντι, Μπιζέ, Σοπέν, Βαϊλ, Γκαρντέλ, Ρότα, Χατζηδάκη κλπ.

2) Στις 20 Νοεμβρίου 2010, ξαναδώσαμε στον κόσμο μας, στον πολύ περισσότερο κόσμο μας πια, που κατάκλυσε τον Δικηγορικό Σύλλογο, το «Latin Passion». Τον κόσμο της κιθάρας! Τόσο της κλασικής, όσο και του τάγκο, αλλά και του φλαμέγκο!

Η Αθηνά Γεράκη (θυγ. της συνad. Κικής Γεράκη) χορεύει Flamenco, υπό τους «φλεγόμενους» ήχους των κιθάρων των Δημήτρη Σεμερτζιδη, Στέλιου Γκόλγκαρη και Βασίλη Μαστοράκη, υπό το βλέμμα του συναδέλφου Νίκ. Χαραλαμπίδη.

Προλόγισε ο Νίκος Χαραλαμπίδης, μέλος της Επιτροπής Πολιτιστικών του Συλλόγου μας, δίνοντας στο κοινό τη γλυκιά γεύση της ποιητικής πέννας του Χ.Μπόρχες με το ποίημά του «EL TANGO» και

Άποψη της κατάμεστης απο κόσμο αίθουσας εκδηλώσεων του ΔΣΠ. Διακρίνονται τα μέλη του ΔΣ κ. Εμμ. Κοτσώνης και Αργ. Δήμοβιτς. Ανάμεσά τους η καλή συνάδελφος Νίνα Σκαρούλη.

θυμίζοντάς μας ότι:

«...Εκείνο το ξέσπασμα, το τάγκο, εκείνη η διαβολιά, της ζωής τα μεστά χρόνια προκαλεί.

Φτιαγμένος από σκόνη και χρόνο, ο άνθρωπος διαρκεί λιγότερο και απ' του μεσημεριού την αντηλιά».

Τη βραδιά ξεκίνησε ξεσηκωτικά με τα φλαμέγκο του ο βιρτουόζος κιθαρίστας Δημήτρης Σεμερτζίδης με έργα Ερρέρο, Γρανάδος και Πάκο ντε Λουσία.

Στη συνέχεια, το διεθνούς φήμης κιθαριστικό ντουέτο «Στέλιος και Βασίλης» (Στέλιος Γκόλγκαρης και Βασίλης Μαστοράκης) μάς μάγεψαν με τις κλασικές, πλην προωθημένες, ερμηνείες τους σε κλασικά και τάγκο κιθαριστικά έργα των Μανουέλ ντε Φάλια και Άστορ Πιασόλα.

Τέλος, μαζί οι τρεις σολίστες, σε μια απίστευτη ακουστικά συνένωση κιθαριστικών ήχων και δεξιοτεχνιών, απέδωσαν το Λιμπερτάγκο του Πιατζόλα, την Χουνέλα του Πινιόνι, Αστούριας του Αλμπένιθ, Λα βίδα μπρέβε του Ντέ Φάλια και την Ντάντσα Κουμπάνα του Βίλλα-Λόμπος.

Τα «μπιζ» δεν σταματούσαν και η βραδιά έκλεισε

πράγματι εορταστικά.

3) Μένει πλέον η προγραμματισμένη μουσική Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση -για το βράδυ της Δευτέρας **20-12-2010 μέσα στον ιερό ναό της Αγ. Τριάδας στο κέντρο του Πειραιά.**

Θα αποτελέσει μια θετική πρωτοβουλία εκτέλεσης μουσικής, θρησκευτικού περιεχομένου, με την Υψηλή .

Υποστήριξη της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, Χριστουγεννιάτικους Ύμνους από Ορχήστρα Εγχόρδων, Πιάνο, Όμποε, Κοραγγλέ και Δύο Φωνές, με τη συμμετοχή της «Χορωδίας Πειραιώς 1960», υπό τη Διεύθυνση του Κώστα Δρακάκη, μέσα σε Ορθόδοξο Ελληνικό Ναό.

Άποψη του εσωτερικού του καθεδρικού ναού της Αγ. Τριάδος Πειραιά.

Πιστεύουμε στη βέβαιη επιτυχία και αυτής της εκδήλωσης.

Εμείς, ακλόνητοι στο «μουσικό μας καθήκον», θα συνεχίσουμε να εμπνεόμαστε και να σας προσκαλούμε...

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΩΝ & ΑΣΚΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα των αρχαιρεσιών που έγιναν στις 26/11/2010 στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΔΣΠ, στο Δ.Σ. του Συλλόγου Νέων και Ασκουμένων Δικηγόρων Πειραιά για τη περίοδο 2010-2012 εκλέγονται οι: 1. ΤΥΡΑΣΚΗΣ Παναγιώτης, 2. ΤΣΑΛΛΟΣ Χρίστος, 3. ΤΣΙΤΣΑ Δήμητρα, 4. ΠΡΟΔΡΟΜΙΔΟΥ Μαρία, 5. ΚΑΡΔΑΡΑΣ Λεωνίδας, 6. ΚΡΕΜΥΔΑ Χρυσάνθη, 7. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ Μάνθος

Στη συνέχεια το νέο ΔΣ συνήλθε σε σώμα και εξέλεξε το προεδρείό του, το οποίο αποτελείται από τους: **Παναγιώτης Τυράσκης**, Πρόεδρος, **Μαρία Προδρομίδου**, Αντιπρόεδρος, **Χρίστος Τσάλλος**, Γεν. Γραμματέας, **Δήμητρα Τσίτσα**, Ταμίας, **Λεωνίδας Καρδαράς**, Μέλος, **Χρυσάνθη Κρεμύδα**, Μέλος, **Μάνθος Τριαντάφυλλος**, Μέλος

Αντί άρθρου για την 28^η Οκτωβρίου 1940 το ψήφισμα της Ακαδημίας Αθηνών για το «Μακεδονικό ζήτημα»

«Η Ακαδημία Αθηνών, κρίνοντας, εν επιγνώσει της επιστημονικής αποστολής της, ότι η οριστική επίλυση του θέματος της ονομασίας της ΠΓΔΜ είναι εφικτή

εφόσον και μόνον βασιστεί στην επακριβή στάθμιση των πραγματικών δεδομένων, διατυπώνει τεκμηριωμένη, δημόσια ήδη, την άποψή της. Θεωρεί, εξ άλλου, ότι αποτελεί ευτυχές γεγονός ότι η ανάδειξη της επιστημονικής αλήθειας, όχι μόνο είναι συμβατή με την πραγματική κατάσταση, αλλά και προσφέρεται για να συμβάλει στη διασφάλιση της σταθερότητας και της ειρήνης σε μια περιοχή σκληρά δοκιμασμένη κατά το απώτερο και το πρόσφατο παρελθόν.

Η Μακεδονία αποτελεί σήμερα γεωγραφική ζώνη, τα όρια της οποίας εκτείνονται σε περισσότερα του ενός κράτη της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Το αρχαίο ελληνικό όνομα «Μακεδονία» φέρει μία συγκεκριμένη περιφέρεια της σύγχρονης Ελλάδος. Υπό το όνομα Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μακεδονίας (ΣΔΜ) λειτούργησε ένα από τα ομόσπονδα κράτη που συναποτελούσαν την πρώτη Γιουγκοσλαβία. Το όνομα όμως της Μακεδονίας έφερε, αρχικά, επί μακρούς αιώνες κατά την αρχαιότητα, η περιοχή, η οποία ταυτίζεται - κατά περίπου 90% - με τη σημερινή ελληνική επαρχία της Μακεδονίας. Η τυχόν απόδοση του ονόματος αυτού σε ένα ανεξάρτητο κράτος, χωρίς ειδικότερο προσδιορισμό που να αντανάκλα σαφώς τις γεωγραφικές και ιστορικές αυτές πραγματικότητες, συνεπάγεται τον κίνδυνο να διεκδικήσει το συγκεκριμένο κράτος, και μάλιστα κατ' αποκλειστικότητα, τη χρήση του όρου «Μακεδονία» ή των παραγώγων του στην ιστορία, τον πολιτισμό, τις εκδηλώσεις της καθημερινής πολιτικής και κοινωνικής ζωής κλπ.

Συγκεκριμένα, η κλασσική Μακεδονία του Φιλίππου και του Μεγάλου Αλεξάνδρου εκτεινόταν προς βορρά στα εδάφη της σημερινής ελληνικής Μακεδονίας, καθώς και σε ολίγα χιλιόμετρα εντός της ΠΓΔΜ και της Βουλγαρίας. Μέσω κάθε μορφής ιστορικών πηγών και αρχαιολογικών ευρημάτων μαρτυρείται ότι οι τότε Μακεδόνες συμπεριελάμβαναν την επικράτειά τους μεταξύ των άλλων ελληνικών χωρών.

Τα πρώτα σλαβικά φύλα, τα οποία, αυτονόητα, ουδεμία είχαν σχέση με τους παλαιότερους κατοίκους της περιοχής, κατέλθαν στην Βαλκανική μετά δέκα αιώνες, κατά τον 7ο μ.Χ. αιώνα. Η παραμονή τους έκτοτε στο νότιο τμήμα της Χερσονήσου συνέβαλε στη βαθμιαία διαμόρφωση των σλαβικών εθνών χωρίς να υπάρξει έως τη σύσταση, κατά τον 19ο αιώνα, και την πρώτη ανάπτυξη των σλαβικών κρατών της περιοχής - της Σερβίας, του Μαυροβουνίου και της Βουλγαρίας -, αναφορά σε ιδιαίτερο «Μακεδονικό» έθνος. Χαρακτηριστικά, ακόμη και κατά την επαύριο του Α' Παγκόσμιου Πολέμου, ούτε οι εκπρόσωποι των βαλκανικών κρατών, αλλά ούτε και οι οικοδόμοι της ειρήνης - προεξάρχων ο Γούντροου Ουίλσον -, οραματιστές μιας διεθνούς κοινωνίας συγκεκριμένης

ακριβώς από κράτη - έθνη, έκαμαν την παραμικρή νύξη σε έθνος «Μακεδόνων». Η ύπαρξή του επιδιώχθηκε να τεκμηριωθεί στο πλαίσιο της συγκρότησης από το στρατόρχη Τίτο της νέας ομοσπονδιακής Γιουγκοσλαβίας κατά την επαύριο του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Η επιτυχία, μάλιστα, του τολμηρού εγχειρήματος της εθνικής μετάλλας των Σλάβων κατοίκων της συγκεκριμένης γεωγραφικής ζώνης θα ήταν άκρως δυσχερές χωρίς την προπαγάνδα που επί ήμισυ, σχεδόν, αιώνα ασκήθηκε υπό καθεστώς ολοκληρωτικό.

Η «γεωγραφική» έννοια που έχει προσδοθεί στον όρο Μακεδονία υπήρξε ανεξάρτητα από οποιαδήποτε εθνολογική, κρατική ή, έστω, και διοικητική διαίρεση στο χώρο της νότιας Βαλκανικής. Κατά την μακραίωνη περίοδο της οθωμανικής κυριαρχίας τη συγκεκριμένη περιφέρεια συνέθεταν τα βιλαέτια της Θεσσαλονίκης, του Μοναστηρίου και τμήμα του βιλαετίου του Κοσόβου - όπου και εντασσόταν το σαντζάκιο των Σκοπίων. Η επέκταση των γεωγραφικών ορίων της «ιστορικής» Μακεδονίας προς βορρά συνδέθηκε, μετά την Αναγέννηση, με την αποτύπωση της περιοχής από τους πρώτους Ευρωπαίους χαρτογράφους βάσει της αντίληψης που είχε επικρατήσει κατά τους ρωμαϊκούς χρόνους. Ο χαρακτηρισμός εν τούτοις των κατοίκων της περιοχής αυτής ως Μακεδόνων δεν προσέλαβε εθνικό περιεχόμενο κατά τους νεώτερους χρόνους έως και τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η προβολή, κατά το δεύτερο ήμισυ του 19ου αιώνα, των σερβικών και βουλγαρικών διεκδικήσεων επί των εδαφών που κατοικούνταν κατά πλειοψηφία από το σλαβικό στοιχείο συνάπτει οπωσδήποτε με το γεγονός της πληθυσμιακής υπεροχής στη συγκεκριμένη γεωγραφική ζώνη. Είναι όμως αυτονόητη η εφαρμογή της ίδιας αρχής και στα περισσότερα εκτεταμένα εδάφη της νότιας Μακεδονίας που κατοικούνται από Έλληνες.

Τα διδάγματα που θα ήταν νοητό να αντληθούν από την έγκυρη αναφορά στο ιστορικό παρελθόν συμπίπτουν με την επιβεβλημένη συνηγορία υπέρ της επιβολής λύσης εξυπηρετικής για τη σταθερότητα και την ειρήνη της περιοχής. Η ανακίνηση παρωχημένων επεκτατικών βλέψεων θα συνδυαζόταν μοιραία με τη τεχνητή κατασκευή μιας και μόνης Μακεδονίας. Αντίθετα, η συστηματική έρευνα καταδεικνύει ότι ηθεραπεία της αλήθειας, αλλά και η εξυπηρέτηση των σύγχρονων αναγκών της συγκεκριμένης γεωγραφικής ζώνης, καθώς και του ευρύτερου χώρου που την περιβάλλει, υπαγορεύει την εξεύρεση σύνθετης ονομασίας με περιεχόμενο γεωγραφικό, η οποία θα λαμβάνει υπόψη τη διαφοροποίηση μεταξύ της αρχαίας Μακεδονίας και του κράτους της ΠΓΔΜ. Σήμερα, το ζωηρό ενδιαφέρον των Ελλήνων δεν υποδηλώνει την επιθυμία να προσβάλουν δικαιώματα, έστω και πρόσφατα κεκτημένα, των βόρειων γειτόνων τους: επί του θέματος αυτού, σαφής είναι η στάση της υπεύθυνης κυβέρνησης και του συντριπτικά μείζονος τμήματος του πολιτικού κόσμου της Ελλάδος. Υποδηλώνει όμως την ανησυχία της κοινής γνώμης ενώπιον μας ακραίας πρόκλησης από την πλευρά των Σκοπίων, τα οποία τείνουν - όπως αποδεικνύουν ακόμη και τα εν ισχύ διδακτικά εγχειρίδια - όχι μόνο να οικειοποιηθούν, αλλά και να μονοπωλήσουν την ιστορία, τα πολιτιστικά επιτεύγ-

Συνεχ. στη σελ. 46

Ευτύχησα να πάω δημοτικό σχολείο στη «*Ράλλειο Παιδαγωγική ακαδημία*» (δια κληρώσεως), όπου στην 3^η τάξη είχαμε μάθει την προπαίδεια και τις **δασυνόμενες λέξεις** (!!), στη δε 5^η τάξη λύναμε ασκήσεις από το περίφημο εξωσχολικό βιβλίο: «**κλειδί της πρακτικής αριθμητικής**» (!!), τα γονατά μας ήταν καθημερινά χτυπημένα από το τρέξιμο και την μπάλα στους δρόμους και τις αλάνες, τρώγαμε ψωμί με ζάχαρη, ήμασταν πετσί και κόκκαλο και παρ' όλα αυτά δεν πάθαμε ψυχολογικά προβλήματα. Σήμερα απ' ότι διαπίστωσα (λόγω προσωπικής εμπειρίας), τα παιδιά του δημοτικού, δεν μαθαίνουν τίποτα από αυτά, δεν θυμούνται την προπαίδεια, δεν έχουν ιδέα τι ήταν τα πνεύματα στις λέξεις και ποιά η προσωδιακή τους σημασία και δυστυχώς σχεδόν συλλαβίζουν, ενώ 4 στα 10 εξ αυτών είναι παχύσαρκα, δεν ξέρουν ορθογραφία, καλλιγραφία, ούτε πατριδογνωσία. Τα περισσότερα δεν έχουν δει καν χάρτη και δεν μπορούν να τοποθετήσουν τις βασικές πόλεις και περιοχές της Ελλάδας επάνω σ' αυτόν, παρότι είναι «*εξπέρ*» στα ηλεκτρονικά και με μεγαλύτερο ίσως IQ από τις παλαιότερες γενιές, και παρ' όλα αυτά, δυστυχώς έχουν ψυχολογικά προβλήματα !!! Τι φταίει; τι κάναμε/ ουμε στα παιδιά μας; Ας αναλογιστεί ο κάθε γονιός τις ευθύνες του και κυρίως οι παιδαγωγοί και τα σχολεία που φτιάξαμε.

Με αφορμή λοιπόν τις παραπάνω σκέψεις, είπα σ' αυτό το τεύχος και σ' αυτή την στήλη, να ξαναθυμηθώ και να παρουσιάσω τις δασυνόμενες λέξεις (ίσως μου ξέφυγαν μερικές), για να θυμούνται οι παλαιοί και μαθαίνουν οι νεότεροι. Πάντως τα παιδιά μου, τις ζήτησαν, έτσι από περιέργεια :

δασυνόμενες λέξεις από Α

Άδης ἄγιος ἄγνός
ἄμα ἄμαξα ἄπλος
αἷμα ἄμαρτία ἄρμα
ἄμιλα ἀφή καὶ ἄλμα
ἀπαλός ἀψύς ἀπίδα
άλυκή καὶ ἄλυσίδα
ἀρμόζω κι ἀρμυρίζω
ἀρπάζω κι ἄλωνίζω

ἀπὸ Ε

Ἐνα ἔξι ἑκατό
ἔδρα ἔλκος ἔρπετό
Ἐκτωρ Ἐλλη καὶ Ἑλλάς
Ἐλικὼν καὶ ἔβδομάς

ἔλος εἴλωτας Ἑλένη
ἔνωση καὶ εἰμαρμένη
έορτή ἔστιά Ἑρμῆς
ἐαυτός εὐρίσκω ἐξῆς
ἐπτά ἐσπέρα ἐρμηνεία
ἐταῖρος καὶ ἐταιρεία
Ἐβρος εὐρημα Ἐβραῖος
ἐπομένως καὶ τὸ ἔως

Η

Ἡλιος, ἦβη, ἦσυχία,
Ἥφαιστος, καὶ ἡλικία,
Ἥρα, ἦρωας, Ἡρακλῆς,
ἡγεμών, ἡμέρα, ἡμεῖς,
ἦπατα καὶ ἡμερος,
ἡδονή, ἡγούμενος.

Ι

Ἴππος, ἴνα, ἱερός,
ιδρώτας, καὶ ἱλαρός,
ἱστός, ἴδρυμα, ἱστορία,
ἱκανός, καὶ ἱκεσία.

Ο

Ὅμως, ὅποιος, ὁδηγός,
ὀρίζω, ὄρκος, ἡ ὁδός,
ὁμοῦ, ὄθεν, ὁμαλός,
ὅταν, ὅλος, ὅσος, ὅπως,
ὅπου, ὁδηγῶ, ὀρμή, καὶ ὄλμος.

Ω

Ὦρα, ὠριμος, ὠραῖος,
ὥστε, ὥς καὶ ὠριαῖος.

ΔΣ

«Μακεδονικό ζήτημα»

Συνεχ. απο σελ. 45

ματα, τα σύμβολα - ακόμη και τα αρχαία -, τα μνημεία και τα πρόσωπα που έδρασαν κατά το παρελθόν στο μακεδονικό χώρο. Είναι αυτονόητο ότι η εκδήλωση καλής θέλησης από την πλευρά οποιασδήποτε ελληνικής κυβέρνησης δεν αρκεί για να υπεργεράσει καθεαυτό το γεγονός ή τις επιπτώσεις ενός ανάλογου εθνικιστικού παροξυσμού που έχει τεχνηέντως καλλιεργηθεί κατά την μεταπολεμική περίοδο.

Οι διαπιστώσεις αυτές υπαγορεύουν την υιοθέτηση λύσης του επίμαχου προβλήματος, η οποία δεν θα ήταν εύλογο να θεωρηθεί μονομερής. Η Ελλάδα εμμένει σταθερά σε μία θέση, η οποία οδηγεί στην παγίωση της ειρηνικής συμβίωσης και συνεργασίας μεταξύ των λαών της νότιας Βαλκανικής. Η επιλογή, αντ' αυτής, της παράτασης του αδιεξόδου περί την ονομασία της ΠΓΔΜ, όχι μόνο εκτρέφει βλέψεις εξακολουθητικά επεκτατικές, αλλά και διαιωνίζει ή και επιτείνει την γενικότερη αστάθεια σε περιφερειακή κλίμακα, ειδικότερη ή ευρύτερη. Η πρόταση, κατά ταύτα, της τρέχουσας γεωγραφικής πραγματικότητας δεν είναι μεν πάντοτε συμβατή με τα ιστορικά δρώμενα, ιδιαίτερα κατά τους αρχαίους χρόνους, αλλά προσφέρεται για να οδηγήσει στην έντιμη, οριστική και εφελξής αδιαφιλονίκητη ρύθμιση του προβλήματος ».

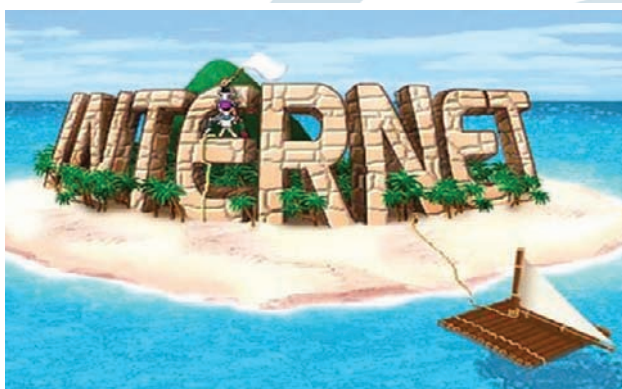
ΣΤ@ Δίχτυ@ Του Π@γκόσμιου Ιστού

ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ [INTERNET OF THINGS]

του Γιάνη Λυκούρη

Η φράση «Διαδίκτυο των Πραγμάτων» προαναγγέλλει ένα όραμα για το μέλλον, όπου συνδεδεμένα θα είναι πλέον φυσικά πράγματα, από τραπεζογραμμάτια έως ποδήλατα, μέσω ενός δικτύου που θα τους επιτρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες όχι μόνο με τον άνθρωπο αλλά και μεταξύ τους ή με το περιβάλλον τους. Επιστημονική φαντασία ή πραγματικότητα; Όνειρο ή εφιάλτης;

Κάθε άνθρωπος είναι περιτριγυρισμένος από δεκάδες μηχανήματα, τα οποία χρησιμοποιεί καθημερινώς. Παράλληλα έρχεται καθημερινώς σε επαφή με εκατοντάδες πράγματα, προς εξυπηρέτηση των σκοπών ή αναγκών του. Τόσο τα μηχανήματα όσο και τα πράγματα αυτά όμως μέχρι σήμερα κατά κανόνα λειτουργούν ανεξάρτητα το ένα από το άλλο. Τι θα συνέβαινε, αν υπήρχε η δυνατότητα αυτά τα φυσικά πράγματα να ενσωματωθούν και να λειτουργήσουν σε ένα ενιαίο δίκτυο, ανταλλάσσοντας πληροφορίες μεταξύ τους και μάλιστα κατά αυτόματο τρόπο;

Το ερώτημα αυτό έχει καταστεί αντικείμενο προβληματισμού, δεδομένου ότι η σχετική τεχνολογία ήδη υπάρχει, ενώ παράλληλα αναφέρονται πολλά επιμέρους θέματα ασφάλειας ή προστασίας του απορρήτου.

Η φράση «Ίντερνετ των πραγμάτων» καλύπτει τη συνολική υποδομή (υλικό, λογισμικό και υπηρεσίες) ικανή να στηρίξει την δικτύωση των φυσικών αντικειμένων, που συμμετέχουν ενεργά στις διαδικασίες ανταλλαγής δεδομένων, στα οποία συμπεριλαμβάνονται η ταυτότητά τους, οι φυσικές τους ιδιότητες και πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον τους.

Υπαρκτές τεχνολογίες σήμερα, όπως τα μικροτσιπ RFID, επιτρέπουν σε κάθε αντικείμενο να έχει το δικό του μοναδικό αναγνωριστικό, το οποίο μπορεί να διαβαστεί από απόσταση (σε αντίθεση με τους «παρωχημένους» γραμμικούς κώδικες-barcode που προσδίδουν ένα κοινό αναγνωριστικό σε ολόκληρη κατηγορία προϊόντων). Για όσους δεν το γνωρίζουν, τέτοια τεχνολογία ενσωματώνουν πλέον όλα τα σύγχρονα ελληνικά διαβατήρια. Η τεχνολογία αυτή επιτρέπει την αυτόματη, σε πραγματικό χρόνο αναγνώριση και τον εντοπισμό των μεμονωμένων αντικειμένων. Ασύρματες τεχνολογίες αισθητήρων δίνουν την δυνατότητα σε αντικείμενα να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με την κατάστασή τους και το περιβάλλον τους, όπως για παράδειγμα ελαστικά αυτοκινήτων που θα μπορούσαν να προειδοποιούν τον οδηγό αν η πίεση τους είναι πολύ χαμηλή ή αν το οδόστρωμα είναι παγωμένο.

Οι τεχνολογίες αυτές δημιουργούν μία σχεδόν αόρατη υποδομή, οργανωμένη σε παγκόσμιο επίπεδο με εκτεταμένες δυνατότητες και επιτρέπουν την δημιουργία νέων εφαρμογών και υπηρεσιών σε τομείς όπως οι μεταφορές, το περιβάλλον, η ενεργειακή απόδοση και η υγεία. Τεράστια οφέλη θα προέλθουν από την ταχύτερη αύξηση της παραγωγικότητας, από την αύξηση της αποδοτικότητας στο χειρισμό υλικών στην εφοδιαστική, αποθήκευση και παρακολούθηση των προϊόντων, από την αποτελεσματικότητα στην αξιοποίηση των δεδομένων, από την μείωση της παραγωγής και του κόστους διαχείρισης, από την αντιμετώπιση της κλοπής και της γρηγορότερης ανεύρεσης των κλεμμένων αντικειμένων, από την καταπολέμηση της παραχάραξης, από την άμεση ανάκληση των ελαττωματικών προϊόντων, από την αποτελεσματικότερη ανακύκλωση και ενεργειακή απόδοση, από την ορθολογιστική παρακολούθηση ιατρικών συνταγών και χορηγήσεως φαρμάκων.

Ενδεικτικά παραδείγματα τέτοιων εφαρμογών υπάρχουν αμέτρητα.

Στο λιανικό εμπόριο, προϊόντα, που βρίσκονται σε προσφορά, θα εκπέμπουν αυτήν την πληροφορία ασύρματα, η οποία στην συνέχεια θα λαμβάνεται από τα κινητά τηλέφωνα περαστικών που βρίσκονται σε ορισμένη ακτίνα γύρω από το κατάστημα. Κατά τον τρόπο αυτόν, οι καταναλωτές ενημερώνονται για τις διαθέσιμες επιλογές, αυτόματα, και σε περίπτωση που ενδιαφέρονται αξιοποιούν την προσφορά, ενώ το κατάστημα εκποιεί το εμπόρευσμά του σε πελάτες που παραδοσιακά δεν θα είχε την δυνατότητα να προσελκύσει.

Στον τομέα της υγείας, ελαφρείς ευφρείς αισθητήρες, ενσωματωμένοι στα ρούχα κατά τρόπον που να μην γίνονται σχεδόν καν αντιληπτοί από τους ίδιους τους ασθενείς, θα επιτρέπουν την παρακολούθηση σε πραγματικό χρόνο των χτύπων της καρδιάς, του ρυθμού της αναπνοής και της αρτηριακής πίεσης. Αυτάματα προειδοποιήσεις μπορούν να αποστέλλονται

αμέσως στο ιατρικό προσωπικό, το οποίο είναι σε θέση να διαγνώσει και να αντιμετωπίσει άμεσα μία επιδείνωση της κατάστασης των ασθενών.

Στον τομέα της φαρμακευτικής αγωγής, η χρήση «έξυπνων» ετικετών στα φάρμακα με ενσωματωμένους αισθητήρες, θα μπορεί να προειδοποιεί τους ασθενείς για την ώρα λήψης ενός χαπιού και να ενημερώνει τους θεράποντες ιατρούς για την τακτική και σωστή λήψη αυτών από τους ασθενείς.

Στον τομέα της ενέργειας, η χρήση των δικτυωμένων αισθητήρων θερμοκρασίας και φωτισμού θα καταστήσει δυνατή σε ευφρείς κατοικίες την αποτελεσματική μείωση της ενεργειακής κατανάλωσης, χωρίς να περιορίζεται η άνεση, με την δυναμική προσαρμογή κάθε δωματίου σε διαφορετικές θερμοκρασίες και συνθήκες φωτισμού. Αντίστοιχα, η δυνατότητα απομακρυσμένης παρακολούθησης της οικίας ή του γραφείου, θα μειώσει ενεργά την κατανάλωση και θα επιτρέψει τον καλύτερο σχεδιασμό των ενεργειακών αναγκών.

Στον τομέα του περιβάλλοντος, το Ίντερνέτ των πραγμάτων θα έχει σημαντική επίδραση στην κυκλοφορία, καθώς τα οχήματα θα ανταλλάσουν πληροφορίες με σκοπό την αποφυγή τρακαρισμάτων και κυκλοφοριακής συμφόρησης. Η επικοινωνία αυτή μπορεί να είναι είτε μεταξύ οχημάτων είτε οχήματος και πλαϊνού σταθμού βάσης, ενώ οι σηματοδότες καταμετρώντας την κίνηση θα αναπροσαρμόζουν αυτόματα τον χρόνο που παραμένουν πράσινοι ή κόκκινοι.

Το κυριότερο; Οι τεχνολογίες αυτές υπάρχουν ήδη!

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη δώσει την υποστήριξή της στην ανάπτυξη ενός «Ίντερνετ των πραγμάτων», την τεχνολογία δηλαδή των πληροφοριών που συνδυάζει τα ηλεκτρονικά τσιπ με το διαδίκτυο. Ωστόσο, πέρα από την τεχνολογική προσέγγιση τίθεται θέμα ορθής εκτίμησης των ενδεχόμενων συνεπειών όσον αφορά την υγεία, την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων, αφού ένα μικροτσίπ διαστάσεων μερικών μόνο χιλιοστών, επικολλημένο σε κάθε προϊόν εκπέμπει συνεχώς πληροφορίες ασύρματα. Ο καταναλωτής θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να επιλέγει ένα προϊόν που δεν είναι εξοπλισμένο με τέτοιο μικροτσίπ ή που δεν είναι συνδεδεμένο σε ένα παγκόσμιο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών. Σε διαφορετική περίπτωση, από την στιγμή που τρίτοι συλλέξουν τις ασύρματα μεταδιδόμενες πληροφορίες μπορούν εύκολα να τον εκμεταλλευτούν ή και εκβιάσουν. Η Ισπανίδα ευρωβουλευτής, Maria Badia i Cutchet έχει δηλώσει: «Είναι μια καταπληκτική εξέλιξη που θα μας χαρίσει αμέτρητες ευκαιρίες για τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων, για τη μάχη κατά των κλιματικών αλλαγών ή για τη βελτίωση της διαχείρισης της ενέργειας και των μεταφορών. Υπάρχει όμως ένα πρόβλημα: τα θεμελιώδη δικαιώματα. Εταιρίες και πολίτες που χρησιμοποιούν τσιπά-

για RFID θα αποκτούν πρόσβαση στην ιδιωτική ζωή των άλλων και αυτό είναι κάτι που πρέπει να προσέξουμε πολύ. Πρέπει να δούμε πως θα προστατεύσουμε τους πολίτες πριν όλες αυτές οι εφαρμογές γίνουν

πραγματικότητα. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει δίκιο όταν λέει ότι πρέπει να βρεθεί μια ισορροπία. Αν θέλουμε η τεχνολογία αυτή να πετύχει πρέπει να είναι αξιόπιστη, πρέπει να μην πέσει σε λάθος χέρια».

Προκειμένου το Ίντερνετ των πραγμάτων να κερδίσει την εμπιστοσύνη των χρηστών, θα πρέπει να δοθεί προσοχή σε σημαντικές πτυχές της ασφάλειας:

Έτσι, οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται μέσω του Διαδικτύου ή άλλων δικτύων θα πρέπει να προστατεύονται από ανεπίτρεπτη πρόσβαση ή χειραγώγηση, χρησιμοποιώντας ίσως συστήματα κωδικοποίησης ή εφαρμογές ψηφιακών υπογραφών. Θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε να αποφεύγεται η δυνατότητα εντοπισμού, αναγνώρισης ή επεξεργασίας της προσωπικότητας ενός ατόμου μέσω του συνυπολογισμού ετερογενών δεδομένων, που ενδεχομένως συλλέγονται από διαφορετικές πηγές, όπως τα φάρμακα που λαμβάνει, τα προϊόντα που αγοράζει ή η διαδρομή που ακολούθησε μία συγκεκριμένη ημέρα.

Θα πρέπει να εκτιμηθεί δεόντως η δυνατότητα «εισβολής» στο διαδίκτυο των πραγμάτων από hackers, που έχουν την δυνατότητα εισερχόμενοι παράνομα στο διαδίκτυο να αλλοιώσουν τα δεδομένα και να εξαπατήσουν τους χρήστες, με καταστροφικές βέβαια συνέπειες για τους τελευταίους. Είναι αναγκαία λοιπόν η προηγούμενη δημιουργία ισχυρών μηχανισμών ελέγχου που θα αποτρέψουν κατά το δυνατόν τέτοια φαινόμενα.

Από την άποψη τέλος της δημόσιας πολιτικής, θα πρέπει να απαντηθούν ερωτήματα όπως τι απαιτήσεις θα έχουν οι δημόσιες αρχές για την επαλήθευση των χρηστών που έχουν πρόσβαση σε δεδομένα, αλλά και για την ταυτότητα αυτών που ενσωματώνουν ή παρέχουν τέτοιες υπηρεσίες ανταλλαγής δεδομένων σε εφαρμογές όπως μικροτσίπ RFID. Πόσο μπορούν να ελεγχθούν ιδιωτικά συμφέροντα και σε τι βαθμό όταν αυτά θα έρθουν ενδεχομένως σε σύγκρουση με το δημόσιο συμφέρον;

Στ ί ξ ε ι ς

ΤΑ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΤΡΟΥ ΤΗΣ ΝΕΚΥΙΑΣ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ, ΑΠΟΦΩΝΗΣΗ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

του Δημήτρη Πιστικού

Φίλες και φίλοι

Στο βιογραφικό μου συνήθως δηλώνεται η ιδιότητά μου ως ποιητή, δοκιμιογράφου και νομικού και όχι του φιλόλογου. Πρώτον γιατί δε σπούδασα συστηματικά φιλολογία και δεύτερον διότι ουδέποτε ζήτησα (και ούτε μ' ενδιαφέρει), με όποιες εργασίες μου, να δρέψω δάφνες φιλολογικές τις οποίες με δικαιοσύνη απονέμω στους σπουδαίους μας φιλόλογους, Έλληνες και ξένους. Περαιτέρω, οφείλω πολλά στους δασκάλους μου, φιλόλογους του Γυμνασίου Αρρένων Αργινίου, ενός μικρού Πανεπιστημίου της δεκαετίας του Εξήντα, με τους οποίους διατηρώ, ως τα σήμερα, ξεστή, εγκάρδια και ευγνώμονα σχέση. Μου έμαθαν καλά, εκτός των άλλων, να σέβομαι τη μακρόχρονη λογοτεχνική μας παράδοση, τη γλώσσα και, κυρίως, να αναζητώ και να αναδεικνύω το ήθος και το νόημα των κειμένων. Δεν ξεχνώ ποτέ ότι οι πρώτες μου απόπειρες να μεταφράσω αρχαίο κείμενο ήταν στο μάθημα των Αρχαίων Ελληνικών για την «Αντιγόνη» του Σοφοκλή, με βασικό φιλόλογο καθηγητή μου τον Γρηγόρη Κωσταρά, μετέπειτα καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και συγγραφέα πολλών εξαιρετων συγγραμμάτων. Πλάι του, δίδασκαν ο Δημοσθένης Γεωργοβασίλης (γνωστός φιλόλογος, εξέχων μεταφραστής της λατινικής Γραμματείας και δοκιμιογράφος), ο Κώστας Τριανταφυλλίδης (εκλεκτός δάσκαλος και γοητευτικός χειριστής της ελληνικής γλώσσας) και πολλοί άλλοι, λιγότερο γνωστοί όπως ο Βασίλης Σαλάκος, η Παναγιώτα Βαλληνδρά, η Ουρανία Λανάρα και ο Κώστας Νικολακόπουλος. Μ' έμαθαν, ακόμα, ότι «το μεν γράμμα αποκτείνει το δε πνεύμα ζωοποιεί» κατά τη ρήση του Παύλου.

Κατά συνέπεια, ως νομικός, ποτέ δε θα επιθυμούσα να μπω σε ξένα χωράφια τρώγοντας ψωμί που ανήκει σε άλλους. Εντούτοις, καίτοι δεν είμαι φιλόλογος, ισχυ-

ρίζομαι πως είμαι φίλος του λόγου. Επιπλέον, η φιλομάθεια και η αγάπη μου για τα κείμενα, με ωθεί συχνά στην επίσκεψη αρχέτυπων ποιητικών τοπίων και με υποχρεώνει να διατυπώνω απόψεις που, αναγκαιώς, άπτονται των φιλολογικών πραγμάτων. Βεβαίως, κάποιος δάσκαλός μου με την ευκαιρία έκδοσης του βιβλίου μου, είπε ότι μέσα μου «φωλιάζει ανικανοποίητος όσο κι ασυμβίβαστος ένας φιλόλογος». Όλα αυτά, όμως, δε σημαίνουν σε καμιά περίπτωση ότι υπερτιμώ τη γνωστική μου σκευή ούτε ότι υποτιμώ τους ειδικούς. Αυτά, εν προοίμιο, για να σας καθησυχάσω.

Ανήκω συνεπώς στη «θύραθεν» φιλολογία. Όταν κάνω διάλογο με φιλόλογους, εννοώ τους πραγματικούς φιλόλογους, αναγκάζομαι να τους υπενθυμίζω ότι είμαι ποιητής όπως όταν απευθύνομαι σε ποιητές, τους τονίζω ότι θα πρέπει να γυμνάζονται κάπου-κάπου (δε βλέπει) και στη φιλολογία. Συχνά, υπογραμμίζω σε συζητήσεις και στα δοκίμιά μου τα δικαιώματα των φιλόλογων και όσα τους οφείλουμε. Θα ήθελα, εδώ, να

Από αριστερά οι κ.κ : Έρη Σταυροπούλου-Αλεξίου, Γιώργης Γιατρομανωλάκης, Νικόλαος Μπεζαντάκος, Δημήτρης Πιστικός, Παναγιώτης Κοντός και στο βήμα ο Δρ Δημήτρης Σταθακόπουλος.

εκμεταλλευτώ την ευκαιρία και να διατυπώσω έναν ποιητικό αφορισμό: εάν υπήρχε κάποιο θερμόμετρο για τη μέτρηση της διαλεκτικής πνευματικής θερμοκρασίας η ποίηση θα αναδεικνυόταν θερμότερη από τη

φιλολογία όπως είναι φιλοσοφικότερη από την ιστορία κατά τον Αριστοτέλη. Τα λέω όλα αυτά γιατί έχω τη χαρά να βρίσκομαι απόψε ανάμεσα σε εκλεκτούς φιλόλογους με τους οποίους έπρεπε να συζητήσουμε, ενώπιόν σας, για την ομηρική Νέκυια, όπως εγώ την ένιωσα μεταφράζοντάς την στην ομιλούμενη γλώσσα μας κι όπως αυτοί κατάλαβαν την προσέγγισή μου. Στη συζήτηση αυτή θα κρινόταν, πρωτίστως, το μεταφραστικό μου έργο και βεβαίως, κατ' ανάγκη και το επίμετρο που περιλαμβάνει μερικές από τις απόψεις μου για τη Νέκυια και τα συναφή, πραγματολογικά κυρίως, ομηρικά ζητήματα. Δεν είμαι σίγουρος ότι τα καταφέραμε.

Και τώρα θα μου επιτρέψετε, αφού ευχαριστήσω τους ομιλητές για τον κόπο τους, να αισιοδοξώ ότι μπορεί κάποτε να συνεννοηθούμε ουσιαστικά, εάν όλοι αντιληφθούμε ότι ακόμα και η παρουσίαση ενός βιβλίου μπορεί να δώσει την αφορμή για έναν ουσιαστικό διάλογο, πέρα από τις εντυπώσεις, τα παίγνια και κάποτε τους κορδακισμούς των δημοσίων εμφανίσεων. Θα ήθελα, επίσης, να υπενθυμίσω ότι καλό είναι οι φιλόλογοι να διαλέγονται ενίοτε και με τους ζώντες δημιουργούς, αναλαμβάνοντας την ευθύνη ακόμα και μιας αντιπαράθεσης και όχι (για λόγους ασφαλείας) μόνον με τους τεθνηκότες, οι οποίοι είναι ανίσχυροι να υπερασπίσουν το έργο και τις απόψεις τους.

Πολλά θα μπορούσε να πει κανείς σ' ένα ελεύθερο βήμα για ορισμένα θέματα που έθιξαν οι διακεκριμένοι ομιλητές (και που η μνήμη συγκράτησε) τα οποία έχουν ως αφετηρία την ενδογλωσσική μετάφραση. Δεν έχουμε, όμως, σήμερα απεριόριστο χρόνο ούτε το δικαίωμα να επεκταθούμε, κουράζοντας το φιλότιμο ακροατή που εντός ολίγου θα καταστεί αναγνώστης. Κατά συνέπεια, δεν θα εμπλακώ σε αδιέξοδες θεωρητικές συζητήσεις περί «μεταφραστικών ιδεολογιών», επαγγελματιών ή ερασιτεχνών μεταφραστών κ.λπ. Είχα προετοιμαστεί για τα δύσκολα και ουσιαστικά που περιέργως δεν προέκυψαν. Τα όποια ερωτήματα τέθηκαν, έχουν ήδη τις απαντήσεις στο βιβλίο που παρουσίασαν ενώπιόν σας. Επιπροσθέτως, ως τιμώμενος και κρινόμενος συγγραφέας, δυσκολεύομαι να επαναδιατυπώσω απόψεις οι οποίες είναι ήδη διατυπωμένες με σαφήνεια και, καθώς νομίζω, αποδεικτικό λόγο στον πρόλογο και στο επίμετρο του βιβλίου μου. Τα υπόλοιπα θα τα αναλάβει η απλή λογική τού μέσου αναγνώστη που ξέρει καλά τα ελληνικά και βεβαίως να τα βγάξει πέρα ικανοποιητικά στις όποιες περιστάσεις. Θέλω να πω εδώ ότι δεν είναι κακό, απεναντίας μάλιστα, είναι γόνιμο να έχουμε διαφορετικές απόψεις, χωρίς όμως δογματικές αγκυλώσεις και σύνορα. Μόνο που θα πρέπει κάποτε να ξέρουμε ποιες είναι αυτές οι

απόψεις για να δούμε πού και γιατί διαφωνούμε, κρατώντας με συνέπεια σταθερές και ευκρινείς τις απόψεις μας. Αυτό γίνεται εφικτό, με την προϋπόθεση ότι έχουμε αντιληφθεί τη σκέψη τού συνομιλητή μας. Και για να γίνει αυτό χρειάζεται μελέτη των κειμένων και πρωτίστως ειλικρίνεια και καλή πίστη. Ο διάλογος εξάλλου έχει αξία εάν θέτει υπό εξέταση ουσιαστικά και ενδιαφέροντα ζητήματα. Διότι, το ζήτημα εάν ο ομηρικός «*αναιδής λίθος*» θα πρέπει να μεταφραστεί (όπως πρότεινε ένας ομιλητής) ή να παραμείνει ως έχει όπως εγώ προτίμησα στη μετάφρασή μου υπακούοντας στις αρχές που διατυπώνω στο επίμετρο, είναι θέμα μάλλον γούστου (αν όχι ιδιοτροπίας) και ήκιστα φιλολογικό. Απαιτείται, επιπλέον, να καθιερώσουμε στη συζήτησή μας μια αρχαία ελληνική αρχή, την ισηγορία, αφήνοντας για τα αμφιθέατρα και τους φοιτητές την αίγλη, την αυταρέσκεια και την υπεροψία τής καθέδρας. Αλλιώς δημιουργούμε στον πνευματικό μας χώρο μια χώρα που ονομάζεται «Βαβυλωνία».

Ελέχθη, (κατά κανόνα καλοπροαίρετα), μετά την έκδοση του βιβλίου μου ότι θα είχε αρτιότερο χαρακτήρα η προσπάθειά μου εάν δίπλα στο μεταφρασμένο υπήρχε και το αρχαίο κείμενο. Ουδεμία αντίρρηση. Όμως, για πολλούς λόγους, ακόμα και νομικούς, ακολουθήσα τον άλλο δρόμο, όπως επαρκώς εξηγώ στο επίμετρο. Δεν είμαι φυσικά ο πρώτος ούτε θα είμαι, θαρρώ και ο τελευταίος μεταφραστής τού είδους και επικαλούμαι τα δικαιώματα που απορρέουν από το πραγματικά μακρόχρονο δедикаσμένο. Τον ίδιο δρόμο περπάτησαν κι άλλοι πριν από μένα στα Γράμματά μας. Θα σας θυμίσω εδώ, προχείρως, μερικούς: Ζήσιμος Σίδερης (Οδύσσεια), Αριστος Καμπάνης (Τραχίνιες), Καζαντζάκης-Κακριδής (Οδύσσεια), Ιωάννης Γρυπάρης (Τραγωδίες Αισχύλου), Θρασύβουλος Σταύρου (Τραγωδίες τού Ευριπίδη), Σίμος Μενάρδος (Στέφανος), Παναγής Λεκατσάς (Πίνδαρος), Άρης Δικταίος (Παλατινή Ανθολογία), Δημήτρης Μαρωνίτης (Οδύσσεια) και πολλοί άλλοι. Προσωπικά, ήθελα να προσφέρω στη ζωντανή μας γλώσσα ένα κομμάτι τής Οδύσσειας στο ελληνικό κοινό, απόγονο αυτού που κάποτε τη δημιούργησε, την απολάμβανε και τη διατήρησε προφορικά λειαίνοντας τις προεξοχές της.

Καθόσο με αφορά, ουδέποτε διεκδίκησα το αλάθητο. Αποπειράθηκα, μόνο, να προσεγγίσω ποιητικά, όσο μου ήταν μπορετό, το ομηρικό κείμενο. Οι απόψεις μου για τα ομηρικά και τη Νέκυια δεν υποχρεώνουν κανέναν, όπως είναι άλλωστε αυτονόητο, στη δημοκρατία των ιδεών την οποία υπηρετώ. Εξάλλου, γνωρίζω καλά ότι τίποτε δεν είναι ακλόνητο μέσα στην ηρακλείτεια ροή των πραγμάτων, και φυσικά ούτε και ο επιστημονικός λόγος των ειδικών. Απόδειξη οι αμεί-

λικτες διενέξεις και οι φιλολογικές έριδες αλλά και οι ισχύουσες, κάποτε, απόψεις κραταιών φιλολόγων που ανατράπηκαν στην επιστημονική πορεία από άλλες νεότερες και κραταιότερες. Τολμώ να πω ότι η «Ομηρολογία» είναι μια μακρά σειρά ανατροπών, από τον Ηρόκληιτο τον Εφέσιο ως τις μέρες μας. Όλους μάς κρίνει δίκαια ο αδυσώπητος χρόνος. Στην «Ηλιοπαδεία» μου (σελ. 60), είχα γράψει: «Όλοι υπόκεινται στην έσχατη ερμηνεία από αυτούς που θα 'ρθουν». Όσον αφορά στον όρο «μετάφραση», [προτιμώ τον καθιερωμένο αυτόν όρο από άλλους νεόκοπους και υπερβολικά φιλόδοξους, παρά την φαινομένη μετριοφροσύνη τους όπως «μεταγραφή» (Σεφέρης), «μορφή στη Νέα Ελληνική» (Ελύτης) κ.λπ.], θεωρώ ότι είναι παιδί που γεννιέται, τρέφεται και πεθαίνει μαζί με την εποχή του. Ενωώ το μεταφραστικό έργο ως κύριο και ζωντανό σώμα και όχι ως επικουρικό, χρήσιμο πάντως, μουσειακό γραμματειακό είδος. Εάν τα παραπάνω είναι ορθά τότε ο ευσυνειδητος μεταφραστής έχει ανάγκη από την επιείκεια του αναγνώστη, τις ευαισθησίες του οποίου θέτει ως στόχο να ανιχνεύσει, αγγίζει και ανασύρει.

Τέλος, πολλά μπορεί να μου καταλογίσει οποιοσδήποτε για τη μεταφραστική μου απόπειρα και θα μπορούσα με υπομονή να τα κουβεντιάσω, αρκεί να είναι διατυπωμένα με καθαρότητα. Ένα μονάχα δε θα ήθελα να μου αμφισβητήσει κανείς: την άδολη, διαρκή και άσβεστη αγάπη μου για τα ομηρικά έπη. Θα ήθελα, επίσης, να μου επιτρέψετε να σας εκμυστηρευτώ ότι έχω πάντοτε εγκόλπιο τους λόγους τού άλλου Ηρακλείτου τού Ποντικού ο οποίος στο έργο του «Ομηρικά προβλήματα» γράφει: «καί σχεδόν ἔν περας Ὀμήρῳ παρ' ἀνθρώποις, ὁ καί τοῦ βίου» δηλαδή, «γενικά μπορούμε να πούμε ότι με τον Όμηρο τελειώνει κανείς, όταν τελειώσει και με τη ζωή του». Στο σημείο αυτό θα ζητούσα να ευχαριστήσω όλους όσους είχαν την καλοσύνη να υποδεχτούν με καλά λόγια το βιβλίο μου κι ανάμεσά τους, τους γνωστούς φιλόλογους, κριτικούς και στοχαστές, όπως οι: Στυλιανός Αλεξίου, Μιχάλης Μερακλής, Σαράντος Καργάκος και Νίκος Δήμου καθώς και τους φίλους, λογίους, συγγραφείς και ποιητές Νίκο Αλιπράντη, Χρήστο Κορέλα, Γιώργο Μαρκόπουλο, Διονύση Μπερερή, Γιώργο Πετρόπουλο, Τάκη Σκανάτοβιτς και άλλους.

Ευχαριστώ θερμότατα την Αιτωλική Πολιτιστική Εταιρεία και ειδικότερα το φίλτατο πρόεδρό της καθηγητή Παναγιώτη Κοντό για τη διοργάνωση της τιμητικής και τόσο επιτυχημένης αυτής εκδήλωσης, για την ευμενέστατη εισαγωγή και να τον συγχαρώ για τις γόνιμες παρεμβάσεις του στα πολιτιστικά και τα άλλα φλέγοντα ζητήματα του τόπου μας. Ευχαριστώ, και πάλι, θερμά, τους εκλεκτούς ομιλητές που προσέγγι-

σαν καθέναν με το δικό του τρόπο το βιβλίο μου. Πρόκειται για τους κυρίους Γιώργη Γιατρομανωλάκη και Νικόλαο Μπεζαντάκο, αμφοτέρους καθηγητές της Αρχαίας Ελληνικής Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλω στη σπουδαία και δυναμική καθηγήτρια της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας κυρία Έρη Σταυροπούλου-Αλεξίου, η οποία κι άλλη φορά έχει ασχοληθεί στοργικά με το ποιητικό έργο μου με τίτλο «Τα Υφαντά της Νύχτας» (βλ. «Τα Αιτωλικά» τεύχ. 7, Ιούλιος-Δεκέμβριος 2006). Ευχαριστώ και πάλι, από καρδιάς, τη φίλη Φρόσω Κλαμπανιστή, εξέχουσα φιλόλογο και ποιήτρια που με ενθάρρυνε στην προσπάθειά μου, τη μουσικοσυνθέτρια Ελένη Γκαϊτατζή για την ποικιλότροπη και πολύτιμη βοήθειά της και για τη σύνθεση της μονόπρακτης όπερας «Νέκυνια» επάνω στο κείμενο της μετάφρασής μου. Ξεχωριστές ευχαριστίες υποχρεούμαι να αποδώσω στον επιστήθιο φίλο μου Αντώνη Νικολάρα, παλιό συμφοιτητή στη Νομική Σχολή και παντοτινό συμπαρασάτη μου στη δύσκολη πνευματική μου πορεία. Ευχαριστώ, ωσαύτως, τον εξαιρετο φίλο και λόγιο Δημήτρη Σταθακόπουλο που μίλησε για μένα με το ζεστό, χειμαρρώδη και, όπως πάντοτε, ευγενικό τρόπο του. Ξεχωριστά ευχαριστώ, επίσης, το φίλο μου Θανάση Μανιφάβα, εκλεκτό φιλόλογο και ποιητή που ήρθε από το Αγρίνιο να με τιμήσει διαβάζοντας τόσο αισθαντικά τις σχετικές μεταφραστικές περικοπές. Σας αποκαλύπτω πως ήταν από τους πρώτους που άκουσαν αποσπάσματα από τις πρώιμες απόπειρές μου να προσεγγίσω μεταφραστικά τη Νέκυνια. Τέλος, φίλες και φίλοι, ευχαριστώ από καρδιάς, καθέναν από εσάς ξεχωριστά, που είχατε την καλοσύνη να έρθετε (ακόμα και από τη μακρινή και αγαπημένη μου Κόνισκα) στη σημερινή εκδήλωση (που κατά ευτυχή συγκυρία συμπίπτει σήμερα με τα γενέθλιά μου) στηρίζοντας την όποια μου προσπάθεια, γιατί χωρίς εσάς δε θα είχαν την αξία που προσπάθησα να διακρίνω, όσα προσπάθησα να σας εκθέσω.

Σημείωση:

Το παραπάνω κείμενο, όπως δηλώνει ο τίτλος του, αποτελεί απάντηση, αντιφώνηση, ευχαριστία προς τους ομιλητές, τους συντελεστές και το πολυπληθές κοινό της εκδήλωσης που διοργάνωσε η **Αιτωλική Πολιτιστική Εταιρεία** (Αι.Πο.Ε.) στη Στοά τού Βιβλίου την 20 Φλεβάρη 2009, παρουσιάζοντας το βιβλίο μου «**ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑ**» (*Νέκυνια, λ ραψωδία*) (Εκδόσεις «Δωδώνη»). Την εκδήλωση παρακολούθησαν αρκετοί δικηγόροι και δικαστές. Για το βιβλίο μίλησαν οι: **Γιώργης Γιατρομανωλάκης** και **Νικόλαος Μπεζαντάκος** (καθηγητές αμφοτέρου της Αρχαίας Ελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών) και η **Έρη Σταυροπούλου-Αλεξίου** καθηγήτρια της Νεοελληνικής Φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Αποσπάσματα της μετάφρασης διάβασε ο **Θανάσης Μανιφάβας**, φιλόλογος και ποιητής. Ο **Δημήτρης Σταθακόπουλος**, δόκτωρ της Κοινωνιολογίας, λόγιος και συνάδελφος απηύθυνε χαιρετισμό εκ μέρους τού Δ.Σ.Π. Την εκδήλωση συντόνισε ο **Παναγιώτης Κοντός**, καθηγητής της Γλωσσολογίας και Γενικός Γραμματέας τού Πανεπιστημίου Αθηνών.

ΒΙΒΛΙΟ

Περιβαλλοντική Ευθύνη –θεωρητικές εξελίξεις και ζητήματα εφαρμογής

Ο ΔΣΠ εξέδωσε σε καλαίσθητο βιβλίο τις εισηγήσεις του πρόσφατου συνεδρίου που έλαβε χώρα 26-27 Ιουνίου 2009 στον ΟΛΠ για το περιβάλλον με θέμα: Περιβαλλοντική Ευθύνη –θεωρητικές εξελίξεις και ζητήματα εφαρμογής

Στο οπισθόφυλλο του βιβλίου διαβάζουμε τα εξής: Ένα από τα κρίσιμότερα σύγχρονα προβλήματα είναι η παγκόσμια περιβαλλοντική υποβάθμιση, γεγονός που συνεπάγεται σοβαρούς κινδύνους για την υγεία και ανάπτυξη του ανθρώπου και τη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Η Οδηγία 2005/3 5/EK σηματοδοτεί ένα σημαντικό βήμα της Κοινότητας προς την κατεύθυνση της πρόληψης και αποκατάσταση των περιβαλλοντικών ζημιών, συμβάλλοντας ουσιαστικά στην υλοποίηση των στόχων και αρχών της κοινοτικής πολιτικής για το περιβάλλον. Διαπλάθεται έτσι η θεμελιώδης αρχή της «περιβαλλοντικής ευθύνης», σύμφωνα με την οποία ο φορέας εκμετάλλευσης, η δραστηριότητα του οποίου προκάλεσε την περιβαλλοντική ζημία ή τον άμεσο κίνδυνο αυτής, καθίσταται οικονομικά υπεύθυνος. Η περιβαλλοντική ευθύνη αναλύεται σε ποινική, αστική και διοικητική και διαπλάθεται νομολογιακά καθιστώντας πάντα επίκαιρη και σημαντική την επιστημονική συζήτηση και θεματική, όσον αφορά την εξέλιξη και εφαρμογή της.

Στις σελίδες του φιλοξενούνται τα παρακάτω άρθρα:

Ποινική Περιβαλλοντική Ευθύνη

Ποινική καταστολή της θαλάσσιας ρύπανσης: Η μεταφορά της Οδηγίας 2005/35/EK στο ελληνικό δίκαιο της κ. **Ελισάβετ Συμεωνίδου-Καστανίδου** Καθηγήτριας Ποινικού Δικαίου στο ΑΠΘ.

Η προστασία του περιβάλλοντος μέσω του Ποινικού Δικαίου στην Ευρώπη και η επικείμενη προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας του κ. **Πολυχρόνη Π. Τσιρίδη**, Δ.Ν., Δικηγόρου Πειραιώς

Ευθύνη (διώξεις, συμβιβασμοί, αποζημιώσεις) σε υποθέσεις ρύπανσης από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα της Νέας Υόρκης της κ. **Ελένης Κουλετάκη** LL.M in Environmental Law, Pace Law School, New York, Δικηγόρου Αθηνών και Νέας Υόρκης Άρθρο 5 της οδηγίας 2008/99: Η έννοια των κυρώσεων και η διακριτική ευχέρεια των κρατών - μελών της κ. **Χριστίνας Ι. Βαθειά** Δικηγόρου Πειραιώς **Αστική Περιβαλλοντική Ευθύνη** Reflections on environmental liability schemes in the United States and European Union: Limitations and prospects for improvement **Nicholas Askounes Ashford** Professor of Technology and Policy Director MIT Technology and Law Program Massachusetts Institute of Technology **Αστική Περιβαλλοντική ευθύνη** Γενετικά Τροποποιημένοι Οργανισμοί (ΓΤΟ) και Αστική Ευθύνη της κ. **Ευγενίας Δακορώνια**, Επίκουρης Καθηγήτριας Αστικού Δικαίου Νομικό Τμήμα Εθνικού και Καπο-

διοτρητικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο Αστικός Κώδικας ως πεδίο περιβαλλοντικής προστασίας του κ. Αλέξανδρου Γ.-Ε. Καλαβρού, Α.Ν., Δικηγόρου Αθηνών, Ειδικού Επιστήμονα (Αστικού Δικαίου) στη Νομική Σχολή του Δ.Π.Θ.

Ο κίνδυνος per se: Προς μια διεύρυνση της αστικής περιβαλλοντικής ευθύνης; Του κ. Γιώργου Μπάλια Δ.Ν. Δικηγόρου.

Η ευθύνη ανέλκυσης ναυαγίου κατά το Ελληνικό και το Διεθνές Δίκαιο.

Του κ. Νικόλαου Θ. Κωνσταντινίδη, Δρ.Ν. Δικηγόρου - Νομικού Σύμβουλου ΟΑ.Π. Α.Ε.

Διοικητική Περιβαλλοντική Ευθύνη La directive 2004/35/CE relative a la responsabilite environnementale: avancee ou recul pour le droit de renvironnement des etats membres? **Nicolas de Sadeleer** Professeur aux Facultes universitaires Saint-Louis. Professeur invite a l'UCL et a l'Universite Pantheon-Assas Paris II.

Η Οδηγία 2004/35 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την περιβαλ-

λοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας της κ. Ευαγγελίας Κουτούπα-Ρεγκάκου Καθηγήτριας Νομικής Σχολής ΑΠΘ.

Το Προεδρικό Διάταγμα για την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2004/35 του κ. Κώστα Κουσουλή Σύμβουλου ΣτΕ.

Η εισήγηση επιβολής προστίμων απο τους επιθεωρητές Περιβάλλοντος της κ. Αγγελικής Χαροκόπου Δικηγόρου Αυθαίρετη Δόμηση - Διοικητικές Κυρώσεις της κ. **Ειρήνης Γιανναδάκη** Προέδρου Εφετών στο Δ. Εφετείο Πειραιά. Η νομολογία του ΣτΕ για τις περιοχές Natura του κ. **Γεωργίου Ι. Πολίτη** Δικηγόρου, Μ.Δ.Ε. στην Πολεοδομία και Χωροταξία «Περιβαλλοντική ευθύνη»: Μια νέα νομική έννοια στο μεταίχμιο μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού δικαίου του κ. **Κωνσταντίνου Φ. Μενουδάκου** Αντιπροέδρου του ΣτΕ.

Το βιβλίο διατίθεται από τη γραμματεία του ΔΣΠ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Σ. Ε. ΤΣΙΧΛΗΣ:

«ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟ ΔΑΝΕΙΟ»,

ΝΟΒΟΛΙ 2010

Του Χρήστου Απορέλλη

LL.M. Πανεπιστημίου Λονδίνου

Δικηγόρου Πειραιώς – Solicitor (Αγγλία-Ουαλία)

Στις αρχές του 1922 η μικρασιατική εκστρατεία βρισκόταν σε αδιέξοδο: ο ελληνικός στρατός δεν είχε τη δύναμη να προελάσει στο εσωτερικό της Τουρκίας αλλά δεν μπορούσε και να εκκενώσει τη Μικρά Ασία αφήνοντας τους χριστιανούς στο έλεος των Τούρκων. Καθώς η εκστρατεία παρατεινόταν, το κρατικό ταμείο άδειασε και δεν υπήρχαν πόροι για τη συντήρηση του στρατού. Οι ξένοι σύμμαχοι, που φέρουν το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης για την απόβαση του ελληνικού στρατού στη Σμύρνη, είχαν διαχωρίσει τη θέση τους και αρνούνταν να βοηθήσουν οικονομικά την Ελλάδα.

Μια μόνη λύση φαινόταν στον ορίζοντα, η έκδοση νέου ακάλυπτου χαρτονομίσματος, η οποία θα εκτόξευε τον ήδη αυξημένο πληθωρισμό και το συνάλλαγμα – το οποίο ήταν πολύτιμο για τις στρατιωτικές προμήθειες.

Η κυβέρνηση Γούναρη και ο υπουργός Οικονομικών Πέτρος Πρωτοπαπαδάκης όμως, προτίμησαν μια άλλη

λύση, την επιβολή αναγκαστικού δανείου. Αν και τα αναγκαστικά δάνεια δεν ήταν σπάνια στην Ευρώπη μετά το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, ήταν σε γενικές γραμμές αναποτελεσματικά και καθυστερούσαν να συγκεντρώσουν τα απαιτούμενα ποσά. Γι' αυτούς τους λόγους, ο Πρωτοπαπαδάκης δεν ζήτησε από τους πολίτες να περάσουν από το Δημόσιο Ταμείο για να καταβάλλουν το αναγκαστικό δάνειο όπως στις υπόλοιπες χώρες, αλλά διχοτόμησε το χαρτονόμισμα.

Έστω ότι έχω ένα εκατοντάδραχμο: το αριστερό τμήμα παραμένει κυκλοφορούν χαρτονόμισμα στο μισό της αξίας του ακεραίου (ήτοι 50 δραχμές) και το έτερο τμήμα μετατρέπεται σε ομολογία δανείου (ακυρώνεται, δηλαδή, η αξία του ως τραπεζογραμμάτιο) επίσης 50 δραχμών. Με αυτόν τον τρόπο, αμέσως, το κράτος δα-

νείσθηκε από όλους τους πολίτες το μισό των χαρτονομισμάτων τους, χωρίς να χρειαστεί να κληθούν στο Δημόσιο Ταμείο ή να υπάρξει οποιαδήποτε χρονοτριβή!

Το δάνειο αυτό όμως, ήταν επωφελές για τους πολίτες. Προσέφερε επιτόκιο 6,5% όταν οι τραπεζικές καταθέσεις δεν προσέφεραν περισσότερο από 4%, ήταν λαχειοφόρο, αφορολόγητο και ακατάσχετο. Άλλωστε, αντί οι Έλληνες φορολογούμενοι να πληρώνουν τοκογλυφικούς τόκους στους ξένους επενδυτές, με το αναγκαστικό δάνειο τους καρπούσαν οι ίδιοι.

Με αυτόν τον τρόπο, που θαυμάστηκε ακόμη και από τους ξένους, η κυβέρνηση Γούναρη κατάφερε να διατηρήσει τον ελληνικό στρατό στη Μικρά Ασία εξακολουθώντας να αναζητά απεγνωσμένα διπλωματική λύση στο ζήτημα, η οποία (φευ!) δεν βρέθηκε ποτέ...

Βέβαια, το αναγκαστικό δάνειο είναι περισσότερο περίπλοκο ζήτημα απ' ό,τι δείχνουν όσα σύντομα αναφέρουμε, αλλά αυτά τα προβλήματα μελετώνται εξαντλητικά στο έργο του κ. Τσίχλη και δεν έχουν θέση στο σύντομο σημείωμά μας.

Η εξιστόρηση μιας ιστορικής περιόδου που δεν έχει ακόμη μελετηθεί αποτελεί, βέβαια, δύσκολο έργο. Η προσπάθεια αυτή γίνεται ακόμη δυσχερέστερη όταν πρέπει να εξετασθούν πολλές διαφορετικές παράμετροι, οι οποίες εμπίπτουν σε διαφορετικά επιστημονικά πεδία.

Κάθε δημοσιονομικό μέτρο (πόσο μάλλον ένα αναγκαστικό δάνειο) διαθέτει οικονομικές, νομικές, πολιτικές αλλά και κοινωνικές παραμέτρους. Συνήθως, οι μελετητές ασχολούνται με τα πολιτικά θέματα, με αποτέλεσμα να παραβλέπονται οι υπόλοιπες παράμετροι και να μην μπορούν να κατανοηθούν τα ζητήματα (και συχνά σημαντικά ζητήματα) στο σύνολό τους. Αποκομμένα, λοιπόν, από το γενικότερο πλαίσιο, είναι αδύνατον όχι μόνον να κατανοηθούν αλλά και να εκτιμηθούν (έστω και επιφανειακά) οι συνέπειες οποιουδήποτε δημοσιονομικού μέτρου.

Σε αυτό το σημείο διαφοροποιείται η μελέτη του κ. Τσίχλη ο οποίος επισημαίνει, παρουσιάζει και αναλύει εξαντλητικώς όλες τις ανωτέρω παραμέτρους, τις οποίες καταφέρνει επί πλέον να συνδυάσει με μεγάλη άνεση. Το βάθος της ανάλυσης καταφαίνεται από το γεγονός ότι ο συγγραφέας έχει ασχοληθεί με κάθε δυνατή πιθανότητα και επιλύει κάθε σχετική απορία.

Καθώς οι δημοσιονομικές μελέτες είναι κατά κανόνα κουραστικές και μονότονες, το αφηγηματικό τάλαντο κάθε συγγραφέα δοκιμάζεται αλλά ο κ. Τσίχλης αποδεικνύει ότι διαθέτει την ανάλογη ικανότητα. Τα γεγονότα ξετυλίγονται το ένα μετά το άλλο, ημέρα την ημέρα, δημιουργώντας στον αναγνώστη την εντύπωση ότι ζει την εποχή που περιγράφεται. Αυτό επιτυγχάνεται καθώς ο συγγραφέας, δίνοντας έμφαση στην κοινωνική ζωή της εποχής, αποδελτιώνει και παρουσιάζει πληροφορίες από διάφορες ελληνικές εφημερίδες όλων

των πολιτικών τοποθετήσεων, από γαλλικά, βρετανικά και αμερικανικά περιοδικά, εφημερίδες και επιστημονικές επιθεωρήσεις, ενώ παρατίθενται λεπτομερώς (σε πίνακες ή διαγράμματα) σχετικά στατιστικά στοιχεία που δημοσίευε η ελληνική κυβέρνηση καθώς και πολλά αυτούσια κείμενα της εποχής.

Η αφήγηση του συγγραφέα όμως, αποκτά μεγαλύτερο ενδιαφέρον διότι περιγράφει μια εποχή που φαίνεται ότι λίγο απέχει από τη δική μας. Π.χ., οι εφημερίδες γράφουν για την τότε κυβέρνηση: «Προχειρότης σκέψεως και... πνεύμα εξοικονομήσεως όπως-όπως... "Δος ημίν σήμερον" και εντεύθεν και εκείθεν. "Φέρε όσα έχεις" και επισήμως και ανεπισήμως. Φορολογούνται τα ακίνητα αρκετά. Αλλά σηκώνουν νερό ακόμη... Τα ακίνητα ανήκουν εις την μεσαίαν τάξιν. Αυτή θα πληρώση... Το Δημόσιον θέλει χρήματα. Και διά να τα εύρη ρίπτει την μίαν κατηγορίαν του λαού εναντίον της άλλης. Και ας βγάλουν τα μάτια των. Σας απαντούν όμως: Εις την Αγγλίαν η φορολογία είνε τόση. Εις την Γαλλίαν επεβλήθησαν οι εξής φόροι. Εις την Γερμανίαν η λίρα έφθασε τα εννεακόσια μάρκα. Οι σοφοί οικονομολόγοι του κήπου του Κλαυθμώνος [του υπουργείου Οικονομικών] δεν εκοπίασαν να μάθουν και τι οικονομία έγιναν εις την Αγγλίαν, και ποία ώθησις προς την παραγωγήν εις την Γαλλίαν, και πως εις την Γερμανίαν με χίλια μάρκα την λίραν η ζωή είνε απείρως καλλιτέρα από την Ελλάδα. Αυτό θέλει νουν και μελέτην. Και εδώ αυτά τα δύο πράγματα είνε περιττά...» (σελ. 247). Παρόμοιες ομοιότητες είναι διάσπαρτες στη μελέτη.

Να επισημανθεί, επίσης, ότι η εργασία είναι πρωτότυπη καθώς δεν υπάρχει άλλη σχετική μελέτη για το αναγκαστικό δάνειο του 1922, αλλά και γενικότερα για την ιστορία των αναγκαστικών δανείων (στην ελληνική ή σε άλλη γλώσσα). Και μόνη αυτή η παρατήρηση, αρκεί για να καταδείξει την αξία (αλλά και τη δυσκολία) της εργασίας.

Το αναγκαστικό δάνειο του 1922 πρέπει σήμερα, που η χώρα μας περνά ξανά μια ιδιαίτερος δύσκολη οικονομική συγκυρία, να χρησιμοποιηθεί ως παράδειγμα αποφασιστικότητας και διορατικότητας, ως παράδειγμα του τι μπορεί να καταφέρει ένας λαός μόνος του, όταν οι ξένοι προστάτες του τον εγκαταλείφουν.

Ο Β. Τσίχλης είναι δικηγόρος με μεταπτυχιακές σπουδές στο University College London και στη London School of Economics, μελέτησε νεώτερη ελληνική ιστορία στο King's College London ενώ νομικές μελέτες του δημοσιεύθηκαν σε αμερικανικές επιστημονικές επιθεωρήσεις. Ασχολήθηκε με τη συγκριτική ιστορία του αρχαίου ελληνικού Δικαίου. Γεννήθηκε, ζει και εργάζεται στον Πειραιά. Έχει γράψει επίσης: «Το κίνημα του Γουδή και ο Ελευθέριος Βενιζέλος» (Αθήνα 2007).

Ο ΔΣΠ πήγε θέατρο

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Στις 3 Νοεμβρίου 2010, ο ΔΣΠ ανέβηκε στο Θέατρο του Ελληνικού Κόσμου στην οδό Πειραιώς για να παρακολουθήσει την παράσταση «Λυσιστράτη» του Αριστοφάνη με τον Βασίλη Χαραλαμπίδου στον κεντρικό ρόλο. Στην είσοδο του Θεάτρου με τα εισιτήρια ανά χείρας περιμέναμε τους συναδέλφους που παρέες-παρέες έρχονταν έστω και καθυστερημένα, εγώ και ο Δημήτρης Σταθακόπουλος. Έξοχα στημένο από τον σκηνοθέτη Κακλέα και πολύ καλός κωμικός ο Βασίλης Χαραλαμπίδου.

Ο Γιάννης Κακλέας, ο σκηνοθέτης της παράστασης, δοκίμασε τα όρια και την ανοχή των θεατών με την πρώτη σκηνή να σε πιάνει κυριολεκτικά στον ύπνο. Τη φιλονικία ενός μοντέρνου ζευγαριού όπου τα σπρωξίματα και τα χαστούκια ξεσηκώνουν τους θεατές Έξυπνη ιδέα το να παίζονται αποκλειστικά από άντρες οι γυναικείοι ρόλοι-έτσι δεν γίνονταν άλλωστε και στην αρχαιότητα;

Ο Βασίλης Χαραλαμπίδου απέδειξε για άλλη μια φορά το ανεξάντλητο ταλέντο του όχι μόνο στην ηθοποιία αλλά και στο χορό και στο τραγούδι.

Τον πλαισίωσαν ο ξεκαρδιστικός Γιώργος Χρυσόστομος που φαίνεται να έχει μελετήσει καλά την γυναικεία ψυχοσύνθεση και ο Μ. Παπαδημητρίου, τον οποίο γνωρίσαμε μέσα από τα «Μαύρα Μεσάνυχτα» σε έναν απολαυστικό διπλό ρόλο.

Μου έκανε εντύπωση το γεγονός ότι αν και διαθέτε κάποιες βωμολοχίες, η παράσταση δεν

στηρίζονταν αποκλειστικά σε αυτές. Υπάρχουν σημεία στην παράσταση όπου ο θεατής προβληματίζεται και συγκινείται χωρίς να γίνεται καμιά αναγωγή με την σύγχρονη εποχή, το ΔΝΤ ή ό,τι άλλο θυμίζει την δεινή οικονομική μας κατάσταση όπως έκαναν άλλες παραστάσεις σε κείμενα του Αριστοφάνη που παρουσιάστηκαν το καλοκαίρι. Σίγουρα, σε μερικά σημεία υπάρχουν στοιχεία του «μοντέρνου κόσμου», άλλωστε η σκηνοθεσία της παράστασης είναι μοντέρνα, αλλά η υπόθεση παραμένει η ίδια και απαράλλαχτη.

Ίσως η πιο ευαίσθητη προσέγγιση της «Λυσιστράτης» που έχω δει μέχρι στιγμής.

Ο Βασίλης Χαραλαμπίδου, στους μονολόγους του είναι σπαρακτικός ενώ όλη η θεατρική ομάδα φαίνεται να «δένει» μεταξύ της τόσο καλά που δεν βαριέσαι ούτε μια στιγμή κατά την διάρκεια της παράστασης.

Η Λυσιστράτη, η πιο αγαπημένη ηρωίδα του αριστοφανικού θεάτρου, πραγματεύεται το θέμα του πο-

λέμου συνδυάζοντας τον πολιτικό προβληματισμό με τον έρωτα και τη σάτιρα.

Με το σκεπτικό πως η ολέθρια κατάσταση στην οποία βρίσκεται η πόλη βαραίνει αποκλειστικά τους άνδρες, ο Αριστοφάνης κάνει μια ακόμη προσπάθεια να πείσει τους συμπολίτες του για την ανάγκη μιας συνετής εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής.

Οι αποφάσεις της πόλης πρέπει να βασίζονται στη λογική, την αμοιβαιότητα και την κατανόηση, τομείς όπου, κατά τον Αριστοφάνη, οι γυναίκες τα καταφέρνουν καλύτερα.

Όταν το 411 π.Χ. παρουσιάζεται για πρώτη φορά η Λυσιστράτη, η Αθήνα περνάει τη μεγαλύτερη κρίση από την έναρξη του Πελοποννησιακού Πολέμου. Η τεταμένη κατάσταση που επικρατούσε στην εξωτερική πολιτική έχει επιδεινωθεί μετά την στρατιωτική ήττα των Αθηναίων στη Σικελία και οι ολιγαρχικοί επωφελούνται για να επιβάλουν μία συντηρητική μεταπολίτευση.

Είκοσι χρόνια μετά την έναρξη του Πελοποννησιακού πολέμου, η εξωτερική και εσωτερική κατάσταση της Αθήνας είναι τόσο δύσκολη που μια Αθηναία, η Λυσιστράτη αποφασίζει να πάρει την κατάσταση στα χέρια της. Το σχέδιό της είναι να αναγκάσει τους άνδρες σε πολιτική συνδιαλλαγή μέσω της σεξουαλικής αποχής. Γι αυτό το σκοπό, οργανώνει μυστική συνά-

ντηση με γυναίκες από την Αθήνα και τις άλλες εμπόλεμες πόλεις, και τις πείθει να αρνηθούν κάθε σεξουαλική επαφή με τους συζύγους και τους εραστές τους. Στη συνέχεια, η Λυσιστράτη με τις άλλες Αθηναίες καταλαμβάνουν την Ακρόπολη - όπου βρίσκεται το θησαυροφυλάκιο των δημοσίων χρημάτων - για να στερήσουν από τους άνδρες τους απαραίτητους οικονομικούς πόρους για τη συνέχιση του πολέμου. Το σχέδιο των γυναικών δεν θα αργήσει να αποδώσει καρπούς, όχι μόνο στην Αθήνα αλλά και στις εχθρικές πόλεις. Απεσταλμένοι Σπαρτιάτες και Αθηναίοι κάνουν έκκληση στη Λυσιστράτη για συμβιβασμό. Η ειρήνη εξασφαλίζεται μετά από αμοιβαίες παραχωρήσεις, με τη βοήθεια μιας νεαρής όμορφης κοπέλας, της Διαλλαγής.

Μετάφραση **Κ. Χ. Μύρης**
 Σκηνοθεσία **Γιάννης Κακλέας**
 Σκηνικά **Μανώλης Παντελιδάκης**
 Κοστούμια **Ελένη Μανωλοπούλου**
 Μουσική **Σταύρος Γασπαράτος**
 Χορογραφία **Κυριάκος Κοσμίδης**
 Λυσιστράτη **Βασίλης Χαραλαμπίδης**
 Κλεονίκη **Γιώργος Χρυσοστόμου**
 Μυρρίνη - Κινησίας **Μάκης Παπαδημητρίου**
 Λαμπιτώ **Λαέρτης Μαλκότης**
 Πρόβουλος **Χρήστος Χατζηπαναγιώτης**
 Πρύτανης Αθηναίος **Θέμης Πάνου**
 Κήρυκας Λακεδαιμονίων **Σταύρος Μαυρίδης**
 Μυρρίνη **Ελένη Κοκκίδου**
 Ανδρικός Χορός **Μιχάλης Θεοφάνους, κλπ**
 Γυναικείος Χορός **Άννα Αθανασιάδη, Αλεξάνδρα Αϊδίνη, Ιφιγένεια Αστεριάδη, Φαίη Κοκκινοπούλου, κλπ**

Πέτρος Λακούτσης

Περί μεταρρυθμίσεων και μνημών

Χαλεποί οι καιροί. Μελαγχολικοί και προβληματισμένοι όλοι. Αλλαγές από 'δω, αλλαγές από 'κει, λή-

ψεις θανατηφόρων μέτρων. Κι όλα για το καλό μας, μιας και είχαμε ξεχάσει τόσα χρόνια να πασχίζουμε γι' αυτό και βρέθηκαν απ' το πουθενά ένοι «έξυπνοι», ξενοτραφείς εντολοδόχοι αλλοδαπών συμφερόντων, με καθημερινή προσπάθεια ανατροπής και καταργήσεως οιοδήποτε στοιχείου του «αμαρτωλού» και... «διεφθαρμένου» (!!!) παρελθόντος μας, λησμονούντες μια βασική και πανανθρώπινη αρχή της κινεζικής φιλοσοφίας πως η ζωή του ανθρώπου μοιάζει με δέντρο, που οι ρίζες του είναι το παρελθόν, ο κορμός το παρόν και τα κλαδιά το μέλλον του. Αν κόψης ή θελήσης ν' αλλάξεις κάτι, το δέντρο χάνει την ταυτότητά του (φανταστείτε ρίζες μουσμουλιάς σε έλατο και κλαδιά από μπανανιά!) ή αποθνήσκει. Μπορείς να φροντίσης το δέντρο, με σύγχρονους ίσως τρόπους αλλά δεν δικαιούσαι να το ρημάξεις. Αυτό υπήρχε πριν από σένα και θα υπάρχει κι όταν εσύ ξεκουμπισθής απ' αυτό τον κόσμο, μ' όση μανία κι αν το πολέμησες. Εν πάση περιπτώσει, μέσα στα πολλά κι όχι ευχάριστα, έσκασε μύτη – ενεφανίσθη, επί το κόσμιον – εις το προσκήνιον και η εκπαιδευτική «μεταρρύθμιση», που... όλοι... εναγωνίως αναμέναμε από τους σοφούς ιθύνοντες, για να αναβιβάση εις το βάθρον της σοφίας τα ελλειπή – ως προς τας γνώσεις – μυαλά των Ελληνόπουλων! Προσωπικώς έχω βαρεθή τόσα χρόνια ν' ακούω κάθε τρεις και λίγο για μεταρρυθμίσεις και να εισπράττω μ...κίες, μου ήλθαν όμως στην μνήμη κάποια ευτράπελα από τα γυμνασιακά χρόνια (δεν υφίστατο τότε λύκειον αλλά μόνον εξαετές γυμνάσιον) κι είπα να σπάσω την κατήφειαν των καιρών.

Φοιτούσαμε τότε στην τρίτη ή την τετάρτη τάξη του γυμνασίου. Τα χρόνια και οι καιροί περίεργοι λόγω «επταετίας»(!). Είχαμε και καλούς και ελλειπείς δασκάλους, όπως και τώρα, αλλά το καλό για μας ήταν

πως όλη η τάξη ήταν ενωμένη, σαν μια γροθιά. Ανάμεσα σ' αυτούς υπήρχε κι ένας μαθηματικός, που κάποιος θα τον χαρακτήριζε από βραδυφλεγή έως βλάκα. Χαρακτηριστικώς, όταν κάποια μέρα ένας συμμαθητής προσεπάθη να χαράξη κύκλον επί του πίνακος διά του ευμεγέθους ξυλίνου διαβήτη και δεν τα κατάφερε, ούτος οργισθείς ανεφώνησε: «Φύγε ρε βλάκα, να ιδής πώς χαράσσεται ο κύκλος!...». Έλαβε σθεναρώς το όργανον, το εκάρφωσεν αποφασιστικώς επί του πίνακος, εχάραξεν επιτυχώς τον κύκλον, πλην όμως δεν ηδύνατο ν' απομακρύνη τον διαβήτην, διότι ούτος είχε καρφωθεί εντός αυτού. Μετά από πολλήν προσπάθειαν τον απεμάκρυνε και εδαπάνησεν ώραν πολλήν ατενίζων την οπήν που επέφερε ο ίλος επί της επιφανείας, ματαίως προσπαθών να την επουλώση!

Η ωραιότερα όμως στιγμή, σκηνή απείρου κάλλους, ήταν όταν εν ώρα μαθήματος, ο «μπροστινός» μου, φίλος καλός από τότε, ο Δημήτρης Κ. εγερεθείς του θρανίου και λαβών το υπόδημά του εκ της μύτης, ήρχισε να κτυπά το κάθισμα δια του τακουνιού, εν είδει σφυρίου! «Μπάπ...μπάπ...μπάπ...» ηκούσθη μέσα στην απόλυτη ησυχία της τάξεως (μπορεί να μας είχε πάρει κι' ο ύπνος...). Ο δάσκαλος ξεεμάνη, σαστίσας στιγμιαίως. «Τι κάνεις εκεί, ρε κτήνος; (ευγένεια). Τι χτυπάς ρε βλάκα; (κοσμιότης). Πού νομίζεις ότι βρίσκεσαι, ρε χαμένε (ευπρέπεια);». Κι' ο συμμαθητής, βαστάζων πάντα εις την δεξιάν το υπόδημα, απήντησεν ηρεμότητα: «Χτυπάω την πρόκα, κύριε, που προεξέχει απ' το κάθισμα...». «Τώρα βρήκες να το κάνης, ρε ηλίθιε (είπεν ο όνος τον αλέκτορα κεφάλαν);», απήντησεν ο πεφωτισμένος διδάσκαλος. «Ε, τι να κάνω. Ν' αφήσω να μου σκίση το παντελόνι; Πώς θα πάρω άλλο;...» (καθ' όσον και τότε – ως και νυν – επεκράτει ένδοια). Μην περιμένετε την απάντησιν...

Και μετά σου λένε για την «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση»!!!

Μήπως ήρθε η στιγμή;

Του Θεόφιλου Γ. Προκοπίδη
επίτιμ.Δικ.

Αφορμή γι αυτό το σημείωμα ήταν μια ραδιοφωνική Αεκπομπή που παρακολούθησα πριν λίγη ώρα. Άκουσα δύο (αντίθετες) απόψεις σχετικά με το αν η παρούσα οικονομική ύφεση-κρίση στη χώρα μπορεί να σταθεί αιτία η αφορμή για μια μεταβολή επί τα βελτίω της οικονομικής και πολιτικής κατάστασης της χώρας μας στο μέλλον. Η μία υποστήριξε ότι παρόλα τα κακά που συνέβησαν και συμβαίνουν στις μέρες μας και που συντέλεσαν στην ύφεση-κρίση στη χώρα μας, δεν μπορεί παρά να προκύψουν και μερικά καλά για το μέλλον. Τούτο, γιατί θα αντλήσουμε διδάγματα και εμπειρίες, χρήσιμα και ωφέλιμα για μια νέα, βελτιωμένη εικόνα της χώρας μας και της ζωής μας. Η άλλη άποψη υποστήριξε ότι τίποτα τέτοιο δεν θα συμβεί διότι το DNA μας από τη μία και τα μεγάλα και ύποπτα συμφέροντα από την άλλη, συνυπάρχοντας και αποτελώντας συνέχεια της πρόσφατης πολιτικής και οικονομικής φυσιολογίας μας και που αποτελεί συνέχεια της παλαιότερης δεν θα επιτρέψουν να αλλάξει η κατάσταση. Να προσθέσω ότι η δεύτερη (απαισιόδοξη) άποψη απαντώντας στην πρώτη, επισήμανε ότι η θέση της αισιόδοξης αποτελούσε απλώς μια ευχή, κι έτσι τα πράγματα θα ακολουθήσουν τον προηγούμενο όπως και σήμερα υπάρχει δρόμος. Δηλαδή όλη αυτή η «κοσμογονία» δεν θα κατέληγε έστω και σε μερικά, σε κάποιο μέτρο, καλά και ευεργετικά αποτελέσματα μελλοντικά για τη χώρα.

Οι παραπάνω σκέψεις πιστεύω ότι είναι αντιπροσωπευτικές εκείνων του ελληνικού λαού, που βέβαια αντιλαμβάνεται τη σοβαρότητα της πολύ δύσκολης κατάστασης της χώρας μας και αγωνιά όχι μόνον για το σήμερα αλλά και για το αύριο που αφορά το μέλλον των παιδιών του. Όμως ποιά μπορεί να είναι η «σωστή» απάντηση στο σχετικό ερώτημα, όπως έχει τεθεί στην αρχή του παρόντος; Δύσκολο, πολύ δύσκολο, ν' αποφανθεί κανείς. Η λογική υπαγορεύει ότι τα παθήματα πρέπει να γίνονται μαθήματα. Αυτή την απλή αλήθεια θα την υιοθετήσει και κυρίως θα την υλοποιήσει η ηγεσία, η εκάστοτε ηγεσία, ώστε επιτέλους να οδηγηθεί αυτός ο λαός στο σωστό δρόμο, εκεί που αξίζει να περπατήσει, αποφεύγοντας τους γκρεμούς όπου κινδυνεύει να τσακιστεί, όπως υπάρχει ορατός ο κίνδυνος να γίνει στις χαλεπές μέρες που περνάει; Θα αλλάξει η μοίρα του;

Ένα αδυσώπητο ΠΡΕΠΕΙ μας κυνηγάει. Από το

οποίο δεν είναι δυνατόν να ξεφύγουμε. Αντίθετα, πρέπει να συμπορευτούμε με αυτό, εκμεταλλευόμενοι ό,τι καλό και θετικό θα προκύψει από την τρομερή αυτή δοκιμασία που περνάμε (γιατί θα προκύψουν και θετικά και καλά) και να παλέψουμε και να νικήσουμε. Ποιόν; μα τον κακό εαυτό μας. Τώρα είναι η ευκαιρία και η μεγάλη στιγμή. Η ελπίδα του μεγαλύτερου, όπως πιστεύω, μέρους του λαού μας ότι στο κοντινό ή πιο μακρινό μέλλον η Ελλάδα δεν θα είναι πια η ίδια αλλά καλύτερη, δεν πρέπει να χαθεί. Κανείς βέβαια δεν οραματίζεται μια χώρα-παράδεισο, αυτό ίσως να μη συμβεί ποτέ. Εκείνο όμως που σίγουρα δεν πρέπει να συμβεί είναι να αποδειχτεί «άχρηστη» αυτή η επικίνδυνη περιπέτεια που περνάει η πατρίδα. Αυτό ας το ακούσουν καλά πρώτοι απ όλους οι πολιτικοί μας. Για όλα υπάρχει ένα όριο, για όλα υπάρχει μια στιγμή που αλλάζει τη μοίρα ενός ανθρώπου ή ενός έθνους. Μήπως ήρθε τώρα η (μεγάλη) αυτή στιγμή; Για να χρησιμοποιήσω μια προσφιλή φράση ενός (απόντος σήμερα) συναδέλφου, «η πορεία θα το δείξει».

ΔΑΦΝΙΝΗ ΜΑΣΚΑ

Η δάφνηνη μάσκα σου
έσπασε τη σιωπή της συνομωσίας
Σταχτοπράσινα κομματάκια
Πρασινοκίτρινα, πάνινα κουρελάκια
Τα πήρε ο αέρας
Κι από ψηλά
Έγιναν ίζημα λήθης
Σε ματωμένου ωκεανού
Την άβυσσο...
Εκεί κείται....
Κι εσύ γυμνός
Πίσω απ της εξουσίας το πέταμα
Τα άδεια μάτια σου
Κρύβεις πίσω από κόκκινα
γυαλιά με φλόγες
ενώ τα κόκκαλα που πατάς
γίνανε ατσαλένιες λεπίδες
ελπίδες που σε καταπίνουν ηδονικά
στη μηχανή της αντανάκλασης
στο απόλυτο κενό που πάντα ανήκες.

Της Ιατρού
Μαρίας Μπουκουβάλα

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΒΙΕΝΝΗΣ

Μια αξέχαστη εμπειρία ζωής

Η παγκόσμια δημοτικότητα που απολαμβάνει η πρωτοχρονιάτικη συναυλία της Φιλαρμονικής Ορχήστρας της Βιέννης δίνει την λανθασμένη εντύπωση, ότι η αυτονόητη συσχέτιση του μουσικού αυτού συνόλου με το έργο του Στράους υπήρξε αδιάκοπη από την αρχή μέχρι σήμερα. Ωστόσο, τα ιστορικά γεγονότα δείχνουν μια τελείως διαφορετική εικόνα: Αν και πολλοί από τους μουσικούς της τότε Φιλαρμονικής είχαν ξεκινήσει την καριέρα τους στο μουσικό σύνολο του Γιόχαν Στράους, η "Φιλαρμονική Εταιρεία Συναυλιών", όπως ήταν η επίσημη ονομασία του συλλόγου, επέμενε να αγνοεί αυτή την πλέον χαριτωμένη βιεννέζικη μουσική.

Για τον χορό της Όπερας που έλαβε χώρα στην χρυ-

σοποίκιλη αίθουσα του Μουζίκφερντ στις 22 Απριλίου του 1873 ο Στράους συνέθεσε το Βάλς "Βιεννέζικο αίμα" op. 354, και το διηύθυνε με το βιολί στο χέρι !! Το έργο χρειάστηκε να επαναληφθεί, και η συνέντευξη του "Βασιλιά του Βάλς" με την "σοβαρή" Φιλαρμονική έγινε δεκτή ως μια ευχάριστη έκπληξη και "η βραδυά έφτασε εκείνη τη στιγμή στο ζενίθ της..."

Στις 4 Νοεμβρίου του 1873 ο Στράους διεύθυνε σε μία συναυλία της Φιλαρμονικής που έγινε με αφορμή την Παγκόσμια Έκθεση της Βιέννης έργα του πατέρα του και του Γιόζεφ Λάννερ (Joseph Lanner) καθώς και το δικό του "Γαλάζιο Δούναβη". Οι επόμενες συναντήσεις έλαβαν χώρα στα πλαίσια μιας αξιοσημείων σειράς εκδηλώσεων: Σε μία Soirée στην Αυλική Όπερα στις 11 Δεκεμβρίου του 1877 ο Στράους διεύθυνε σε παγκόσμια πρώτη το έργο του "Αναμνήσεις από την παλιά και νέα Βιέννη", ένα Πότπουρι που σήμερα δυστυχώς έχει χαθεί, αναπαριστούσε μέσα από θέματα έργων δικών του και του πατέρα του, "πώς χόρευε η Βιέννη τότε και πως αρέσκεται να διασκεδάξει σήμερα." Το έργο σημείωσε τέτοια επιτυχία, που επαναλήφθηκε στις 23 Φεβρουαρίου του 1878 ξανά υπό την διεύθυνση του συνθέτη.

Παρά τις άριστες προσωπικές σχέσεις μεταξύ συνθέτη και ορχήστρας δεν ακολούθησε καμιά άλλη συνεργασία. Στις 14 Οκτωβρίου του 1894 η ορχήστρα συμμετείχε σε μια εορταστική συναυλία με αφορμή τον εορτασμό των πενήντα ετών δραστηριότητας του συνθέτη. Ο Στράους παρακολούθησε την εκδήλωση δίπλα στο φίλο του Γιόχαννες Μπράμς και εξέφρασε τις ευχαριστίες του μ' ένα αναμνηστικό μετάλλιο και ένα τηλεγράφημα. Η επόμενη συνάντησή του Στράους με την ορχήστρα είχε τραγικές συνέπειες: Στις 22 Μαΐου του 1899 ο συνθέτης διεύθυνε για πρώτη και τελευταία φορά στην Αυλική Όπερα την εισαγωγή σε μια προεμέρα της "Νυχτερίδας". Εκείνη τη βραδυά φαίνεται πως κρυολόγησε. Το κρυολόγημα αυτό εξελίχθηκε στην πνευμονία που επέφερε τελικά τον θάνατο του Γιόχανν Στράους στις 3 Ιουνίου του 1899.

Ακόμη και μετά τον θάνατο του μαέστρου οι Φιλαρμονικοί της Βιέννης δεν έγιναν αμέσως οι πιο θερμοί του υποστηρικτές. Το 1902 βέβαια δόθηκε μια συναυλία, κατά την οποία ο Γιόζεφ Χέλλμεσμπέργκερ υιός (Joseph Hellmesberger) διηύθυνε τα βάλς "Φωνές της άνοιξης" op. 410, και "Κρασί, γυναίκα και τραγούδι" op. 333, καθώς και τη μουσική μπαλέτου από τον "Ιππότη Πάξιμαν", το γεγονός αυτό ωστόσο αποτελούσε για πολλά χρόνια μεμονωμένη εξαίρεση. Μια αλλαγή φάνηκε να συμβαίνει το 1922: Με αφορμή τα αποκαλυπτήρια του μνημείου του συνθέτη στο Δημοτικό Πάρκο της Βιέννης, όπου ο Άρθουρ Νίκις (Arthur Nikisch) διεύθυνε τα βάλς "Ζωή του καλλιτέχνη" op. 316, "Στον ωραίο γαλάζιο Δούναβη" op. 314, καθώς και το "Κρασί, γυναίκα και τραγούδι".

Αποφασιστική στροφή σημειώθηκε κατά τον εορτασμό των εκατοστών γεννηθίων του συνθέτη (25 Οκτωβρίου του 1925): Ο Φέλιξ φον Βάινγκάρτνερ (Felix von Weingartner) διηύθυνε τον "Γαλάζιο Δούναβη", που έως τότε παιζόταν συχνά αλλά μόνο ως ανκόρ κυρίως σε περιοδείες της ορχήστρας στο εξωτερικό, ως μέρος του καλονοτικού προγράμματος των Συνδρομητικών Συναυλιών της Φιλαρμονικής στις 17 και 18 Οκτωβρίου του 1925, ενώ στις 25 Οκτωβρίου του ίδιου χρόνου δόθηκε για πρώτη φορά μια συναυλία αποκλειστικά με έργα Στράους που διηύθυνε επίσης ο Βάινγκάρτνερ.

Την πραγματική παράδοση όμως που συνδέει το έργο του Στράους με την Φιλαρμονική της Βιέννης εγκαθίδρυσε ο καλλιτέχνης εκείνος, που έως και σήμερα

εξακολουθεί να θεωρείται ο σημαντικότερος εκπρόσωπος της μουσικής αυτής: ο Κλέμενς Κράους (Clemens Krauss). Στις 11 Αυγούστου 1929 διεύθυνε στο Φεστιβάλ του Ζάλτσμπουργκ ένα πρόγραμμα που αποτελείτο αποκλειστικά από έργα Στράους. Εξαιτίας της μεγάλης επιτυχίας συνέχισε να διευθύνει κάθε χρόνο μέχρι το 1933. Σταδιακά προστέθηκαν βεβαίως και έργα των άλλων μελών της δυναστείας των Στράους. Οι συναυλίες αυτές αποτελούν τον πρόδρομο της μετέπειτα Πρωτοχρονιάτικης Συναυλίας.

Ειδικότερα το ξεκίνημα της παράδοσης της ανά τον κόσμο διασημότερης συναυλίας δεν ανταποκρίνεται στα καθιερωμένα ρομαντικά κλισέ. Συνέπεσε αντιθέτως με την σκοτεινότερη περίοδο στην ιστορία της ορχήστρας, το 1939. Ακριβώς στη φάση εκείνη του συνεχούς αγώνα για την ανεξαρτησία του Συλλόγου τους, οι Φιλαρμονικοί πήραν μια πρωτοβουλία, η σημασία της οποίας δεν ήταν μόνο καλλιτεχνική: Με μια συναυλία αφιερωμένη αποκλειστικά στο έργο της δυναστείας των Στράους, εξέφρασαν την πίστη τους σε μια Αυστρία, που δεν είχε θέση στην κρατούσα αντίληψη εκείνης της εποχής. Η συναυλία αυτή έλαβε χώρα στις 31 Δεκεμβρίου του 1939 στην χρυσοποίκιλη αίθουσα του Συλλόγου των Φίλων της Μουσικής υπό τη διεύθυνση του Κλέμενς Κράους, και έφερε την απλή ονομασία "Εκτακτη Συναυλία", που εμπλούτισε την πολιτιστική ιστορία της Αυστρίας με ένα ακόμη παράδοξο: Η πρώτη πρωτοχρονιάτικη συναυλία στην ιστορία της Φιλαρμονικής της Βιέννης δόθηκε την παραμονή της Πρωτοχρονιάς !! Μια μέρα πριν άλλωστε είχε δοθεί και μια προκαταρκτική συναυλία που χαρακτηρίστηκε ως "γενική δοκιμή ανοικτή στο κοινό". Την πρώτη πραγματική Πρωτοχρονιάτικη Συναυλία διεύθυνε ένα χρόνο και μια μέρα αργότερα, την 1η Ιανουαρίου του 1941 ξανά ο Κλέμενς Κράους, ο οποίος συνέχισε την παράδοση αυτή που ονομάστηκε τότε "Συναυλία Γιόχαν Στράους" ή "Φιλαρμονική Ακαδημία" μέχρι το τέλος του πολέμου. Ακόμα και την ύστατη ώρα, τον Ιανουάριο του 1945, οι Φιλαρμονικοί και ο Κράους παρέμειναν πιστοί σε αυτή τους την έκφραση αγάπης στην Αυστρία και οργάνωσαν μάλιστα και μια επανάληψη στις 2 Ιανουαρίου.

Το 1946 και το 1947 σημειώθηκε μια αλλαγή στην καλλιτεχνική διεύθυνση: Ο Γιόζεφ Κρίπς (Josef Krips) διεύθυνε την Πρωτοχρονιάτικη Συναυλία στην θέση του Κλέμενς Κράους, που την 1 Ιανουαρίου του 1946 έφερε για πρώτη φορά και επισήμως αυτή την ονομασία. Το 1948, μετά την άρση της διетуής απαγόρευσης εμφανίσεων που του είχαν επιβάλει οι σύμμαχοι, ο Κράους επέστρεψε και διεύθυνε μέχρι τον θάνατό του το 1954 επτά Πρωτοχρονιάτικες συναυλίες και δύο την παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Η παραδοσιακή πλέον προκαταρκτική συναυλία δόθηκε για πρώτη φορά στις 31 Δεκεμβρίου του

1952. Σε 13 συνολικά παραγωγές, ο Κλέμενς Κράους κατέστησε την Πρωτοχρονιάτικη Συναυλία ένα εντελώς ξεχωριστό βιεννέζικο καλλιτεχνικό γεγονός. Δεν του ήταν γραφό, να ζήσει το "άλμα", που σημείωσε ο θεσμός αυτός μέσω της τηλεόρασης αλλά η ερμηνεία του των έργων της δυναστείας των Στράους, που είναι ευτυχώς επαρκώς καταγεγραμμένη, αποτελεί ακόμη και σήμερα μέτρο σύγκρισης για όλους τους επερχόμενους.

Ο αιφνίδιος θάνατος του Κλέμενς Κράους το 1954 δημιούργησε στη Φιλαρμονική πολλά προβλήματα σε σχέση με τη διαδοχή του. Χρειάστηκαν αλλεπάλληλες συνελεύσεις, προτού αποφασίσουν να εμπιστευθούν την καλλιτεχνική διεύθυνση στο πρώτο βιολί Βίλλι Μποσκόφσκυ (Willi Boskovsky). Η επιλογή αυτή, που στην αρχή αμφισβητήθηκε πολύ, απεδείχθη εκ των υστέρων μια από τις ευτυχέστερες αποφάσεις που έχουν να επιδείξουν τα πρακτικά του συλλόγου: Εικοσιπέντε φορές, από το 1955 έως το 1979, διεύθυνε ο Μποσκόφσκυ αυτή την συναυλία και τη σημάδεψε τόσο καίρια, που η αποχώρησή του λόγω ασθένειας σήμανε το τέλος μιας ολόκληρης εποχής. Εκπροσωπούσε την παλιά Αυστρία, που κατά τα άλλα δεν επιβιώνει σήμερα παρά μόνο στις νοσταλγικές ονειροπολήσεις και στη μαγεία της μουσικής του Στράους. Εκείνος ήξερε να την επικαλείται όπως κανένας άλλος, όταν έπαιρνε στο χέρι το βιολί και ξεχνούσε τον κόσμο γύρω του. Στην εποχή Μποσκόφσκυ καθιερώθηκε επίσης και μια πρόσθετη προκαταρκτική συναυλία για τον Αυστριακό στρατό, που γινόταν μέχρι και το 1998 στις 30 Δεκεμβρίου, και βέβαια η ζωντανή τηλεοπτική μετάδοση από την Αυστριακή Τηλεόραση, που πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά το 1959 και ανέδειξε τη συναυλία παγκοσμίως σε πεμπτούσια της βιεννέζικης μουσικής κουλτούρας.

Όταν ο Βίλλι Μποσκόφσκυ αναγκάστηκε να ακυρώσει τη συνεργασία του το 1980, η διοίκηση της Φιλαρμονικής βρέθηκε μπροστά σε μια κρίσιμη καμπή: Ο Λορίν Μααζέλ (Lorin Maazel) επελέγη ως διεθνώς αναγνωρισμένος μαέστρος, ο οποίος διεύθυνε και όλες τις συναυλίες μέχρι και αυτήν της πρώτης Ιανουαρίου του 1986. Έπειτα οι μουσικοί συμφώνησαν τη μετάκληση ενός διαφορετικού κάθε φορά διευθυντή. Την αρχή έκανε το 1987 ο Χέρμπερτ φον Κάραγιαν (Herbert von Karajan) με μια αξέχαστη συναυλία, και ακολούθησαν οι Κλαούντιο Αμπάντο (Claudio Abbado) 1988 και 1991, Κάρλος Κλάιμπερ (Carlos Kleiber) 1989 και 1992, Τζούμπιν Μέτα (Zubin Mehta) 1990, 1995 και 1998), Ρικκάρντο Μούτι (Riccardo Muti) 1993, 1997, 2000 και 2004), ξανά ο Λορίν Μααζέλ 1994, 1996, 1999 και 2005), ο Σεΐτζι Οζάουα (Seiji Ozawa) 2002 καθώς και ο Νικολάους Αρνονκούρ (Nikolaus Harnoncourt) 2001 και 2003. Ενώ την πρωτοχρονιάτικη συναυλία του 2006 (που ευτύχησα ν' ακούσω ζωντανά), και που για πρώτη φορά και κατ' εξαίρεση συμπεριλάμβανε και ένα έργο του Μότσαρτ, διεύθυνε για πρώτη φορά ο Λεττονός μαέστρος Μάρις Γιάνσονς (Mariss Jansons).

Δ.Σ μουσικός

του Μιχάλη Βλάμου

Νέα αποκτήματα του Αρχαιολογικού Μουσείου Πειραιώς

Ένα λαμπρό Μουσείο σαν το Αρχαιολογικό Πειραιώς, είναι απ' τα δέκα καλύτερα της Ελλάδος, αντάξιο για Ευρωπαϊκές πρωτεύουσες που πολλές αλώστε θα το ζήλευαν.

Αντίστοιχα με την ποιότητα του Μουσείου είναι και τα εκάστοτε νέα του αποκτήματα προϊόντα συστηματικών ή τυχαίων ανασκαφών που όμως τόσα σπουδαία έργα προσθέτουν εκάστοτε.

Εγώ όμως δεν θα αναφερθώ σε τέτοια λαμπρά αποκτήματα αλλά σε μια δωρεά προς το Μουσείο εννέα, στην ουσία όμως είκοσι αρχαίων αντικειμένων από μια ιδιωτική συλλογή.

Ένας Πειραιώτης Δικηγόρος, ήδη συνταξιούχος, κατόπιν εγκρίσεως του Υπουργείου Πολιτισμού Γεν. Διευθ. Αρχαιοτήτων μεταβίβασε τα ανωτέρω αντικείμενα στο Ελληνικό Δημόσιο για τον εμπλουτισμό του Αρχαιολογικού Μουσείου Πειραιώς.

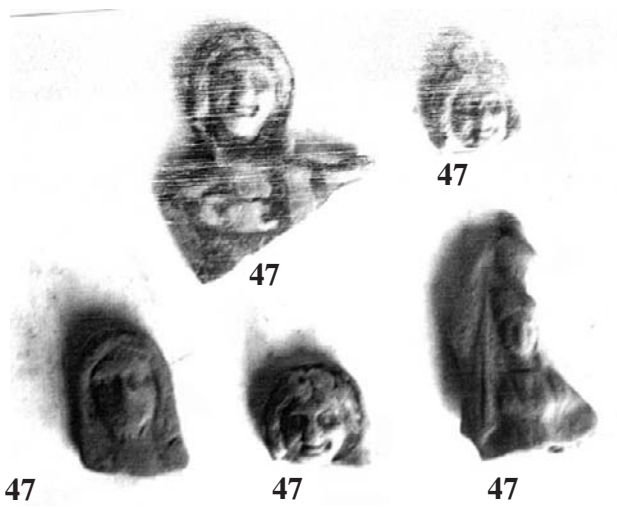
Τα δωρηθέντα χρονολογούνται από την Υστεροελλαδική περίοδο, από τους κλασικούς χρόνους και φθάνουν μέχρι τους ύστερους ρωμαϊκούς χρόνους και συμπληρώνουν επί μέρους συλλογές του Μουσείου. Είναι δε σε γενικές γραμμές τα εξής:

50

78

47

47

47

47

47

81

227

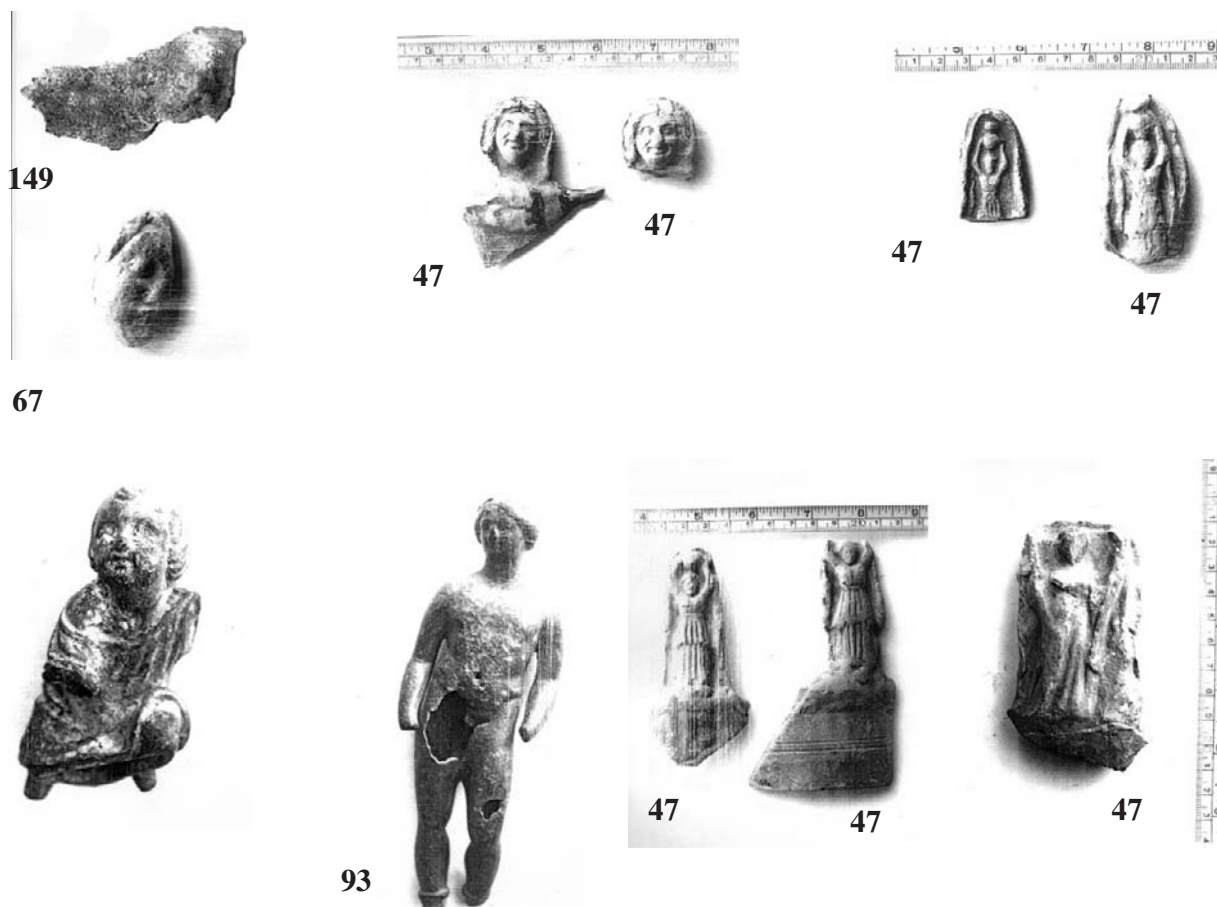

47

47

47

Αρ. κατ. 47 (σειρά 12 πήλινων ανάγλυφων πλακιδίων, από αποσπασματικά σωζόμενο κέρνο (;) των κλασικών χρόνων).

Αρ. κατ. 50 (τμήμα επιτύμβιας στήλης των πρώιμων ελληνιστικών χρόνων).

Αρ. κατ. 67 (θραύσμα επιτύμβιας στήλης των κλασικών χρόνων).

Αρ. κατ. 78 (χάλκινο σείστρο της ύστερης αρχαιότητας).

Αρ. κατ. 81 (χάλκινος χαλινός της Υστεροελλαδικής ΙΙΙ περιόδου).

Αρ. κατ. 90 (χάλκινο ρωμαϊκό ειδώλιο παιδιού).

Αρ. κατ. 93 (χάλκινο ρωμαϊκό ειδώλιο γυμνού νέου).

Αρ. κατ. 149 (θραύσμα από επιγραφή σε χάλκινο έλασμα των πρώιμων κλασικών χρόνων).

Αρ. κατ. 227 (οστέινο πλακίδιο με ανάγλυφη παράσταση νέου των ύστερων ρωμαϊκών χρόνων).

Οι φωτογραφίες που παρουσιάζονται δυστυχώς δεν είναι αντίστοιχες με την ποιότητα των εμφανιζομένων έργων, επιτρέπουν όμως να λά-

βουμε μια πρώτη Εικόνα των δωρηθέντων αντικειμένων, τα οποία μετά την συντήρησή των και παρουσίαση θα αναδείξουν την ωραιότερα τους.

σημ. της Σύνταξης:

Πληροφορηθήκαμε τα ανωτέρω και επειδή η δωρεά και το όνομα του δωρητή δεν είναι κρυφά, αλλά δημόσια, -αφού πλέον των άλλων έχουν την έγκριση του Υπουργείου Πολιτισμού και του Μουσείου Πειραιώς-, με χαρά σας ανακοινώνουμε πως ο δωρητής είναι ο επίτιμος Δικηγόρος/Αρχαιολόγος, μόνιμο και παραγωγικό μέλος του περιοδικού μας Μιχ. Βλάμος.

Συγχαρητήρια !!!

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΩΝ

Σε συνεργασία με την Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών "ΝΟΜΟΣ"

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2010

1) ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3875 (ΦΕΚ Α 158/20-09-2010)
Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνούς Οργανωμένου Εγκλήματος και των τριών Πρωτοκόλλων αυτής και συναφείς διατάξεις.

2) ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3879 (ΦΕΚ Α 163/21-09-2010)
Ανάπτυξη της Δια βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις.

3) ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3883 (ΦΕΚ Α 167/24-09-2010)
Υπηρεσιακή εξέλιξη και ιεραρχία των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων – Θέματα διοίκησης των Ενόπλων Δυνάμεων, Στρατολογίας και συναφείς διατάξεις.

4) ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3884 (ΦΕΚ Α 168/24-09-2010)
Ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2007/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11^{ης} Ιουλίου 2007, σχετικά με την άσκηση ορισμένων δικαιωμάτων από μετόχους εισηγμένων εταιρειών – Τροποποίηση και προσαρμογή του κωδικοποιημένου νόμου 2190/1920 Περί ανωνύμων εταιρειών και του ν.2396/1996.

5) ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3885 (ΦΕΚ Α 171/29-09-2010)
Κύρωση των Συμβάσεων που αφορούν το μέλλον των «Ελληνικών Ναυπηγείων Α.Ε.» και τα προγράμματα των υποβρυχίων του Πολεμικού Ναυτικού.

6) ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3886 (ΦΕΚ Α 173/30-09-2010)
Δικαστική προστασία κατά τη σύναψη δημόσιων συμβάσεων – Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21^{ης} Ιουνίου 1989 (L 395) και την Οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25^{ης} Φεβρουαρίου 1992 (L 76), όπως τροποποιήθηκαν με την Οδηγία 2007/66/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11^{ης} Δεκεμβρίου 2007 (L 335).

7) ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3887 (ΦΕΚ Α 174/30-09-2010)
Οδικές εμπορευματικές μεταφορές.

8) ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3888 (ΦΕΚ Α 175/30-09-2010)
Εκούσια κατάργηση φορολογικών διαφορών, ρύθμιση ληξιπρόθεσμων χρεών, διατάξεις για την αποτελεσματική τιμωρία της φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις.

9) ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 82 (ΦΕΚ 145Α 01-09-2010)

Ελάχιστες προδιαγραφές υγείας και ασφάλειας όσον αφορά στην έκθεση των εργαζομένων σε κινδύνους προερχόμενους από φυσικούς παράγοντες (τεχνητή οπτική ακτινοβολία), σε συμμόρφωση με την οδηγία 2006/25/ΕΚ.

10) ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 96 (ΦΕΚ Α 170/28-09-2010)

Σύσταση Υπουργείου Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας, καθορισμός των αρμοδιοτήτων του και ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων.

11) Υπουργ. Απόφ. Αριθ. ΠΟΛ 1125/01-09-2010 (ΦΕΚ 1520Β 07-09-2010) του Υπουργού Οικονομικών. Διαδικασία διόρθωσης δηλώσεων Ενιαίου Τέλους Ακινήτων και Έκτακτης Εισφοράς φυσικών προσώπων, έτους 2009.

12) Αποφάσεις (ΦΕΚ Β 1581/29-09-2010)

Λήψη απόφασης επί της από 29.10.2008 (αριθ.πρωτ.7533) ανοικτής επιστολής – καταγγελίας του Γεωργίου Κούτρου προς την Επιτροπή Ανταγωνισμού σχετικά με την παραχώρηση χρήσης των πεζοδρομίων και των πλατειών από το Δήμο Αθηναίων προς επιχειρήσεις αναψυχής και εστίασης, αναφορικά με ενδεχόμενη παράβαση των διατάξεων του άρθρου 2 του ν.703/77, όπως ισχύει.....

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2010

13) ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3889 (ΦΕΚ Α 182/14-10-2010)
Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινο Ταμείο, Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις.

14) ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 100 (ΦΕΚ Α 177/06-10-2010)

Ενεργειακοί Επιθεωρητές κτιρίων, λεβήτων και εγκαταστάσεων θέρμανσης και εγκαταστάσεων κλιματισμού.

15) ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 103 (ΦΕΚ Α 180/12-10-2010)

Κανονισμός Λειτουργίας της Εθνικής Εποπτικής Αρχής Αεροναυτιλίας.

16) ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 104 (ΦΕΚ Α 181/12-10-2010)

Εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/57/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17^{ης} Ιουνίου 2008, σχετικά με τη λειτουργικότητα του κοινοτικού σιδηροδρομικού συστήματος (ΕΕ L 191/1 της 18.7.2008).

17) Υπουργ. Απόφ. Αριθ. 1137/11-10-2010 (ΦΕΚ 1631Β 12-10-2010) του Υπουργού Οικονομικών. Περιεχόμενο του Εκκαθαριστικού Σημειώματος για την περαίωση των ανέλεγκτων υποθέσεων.

18) Υπουργ. Απόφ. Αριθ. 1138/11-10-2010 (ΦΕΚ 1631Β 12-10-2010) του Υπουργού Οικονομικών. Τρόπος, χρόνος και διαδικασία εφαρμογής των διατάξεων του ν.3888/2010 περί περαίωσης των εκκρεμών ελεγμένων φορολογικών υποθέσεων.

19) Αποφάσεις (ΦΕΚ Β 1598/04-10-2010)

Κανονισμός Υποτροφιών για Μεταπτυχιακές Σπουδές στην Ελλάδα και το Εξωτερικό και για Μεταδιδακτορική Έρευνα στην Ελλάδα.

20) Αποφάσεις (ΦΕΚ Β 1643/14-10-2010)

Τιμολογιακή πολιτικής της Ο.Λ.Π. Α.Ε. από την 1-10-2010 Αναμόρφωση Κανονισμών.